

Euroopan unionin virallinen lehti

L 381

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

47. vuosikerta

28. joulukuuta 2004

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 2243/2004, annettu 22 päivänä joulukuuta 2004, tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 2505/96 muuttamisesta 1
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2244/2004, annettu 23 päivänä joulukuuta 2004, Romaniasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden Euroopan yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavien tariffikiintiöiden avaamisesta vuodeksi 2005 8
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2245/2004, annettu 27 päivänä joulukuuta 2004, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 liitteiden I, II, III ja IV muuttamisesta 10
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2246/2004, annettu 27 päivänä joulukuuta 2004, asetuksen (EY) N:o 1555/96 muuttamisesta sen määrän osalta, josta alkaen päärynöistä, sitruunoista, omenoista ja kesäkurpitsaista aletaan kantaa lisätullia 12
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2247/2004, annettu 27 päivänä joulukuuta 2004, tiettyjen naudanliha-alan asetusten ja lampaan- ja vuohenliha-alan asetuksen (ETY) N:o 3882/90 kumoamisesta 14
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2248/2004, annettu 27 päivänä joulukuuta 2004, Thaimaasta peräisin olevia maniokkijuuria koskevan yhteisön tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnointitavasta vuonna 2005 16
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2249/2004, annettu 27 päivänä joulukuuta 2004, siirtymätoimenpiteistä tuoreiden hedelmien ja vihannesten markkinoilla toimivien tuottajaorganisaatioiden osalta Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi annetun asetuksen (EY) N:o 686/2004 muuttamisesta 23

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 2250/2004, annettu 27 päivänä joulukuuta 2004, asetusten (ETY) N:o 429/90, (EY) N:o 2571/97, (EY) N:o 174/1999, (EY) N:o 2771/1999, (EY) N:o 2799/1999, (EY) N:o 214/2001, (EY) N:o 580/2004, (EY) N:o 581/2004 ja (EY) N:o 582/2004 muuttamisesta tarjousten jättämistä ja komissiolle tehtäviä ilmoituksia koskevien määräaikojen osalta	25
---	----

Komission asetus (EY) N:o 2251/2004, annettu 27 päivänä joulukuuta 2004, vilja-alalla 28 päivänä joulukuuta 2004 sovellettavien tuontitullien muuttamisesta	29
---	----

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2004/903/EY:

★ Neuvoston päätös, tehty 29 päivänä marraskuuta 2004, säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan välillä ja sen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymisestä ja allekirjoittamisesta	32
--	----

Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan sopimus säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä	33
---	----

Yhteisymmärryspöytäkirja	45
---------------------------------	----

2004/904/EY:

★ Neuvoston päätös, tehty 2 päivänä joulukuuta 2004, Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta kaudelle 2005–2010	52
---	----

Komissio

2004/905/EY:

★ Komission päätös, tehty 14 päivänä joulukuuta 2004, ohjeiden vahvistamisesta, jotta tuottajat ja jakelijat voisivat ilmoittaa jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille vaarallisista kulutustavaroista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4772) ⁽¹⁾	63
--	----

2004/906/EY:

★ Komission päätös, tehty 23 päivänä joulukuuta 2004, jäsenten nimittämisestä johtavien työsuojelutarkastajien komiteaan toimikaudeksi	78
---	----

2004/907/EY:

★ Komission päätös, tehty 27 päivänä joulukuuta 2004, yhteisön rahoitusosuudesta kansainväliseen eläinten hyvinvointia koskevaan seminaariin, joka liittyy EY:n ja Chilen väliseen sopimukseen eläinten ja eläintuotteiden, kasvien ja kasvituotteiden sekä muiden tavaroiden kauppaan ja eläinten hyvinvointiin sovellettavista terveys- ja kasvinsuojelutoimista	80
---	----

- ★ **Komission päätös, tehty 23 päivänä joulukuuta 2004, Newcastleen tautiin liittyvistä suojatoimenpiteistä Bulgariassa** (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 5650) ⁽¹⁾ 82
-

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

- ★ **Neuvoston yhteinen toiminta 2004/909/YUTP, hyväksytty 26 päivänä marraskuuta 2004, asiantuntijaryhmän perustamisesta mahdollista Irakissa toteutettavaa Euroopan unionin yhdenmukaista poliisi-, oikeusvaltio- ja siviilihallinto-operaatiota varten** 84

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2243/2004,**annettu 22 päivänä joulukuuta 2004,****tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 2505/96 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 26 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 20 päivänä joulukuuta 1996 tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 2505/96⁽¹⁾. Yhteisön kyseisten tuotteiden hankintatarpeet olisi tyydytettävä mahdollisimman suotuisin ehdoin. Tämän vuoksi olisi avattava uusia, sopivan suuruisia yhteisön tariffikiintiöitä alennetuilla tulleilla tai tulleilla ja jatkettava eräiden nykyisten tariffikiintiöiden voimassaoloaikaa häiritsemättä kuitenkaan näiden tuotteiden markkinoita.
- (2) Eräiden yhteisön tariffikiintiöiden määrät eivät ole riittävän suuria tyydyttämään yhteisön teollisuuden tarpeet nykyisen kiintiökauden aikana, joten on syytä korottaa näitä kiintiömääriä 1 päivästä tammikuuta 2005.
- (3) Vuonna 2005 ei ole enää yhteisön etujen mukaista ylläpitää sellaisten tiettyjen tuotteiden yhteisön tariffikiintiöitä, joiden tullit suspendoitiin vuonna 2004. Nämä tuotteet olisi näin ollen poistettava asetuksen (EY) N:o 2505/96 liitteessä I olevasta taulukosta.
- (4) Monien tehtyjen muutosten vuoksi ja selkeyden takia asetuksen (EY) N:o 2505/96 liite I olisi korvattava kokonaan.
- (5) Ottaen huomioon tämän asetuksen taloudellinen merkitys on tarpeen vedota Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisöjen perustamissopimukseen liitetyn kansallisten kansanedustuslaitosten asemasta Euroopan unionissa tehdyn pöytäkirjan I.3 kohdassa säädettyyn asiaan kiireellisyteen.

(6) Asetus (EY) N:o 2505/96 olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2505/96 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Muutetaan 1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta 2005 kestävä kiintiökauden osalta asetuksen (EY) N:o 2505/96 liite I seuraavasti:

- tariffikiintiön 09.2021 voimassaolonajan päättymispäiväksi vahvistetaan 30 päivä kesäkuuta 2005; kiintiön määrä pysyy muuttumattomana,
- tariffikiintiön 09.2613 määräksi vahvistetaan 400 tonnia ja tullin suuruudeksi 0 %.

3 artikla

Muutetaan 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2005 kestävä kiintiökauden osalta asetuksen (EY) N:o 2505/96 liite I seuraavasti:

- tariffikiintiön 09.2023 määräksi vahvistetaan 700 000 yksikköä,
- tariffikiintiön 09.2603 määräksi vahvistetaan 3 400 tonnia,
- tariffikiintiön 09.2612 määräksi vahvistetaan 500 tonnia ja tullin suuruudeksi 0 %,
- tariffikiintiön 09.2619 määräksi vahvistetaan 80 tonnia,
- tariffikiintiön 09.2620 määräksi vahvistetaan 500 000 yksikköä,
- tariffikiintiön 09.2621 määräksi vahvistetaan 1 500 tonnia ja voimassaolonajan päättymispäiväksi 31 päivä joulukuuta 2005,
- tariffikiintiön 09.2985 määräksi vahvistetaan 300 000 yksikköä ja voimassaolonajan päättymispäiväksi 31 päivä joulukuuta 2005.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 345, 31.12.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) 1329/2004 (EUVL L 247, 21.7.2004, s. 1).

4 artikla

Tariffikiintiöiden 09.2605, 09.2606, 09.2607, 09.2609, 09.2614, 09.2918, 09.2957, 09.2966, 09.2993 ja 09.2999 viimeinen voimassaolopäivä on 31 päivä joulukuuta 2004.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä, 22 päivänä joulukuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. VEERMAN

LIITE

"LIITE I

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavaran kuvaus	Kiintiön määrä	Kiintiötulli (%)	Kiintiökausi
09.2021	ex 7011 20 00	45	Etulasit, joiden ulkokulmista mitattu läpimitta on 72 cm ($\pm 0,2$ cm), valonläpäisy 56,8 prosenttia (± 3 prosenttia) ja lasin vertailupaksuus 10,16 mm	70 000 yksikköä	0	1.1.–30.6.2005
09.2022	ex 8504 90 11	20	Ferriittisydämet, poikkeutuskelaysikköjen valmistukseen tarkoitetut ^(a)	2 400 000 yksikköä ^(c)	0	1.7.2004–30.6.2005
09.2023	ex 8540 91 00	34	Litettä levy, jonka leveys on 597,1 ($\pm 0,2$) mm ja korkeus 356,2 ($\pm 0,2$) mm ja jonka vertikaaliakselin päässä on rakoja, joiden leveys on 179,1 (± 9) μ m	700 000 yksikköä	0	1.1.–31.12.2005
09.2602	ex 2921 51 19	10	O-fenyleenidiamiini	1 800 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2603	ex 2931 00 95	15	Bis(3-trietoksisilylpropyyli)tetrasulfidi	3 400 tonnia	0	1.1.–31.12.2005
09.2604	ex 3905 30 00	10	Poly(vinyylialkoholi), osittainen natrium-5-(4-atsido-2-sulfonibentsyylideeni)-3-formyylipropyyli-rodaniinin asetaaliyhdiste	100 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2610	ex 2925 20 00	20	(Kloorimetyleni)dimetyyliammonium-kloridi	100 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2611	ex 2826 19 00	10	Kalsiumfluoridi, jossa alumiinin, magnesiumin ja natriumin kokonaispitoisuus on enintään 0,25 mg/kg, jauheena	55 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2612	ex 2921 59 90	30	3,3'-Diklooribentsidiinihydrokloridi	500 tonnia	0	1.1.–31.12.2005
09.2613	ex 2932 99 70	40	1,3:2,4-Bis-O-(3,4-dimetyylibentsyylideeni)-D-glusitoli	400 tonnia	0	1.1.–30.6.2005
09.2615	ex 2934 99 90	70	Ribonukleiinihappo	110 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polydimetyylisiloksaani, jonka polymeroitusaste on 2 800 monomeeriyksikköä (± 100)	1 300 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2618	ex 2918 19 80	40	(R)-2-kloorimantelihappo	100 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2619	ex 2934 99 90	71	2-Tienyyliasetonitrili	80 tonnia	0	1.1.–31.12.2005
09.2620	ex 8526 91 90	10	GPS-järjestelmään tarkoitettu yhdistelmä, jossa on paikanmäärittäystoiminto	500 000 yksikköä	0	1.1.–31.12.2005
09.2621	ex 3812 30 80	50	Alumiinimagnesiumsinkkihydroksikarbonaattihydraatti, pinta-aktiivisella aineella päällystetty	1 500 tonnia	0	1.1.–31.12.2005
09.2622	ex 1108 12 00	10	Maissitärkkelys, jossa on vähintään 40 painoprosenttia mutta enintään 60 painoprosenttia liukenemattomia ravintokuituja	600 tonnia	0	1.1.–31.12.2005
09.2623	ex 2710 19 61 ex 2710 19 63	10 10	Polttoöljyt, rikkipitoisuus enintään 2 painoprosenttia, tarkoitettu käytettäväksi merialusten polttoaineiden valmistukseen ^(a)	80 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2624	2912 42 00		Etyylivanilliini (3-etoksi-4-hydroksibentsaldehydi)	352 tonnia	0	1.1.–31.12.

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavaran kuvaus	Kiintiön määrä	Kiintiötulli (%)	Kiintiökausi
09.2625	ex 3920 20 21	20	Polypropeenipolymeereistä valmistetut biaksiaalisesti orientoidut kalvot, joiden paksuus on vähintään 3,5 µm mutta alle 15 µm, leveys vähintään 490 mm mutta enintään 620 mm, vaihesiirtokondensaattoreiden valmistukseen ^(a)	170 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2626	ex 4205 00 00	10	Kohokuvioidusta naudannahasta leikatut siniharmaaksi tai beigeiksi värjätyt palat, jotka on tarkoitettu alanimikkeeseen 9401 20 00 kuuluviin tuotteisiin ^(a)	400 000 yksikköä	0	1.1.–31.12.
09.2627	ex 7011 20 00	55	Etulasit, joiden ulkokulmista mitattu läpimitta on 814,8 mm (± 1,5 mm), valonläpäisy 51,1 prosenttia (± 2,2 prosenttia) ja lasin vertailupaksuus 12,5 mm	500 000 yksikköä	0	1.1.–31.12.
09.2628	ex 7019 52 00	10	Palttinasiidoksinen lasikuitukangas, jonka kuidut on päällystetty muovilla, paino 120 g/m ² (± 10 g/m ²), ja jollaista käytetään rullattavien ja kehyksellisten hyönteisverkkojen valmistukseen	350 000 m ²	0	1.1.–31.12.
09.2629	ex 7616 99 90	85	Alumiininen teleskooppikädensija, tarkoitettu käytettäväksi matkalaukkujen valmistukseen ^(a)	240 000 yksikköä	0	1.1.–31.12.
09.2630	ex 3908 90 00	30	Termoplastinen polyamidiharts, jonka syttymispiste on yli 750 °C, tarkoitettu käytettäväksi katodisädeputkien poikkeutuskelayksiköiden valmistukseen ^(a)	40 tonnia	0	1.1.–30.6.2005
09.2703	ex 2825 30 00	10	Vanadiinioksidit ja -hydroksidit, pelkästään seosten valmistamiseen ^(a)	13 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2713	ex 2008 60 19	10	Alkoholiin säilötyt makeat kivettömät kirsikat, joiden läpimitta on enintään 19,9 mm, tarkoitettu suklaatuotteiden valmistukseen ^(a) : — sokeripitoisuus suurempi kuin 9 painoprosenttia — sokeripitoisuus enintään 9 painoprosenttia	2 000 tonnia	10 ^(l)	1.1.–31.12.
	ex 2008 60 39	10			10	
09.2719	ex 2008 60 19	20	Alkoholiin säilötyt hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>), joiden läpimitta on enintään 19,9 mm, tarkoitettu suklaatuotteiden valmistukseen ^(a) : — sokeripitoisuus suurempi kuin 9 painoprosenttia — sokeripitoisuus enintään 9 painoprosenttia	2 000 tonnia	10 ^(l)	1.1.–31.12.
	ex 2008 60 39	20			10	
09.2727	ex 3902 90 90	93	Synteettinen poly-alfa-olefiini, jonka viskositeetti on vähintään 38 × 10 ⁶ m ² s ⁻¹ (38 centistokes) 100 °C:n lämpötilassa ASTM D 445 -menetelmän mukaisesti mitattuna	10 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2799	ex 7202 49 90	10	Ferrokromi, jossa on vähintään 1,5 painoprosenttia, mutta enintään 4 painoprosenttia hiiltä ja enintään 70 painoprosenttia kromia	50 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2809	ex 3802 90 00	10	Hapolla aktivoitu montmorilloniitti, itsejäljentävän paperin valmistukseen ^(a)	10 000 tonnia	0	1.1.–31.12.

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric- alanimike	Tavaran kuvaus	Kiintiön määrä	Kiintiötulli (%)	Kiintiökausi
09.2829	ex 3824 90 99	19	Alifaattisiin liuottimiin liukenematon kiinteä uute, jota saadaan puuhartsin uutoksesta syntyneestä jäännöksestä ja jonka ominaisuudet ovat seuraavat: — hartsihappopitoisuus enintään 30 painoprosenttia, — happoluku enintään 110 ja — sulamispiste vähintään 100 °C	1 600 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2837	ex 2903 49 80	10	Bromikloorimetaani	450 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2841	ex 2712 90 99	10	1-alkeenien sekoitus, jossa on vähintään 80 painoprosenttia 1-alkeeneja, joiden ketjun pituus on 20 ja 22 hiiliatomia	10 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2849	ex 0710 80 69	10	Jäädetyt <i>Auricularia polytricha</i> -lajin sienet, keittämättömät tai höyryssä tai vedessä keitetyt, valmisruokien valmistuksessa käytettävät ^(a) ^(b)	700 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2851	ex 2907 12 00	10	O-kresoli, jonka puhtausaste on vähintään 98,5 painoprosenttia	20 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2853	ex 2930 90 70	35	Glutationi	15 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2881	ex 3901 90 90	92	Kloorisulfonoitu polyetyleni	6 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-dikloori-3-etyyli-6-nitrofenoli, jauheena	90 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2889	3805 10 90	—	Sulfaattitärpätti	20 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2904	ex 8540 11 19	95	Litteäruutuinen värikatodisädeputki, jonka kuvaruudun leveys-korkeussuhde on 4/3, läpimitta vähintään 79 cm, mutta enintään 81 cm ja taivutussäde vähintään 50 m	8 500 yksikköä	0	1.1.–31.12.
09.2913	ex 2401 10 41 ex 2401 10 49 ex 2401 10 50 ex 2401 10 70 ex 2401 10 90 ex 2401 20 41 ex 2401 20 49 ex 2401 20 50 ex 2401 20 70 ex 2401 20 90	10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	Raaka tai valmistamaton luonnontupakka, myös säännöllisiin muotoihin leikattu, tullausarvo vähintään 450 euroa 100 nettokilogrammalta, alanimikkeen 2402 10 00 tuotteiden valmistuksessa päällys- tai aluslehtenä käytettäväksi tarkoitettu ^(a)	6 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2914	ex 3824 90 99	26	Vesiliuos, jossa on vähintään 40 painoprosenttia kiviainetta, josta vähintään 5 on kiviainetta, josta vähintään 30 painoprosenttia orgaanisia tai epäorgaanisia suoloja	38 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2917	ex 2930 90 13	90	Systiini	600 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2919	ex 8708 29 90	10	Nivelosat, nivelbussien valmistukseen tarkoitettut ^(a)	2 600 yksikköä	0	1.1.–31.12.
09.2933	ex 2903 69 90	30	1,3-Diklooribentseeni	2 600 tonnia	0	1.1.–31.12.

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavaran kuvaus	Kiintiön määrä	Kiintiötulli (%)	Kiintiökausi
09.2935	3806 10 10	—	Kolofonit ja hartsihapot, tuoreesta pihkasta saadut	120 000 tonnia	0	1.1.–30.6.
09.2935	3806 10 10	—	Kolofonit ja hartsihapot, tuoreesta pihkasta saadut	80 000 tonnia	0	1.7.–31.12.
09.2945	ex 2940 00 00	10	D-ksyloosi	400 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2947	ex 3904 69 90	95	Poly(vinyylideenifluoridi jauheena), metallin päällystämiseksi käytettävien maalien ja lakkojen valmistukseen tarkoitettu ^(a)	1 300 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2950	ex 2905 59 10	10	2-Kloorietanoli, alanimikkeeseen 4002 99 90 kuuluvien nestemäisten tioplastien valmistukseen tarkoitettu ^(a)	8 400 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamone (ISO)	300 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2964	ex 5502 00 80	20	Orgaanisella liuotinkehruulla (Lyocell) valmistettu selluloosafilamenttitouvi, paperiteollisuuden käyttöön ^(a)	1 200 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2975	ex 2918 30 00	10	Betnsofenoni-3,3':4,4'-tetrakarboksyylihappo-dianhydridi	500 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2976	ex 8407 90 10	10	Bensiinikäyttöiset nelitahtimoottorit, iskutilavuus enintään 250 cm ³ , alanimikkeen 8433 11 ruohonleikkukoneiden tai alanimikkeen 8433 20 10 moottoroitujen niittokoneiden valmistukseen tarkoitettut ^(a)	750 000 yksikköä ^(c)	0	1.7.2004–30.6.2005
09.2979	ex 7011 20 00	15	Etulasit, joiden ulkokulmista mitattu suurin läpimitta on 81,5 cm (± 0,2 cm), valonläpäisy 80 prosenttia (± 3 prosenttia) ja lasin vertailupaksuus 11,43 mm	600 000 yksikköä	0	1.1.–31.12.
09.2981	ex 8407 33 90 ex 8407 90 80 ex 8407 90 90	10 10 10	Kipinäsytytteiset iskumäntä- tai kiertomäntämoottorit, iskutilavuus vähintään 300 cm ³ ja teho vähintään 6 kW, mutta enintään 15,5 kW: — alanimikkeen 8433 11 51 itseliikkuvien, istuimellisten ajoleikkureiden — alanimikkeen 8701 90 11 traktoreiden, joita käytetään pääasiassa ruohonleikkureina tai — alanimikkeen 8433 20 10 moottorilavuudeltaan vähintään 300 cm ³ nelitahtimoottorilla varustettujen niittokoneiden valmistukseen tarkoitettut ^(a)	210 000 yksikköä	0	1.1.–31.12.
09.2985	ex 8540 91 00	33	Litettä rakolevy (flat mask) jonka leveys on 685,6 mm (± 0,2 mm) tai 687,2 mm (± 0,2 mm) korkeus 406,9 mm (± 0,2 mm) tai 408,9 mm (± 0,2 mm) ja jonka kohtisuora rakoleveys vertikaaliakselin päässä on 174 mikrometriä (± 8 mikrometriä)	300 000 yksikköä	0	1.1.–31.12.2005

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric- alanimike	Tavaran kuvaus	Kiintiön määrä	Kiintiötulli (%)	Kiintiökausi
09.2986	ex 3824 90 99	76	Tertiääristen amiinien seos, joka sisältää painoprosentteina: — 60 % dodekyylidimetyyliamiinia, — 20 % dimetyyli(tetradekyyli)amiinia, — 0,5 % heksadekyylidimetyyliamiinia, tarkoitettu käytettäväksi amiinioksidien valmistukseen ^(a)	14 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2992	ex 3902 30 00	93	Propeenin ja buteenin kopolymeeri, jossa on vähintään 60 painoprosenttia mutta enintään 68 painoprosenttia propeenin ja jossa on vähintään 32 painoprosenttia mutta enintään 40 painoprosenttia buteenia, sulaviskositeetti enintään 3 000 mPa 190 °C:ssa, ASTM D 3236 -menetelmällä määritettynä, liimana alanimikkeen 4818 40 tavaroiden valmistuksessa ^(a)	1 000 tonnia	0	1.1.–31.12.
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Näppäimistöt, jotka koostuvat — silikonikerroksesta ja polykarbonaatinäppäimistä tai — kokonaan silikonista tai kokonaan polykarbonaattista painetuin näppäimin alanimikkeeseen 8525 20 91 kuuluvien matkapuhelinten valmistukseen tai korjaukseen tarkoitettut ^(a)	20 000 000 yksikköä	0	1.1.–31.12.
09.2998	ex 2924 29 95	80	5'-Kloori-3-hydroksi-2',4'-dimetoksi-2-naftanilidi	26 tonnia	0	1.1.–31.12.

^(a) Tätä erityiskäyttöä on valvottava yhteisön asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

^(b) Tariffikiintiötä ei kuitenkaan sovelleta, jos käsittelyn suorittaa vähittäismyynti- tai ravintolayritys.

^(c) Asetuksen (EY) N:o 1329/2004 mukaisesti kyseisen kiintiön alaisten tavaroiden 1 päivästä heinäkuuta 2004 avapaaseen liikkeeseen luovutetut määrät otetaan kyseisessä määrässä täysimääräisesti huomioon.

⁽¹⁾ Sovelletaan paljouden mukaan kannettavaa lisätullia."

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2244/2004,**annettu 23 päivänä joulukuuta 2004,****Romaniasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden Euroopan yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavien tariffikiintiöiden avaamisesta vuodeksi 2005**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Romanian Eurooppa-sopimuksen kauppaa koskevien määräysten mukauttamista koskevan pöytäkirjan tekemisestä Itävaltan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan Euroopan unioniin liittymisen ja Uruguayn kierroksen maataloutta koskevien neuvottelujen tulosten, mukaan lukien voimassa olevan etuusjärjestelyn parannukset, huomioon ottamiseksi 5 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 98/626/EY⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Romanian kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen jalostettujen maataloustuotteiden kauppaa koskevassa pöytäkirjassa nro 3, sellaisena kuin se on muutettuna kyseisen sopimuksen kauppaa koskevien määräysten mukauttamista koskevalla pöytäkirjalla, määrätään alennetuista maatalousosista tulleissa, joita sovelletaan Romaniasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontiin tariffikiintiöiden rajoissa. Kyseiset kiintiöt olisi avattava vuodeksi 2005.

- (2) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93⁽³⁾ vahvistetaan tariffikiintiöiden hallinnointia koskevat säännöt. On aiheellista säätää, että tällä asetuksella avattuja tariffikiintiöitä on hallinnoitava kyseisten sääntöjen mukaisesti.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat liitteeseen I kuulumattomien jalostettujen maataloustuotteiden kauppaa koskevia horisontaalisia kysymyksiä käsittelevän hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Avataan yhteisön vuotuiset tariffikiintiöt liitteessä luetelluille Romaniasta peräisin oleville jalostetuille maataloustuotteille 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen 31 päivään joulukuuta 2005 liitteessä lueteltujen edellytysten mukaisesti.

2 artikla

Komissio hallinnoi 1 artiklassa tarkoitettuja yhteisön tariffikiintiöitä asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 a, 308 b ja 308 c artiklan mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta

Günter VERHEUGEN

Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2580/2000 (EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EYVL L 301, 11.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EUVL L 343, 31.12.2003, s. 1).

LIITE

Järjestys-numero	CN-koodi	Kuvaus	Kiintiö vuonna 2005 (tonnia)	Sovellettavan tullin määrä ⁽¹⁾
09.5431	ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), ei kuitenkaan CN-koodiin 1704 90 10 (*) kuuluva lakritsiuute, jossa on sakkaroosia enemmän kuin 10 painoprosenttia, mutta ei muita lisättyjä aineita	2 100	0 + EAR
09.5433	ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet (*), ei kuitenkaan CN-koodeihin 1806 10 15 ja 1806 20 70 kuuluvat	1 500	0 + EAR
09.5435	ex 1902	Makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai täytetyt tai muulla tavalla valmistetut, ei kuitenkaan CN-koodeihin 1902 20 10 ja 1902 20 30 kuuluvat täytetyt makaronivalmisteet; couscous, myös valmistettu	600	0 + EAR
09.5437	ex 1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla saadut elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvänä tai jyväsiniä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvänä tai jyväsiniä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan CN-koodiin 1904 20 10 kuuluvat	438	0 + EAR
09.5439	1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet	1 875	0 + EAR
09.5441	2101 30 19 2101 30 99	Paahdetut kahvinkorvikkeet Paahdetuista kahvinkorvikkeista saadut uutteen, esanssit ja tiivisteet, ei kuitenkaan paahdetusta juuriskurista saadut	163	0 + EAR
09.5443	2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät	114	0 + EAR
09.5445	0405 20 10 0405 20 30 ex 2106 ex 3302 10 3302 10 29	Maidosta valmistetut levitteet, joiden rasvapitoisuus vähintään 39 mutta enintään 75 painoprosenttia Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet, muut kuin CN-koodeihin 2106 10 20, 2106 90 20 ja 2106 90 92 kuuluvat ja muut kuin lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokkerisiirapit (*) Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään juomateollisuudessa: Muut	1 050	0 + EAR
09.5447	2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan CN-koodiin 2009 kuuluvat hedelmä- ja kasvismehut, CN-koodeihin 0401–0404 kuuluvia tuotteita tai niistä saatuja rasvoja sisältävät	100	0 + EAR

⁽¹⁾ EAR = Tariffikiintiöissä sovellettavat alennetut maatalouden maksuosat (lasketaan sopimuksen pöytäkirjassa nro 3 olevien perusmäärien mukaisesti). Niitä koskee tarvittaessa yhteisessä tullitariffissa määrätty suurin tulli ja CN-koodeihin 1704 10 91, 1704 10 99, 2105 00 10, 2105 00 91 ja 2106 90 10 kuuluvien tuotteiden osalta sopimuksessa määrätty suurin tulli.

^(*) Ei kuitenkaan CN-koodeihin ex 1704 90 51, ex 1704 90 99, ex 1806 20 80, ex 1806 20 95, ex 1806 90 90 ja ex 2106 90 98 kuuluvat tavarat, joissa on vähintään 70 painoprosenttia sakkaroosia (mukaan luettuna inverttisokeri sakkaroosina ilmaistuna).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2245/2004,**annettu 27 päivänä joulukuuta 2004,****tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 liitteiden I, II, III ja IV muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 74 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 44/2001 liitteessä I luetellaan kansalliset toimivaltasäännökset. Liitteessä II on luettelo niistä jäsenvaltioiden tuomioistuimista ja viranomaisista, joilla on toimivalta käsitellä täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevat hakemukset. Liitteessä III luetellaan tuomioistuimet, jotka käsittelevät tällaisia päätöksiä koskevat muutoksenhaut, ja liitteessä IV menettelyt, joilla voidaan hakea muutosta muutoksenhakua koskevaan päätökseen.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 44/2001 liitteitä I, II, III ja IV muutettiin vuoden 2003 liittymisasiakirjalla sisällyttämällä niihin unioniin liittyvien valtioiden kansalliset toimivaltasäännökset, luettelot toimivaltaisista tuomioistuimista ja viranomaisista sekä menettelyt, joilla voidaan hakea muutosta muutoksenhakua koskevaan päätökseen.
- (3) Ranska, Latvia, Liettua, Slovenia ja Slovakia ovat ilmoittaneet komissiolle muutoksista, jotka olisi tehtävä liitteissä I, II, III ja IV oleviin luetteloihin.
- (4) Asetusta (EY) N:o 44/2001 olisi tämän vuoksi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 44/2001 seuraavasti:

1) Muutetaan liite I seuraavasti:

- a) korvataan Latviaa koskeva kohta seuraavasti:

— Latviassa: siviiliprosessilain (*Civilprocesa likums*) 27 § ja 28 §:n 3, 5, 6 ja 9 momentti,”;

- b) korvataan Sloveniaa koskeva kohta seuraavasti:

— Sloveniassa: kansainvälisestä yksityisoikeudesta ja oikeudenkäynnistä annetun lain (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 48 §:n 2 momentti siviiliprosessilain (*Zakon o pravdnem postopku*) 47 §:n 2 kohdan osalta ja kansainvälisestä yksityisoikeudesta ja oikeudenkäynnistä annetun lain (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 58 §:n 1 momentti siviiliprosessilain (*Zakon o pravdnem postopku*) 57 §:n 1 momentin ja 47 §:n 2 momentin osalta,”;

- c) korvataan Slovakiaa koskeva kohta seuraavasti:

— Slovakiassa: kansainvälisestä yksityisoikeudesta ja siihen liittyvistä menettelytapasäännöistä annetun lain N:o 97/1963 37–37 e §.”.

2) Muutetaan liite II seuraavasti:

- a) muutetaan Ranskaa koskeva kohta seuraavasti:

— Ranskassa:

- a) ’tribunal de grande instance’ pääkirjaaja,

- b) ’departementin notaarien kamarin (*chambre départementale des notaires*) puheenjohtaja’, kun haetaan notaarin antaman virallisen asiakirjan täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista.”;

- b) muutetaan Sloveniaa koskeva kohta seuraavasti:

— Sloveniassa *okrožno sodišče*,”;

- c) muutetaan Slovakiaa koskeva kohta seuraavasti:

— Slovakiassa *okresný súd*.”.

⁽¹⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

3) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) korvataan Ranskaa koskeva kohta seuraavasti:

”— Ranskassa:

- a) *'cour d'appel'*, kun kyseessä on myönteinen päätös,
- b) *'tribunal de grande instance'* puheenjohtaja, kun kyseessä on kielteinen päätös.”;

b) korvataan Liettuaa koskeva kohta seuraavasti:

”— Liettuaassa *Lietuvos apeliacinis teismas*,”;

c) korvataan Sloveniaa koskeva kohta seuraavasti:

”— Sloveniassa *okrožno sodišče*,”;

d) korvataan Slovakiaa koskeva kohta seuraavasti:

”— Slovakiassa *okresný súd*.”.

4) Muutetaan liite IV seuraavasti:

a) korvataan Liettuaa koskeva kohta seuraavasti:

”— Liettuaassa esittämällä muutoksenhakupyynnön *Lietuvos Aukščiausiasis Teismasille*,”;

b) korvataan Sloveniaa koskeva kohta seuraavasti:

”— Sloveniassa esittämällä muutoksenhakupyynnön *Vrhovno sodišče Republike Slovenijelle*,”;

c) korvataan Slovakiaa koskeva kohta seuraavasti:

”— Slovakiassa *dovolaniella*.”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2246/2004,**annettu 27 päivänä joulukuuta 2004,****asetuksen (EY) N:o 1555/96 muuttamisesta sen määrän osalta, josta alkaen päärynöistä, sitruunoista, omenoista ja kesäkurpitsaista aletaan kantaa lisätullia**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkina-järjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lisätuontitullien soveltamista hedelmä- ja vihannesalalla koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1555/96⁽²⁾ säädetään sen liitteessä mainittujen tuotteiden tuonnin valvonasta. Valvonta tapahtuu tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽³⁾ 308 d artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
- (2) Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyn maataloussopimuksen⁽⁴⁾ 5 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi ja vuosilta 2001, 2002 ja 2003

saatavilla olevien viimeisimpien tietojen perusteella on aiheellista muuttaa määrää, josta alkaen päärynöistä, sitruunoista, omenoista ja kesäkurpitsaista aletaan kantaa lisätullia.

- (3) Sen vuoksi on syytä muuttaa asetus (ETY) N:o 1555/96.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1555/96 liite tämän asetuksen liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 (EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EYVL L 193, 3.8.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1844/2004 (EUVL L 322, 23.10.2004, s. 12).

⁽³⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EUVL L 343, 31.12.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

LIITE

"LIITE

Tavarankuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimityksen tulkintasääntöjä. Lisätullien soveltamisala määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisena kuin ne ovat tämän asetuksen antamishetkellä. Jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, lisätullien soveltamisala määräytyy sekä CN-koodin että sitä vastaavan soveltamisjakson perusteella.

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavarankuvaus	Soveltamisjakso	Määrä, josta alkaen kannetaan lisätullia (tonnia)
78.0015	ex 0702 00 00	Tomaatit	— 1. lokakuuta–31. toukokuuta	596 477
78.0020			— 1. kesäkuuta–30. syyskuuta	552 167
78.0065	ex 0707 00 05	Kurkut	— 1. toukokuuta–31. lokakuuta	39 640
78.0075			— 1. marraskuuta–30. huhtikuuta	30 932
78.0085	ex 0709 10 00	Latva-artisokat	— 1. marraskuuta–30. kesäkuuta	2 071
78.0100	0709 90 70	Kesäkurpitsat	— 1. tammikuuta–31. joulukuuta	65 658
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Appelsiinit	— 1. joulukuuta–31. toukokuuta	620 166
78.0120	ex 0805 20 10	Klementiinit	— 1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	88 174
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit	— 1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	94 302
78.0155	ex 0805 50 10	Sitruunat	— 1. kesäkuuta–31. joulukuuta	341 887
78.0160			— 1. tammikuuta–31. toukokuuta	13 010
78.0170	ex 0806 10 10	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	— 21. heinäkuuta–20. marraskuuta	227 815
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Omenat	— 1. tammikuuta–31. elokuuta	730 999
78.0180			— 1. syyskuuta–31. joulukuuta	32 266
78.0220	ex 0808 20 50	Päärynät	— 1. tammikuuta–30. huhtikuuta	274 921
78.0235			— 1. heinäkuuta–31. joulukuuta	28 009
78.0250	ex 0809 10 00	Aprikoosit	— 1. kesäkuuta–31. heinäkuuta	4 123
78.0265	ex 0809 20 95	Kirsikat (muut kuin hapankirsikat)	— 21. toukokuuta–10. elokuuta	32 863
78.0270	ex 0809 30	Persikat (myös nektariinit)	— 11. kesäkuuta–30. syyskuuta	6 808
78.0280	ex 0809 40 05	Luumut	— 11. kesäkuuta–30. syyskuuta	51 276"

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2247/2004,
annettu 27 päivänä joulukuuta 2004,
tiettyjen naudanliha-alan asetusten ja lampaan- ja vuohenliha-alan asetuksen (ETY) N:o 3882/90
kumoamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 28 artiklan 2 kohdan, 29 artiklan 2 kohdan, 33 artiklan 12 kohdan ja 41 artiklan,

ottaa huomioon lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä joulukuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2529/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 15 ja 24 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetukset (ETY) N:o 2182/77⁽³⁾, (ETY) N:o 2173/79⁽⁴⁾, (ETY) N:o 2326/79⁽⁵⁾, (ETY) N:o 2539/84⁽⁶⁾, (ETY) N:o 2824/85⁽⁷⁾, (EY) N:o 2271/95⁽⁸⁾, (EY) N:o 773/96⁽⁹⁾, (EY) N:o 793/97⁽¹⁰⁾, (EY) N:o 1495/97⁽¹¹⁾, (EY) N:o 23/2001⁽¹²⁾, (EY) N:o 252/2002⁽¹³⁾ ja (EY) N:o

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1899/2004 (EUVL L 328, 30.10.2004, s. 67).

⁽²⁾ EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽³⁾ EYVL L 251, 1.10.1977, s. 60. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95 (EYVL L 248, 14.10.1995, s. 39).

⁽⁴⁾ EYVL L 251, 5.10.1979, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95.

⁽⁵⁾ EYVL L 266, 24.10.1979, s. 5.

⁽⁶⁾ EYVL L 238, 6.9.1984, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95.

⁽⁷⁾ EYVL L 268, 10.10.1985, s. 14. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 251/93 (EYVL L 28, 5.2.1993, s. 47).

⁽⁸⁾ EYVL L 231, 28.9.1995, s. 23. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1185/98 (EYVL L 164, 9.6.1998, s. 11).

⁽⁹⁾ EYVL L 104, 27.4.1996, s. 19. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1349/96 (EYVL L 174, 12.7.1996, s. 13).

⁽¹⁰⁾ EYVL L 114, 1.5.1997, s. 29.

⁽¹¹⁾ EYVL L 202, 30.7.1997, s. 35.

⁽¹²⁾ EYVL L 3, 6.1.2001, s. 7. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1840/2001 (EYVL L 251, 20.9.2001, s. 4).

⁽¹³⁾ EYVL L 40, 12.2.2002, s. 6.

496/2003⁽¹⁴⁾ eivät enää ole merkityksellisiä naudanliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaisen toiminnan kannalta.

- (2) Karitsanlihan tuontihintojen seuranta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettu komission asetus (ETY) N:o 3882/90⁽¹⁵⁾ on vanhentunut, sillä komissio ei enää aseta tuontimaksuja eläville lampaille tai tuoreelle, jäädytetyille tai jäädytetyille lampaanlihalle. Lisäksi on huomattu, että jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti toimittamat tuontihinnat eivät tarjoa mitään erityistä lisäarvoa, mutta samalla ne kuitenkin vaativat tietojen keräämisestä ja niiden raportoinnista vastaavilta hallinnon yksiköiltä melkoisia ponnistuksia ja kustannuksia. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden velvoite ilmoittaa kyseisistä hinnoista olisi poistettava.

- (3) Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi on näin ollen tarpeellista kumota edellä mainitut asetukset.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean sekä lampaiden ja vuohien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 2182/77, (ETY) N:o 2173/79, (ETY) N:o 2326/79, (ETY) N:o 2539/84, (ETY) N:o 2824/85, (ETY) N:o 3882/90, (EY) N:o 2271/95, (EY) N:o 773/96, (EY) N:o 793/97, (EY) N:o 1495/97, (EY) N:o 23/2001, (EY) N:o 252/2002 ja (EY) N:o 496/2003.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁴⁾ EUVL L 74, 20.3.2003, s. 3.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 367, 29.12.1990, s. 127. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3890/92 (EYVL L 391, 31.12.1992, s. 51).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2248/2004,**annettu 27 päivänä joulukuuta 2004,****Thaimaasta peräisin olevia maniokkijuuria koskevan yhteisön tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnointitavasta vuonna 2005**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon luettelossa CXL olevien myönnytysten täytäntöönpanosta GATT-sopimuksen XXIV artiklan 6 kohdan mukaisesti käytyjen neuvottelujen päättymisen seurauksena 18 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1095/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisö sitoutui Maailman kauppajärjestön monenvälisissä kauppaneuvotteluissa avaamaan Thaimaasta peräisin oleville CN-koodeihin 0714 10 10, 0714 10 91 ja 0714 10 99 kuuluville tuotteille neljäksi vuodeksi 21 miljoonan tonnin suuruisen tariffikiintiön, jossa kannettava tulli on alennettu kuuteen prosenttiin. Komission on avattava tämä kiintiö ja hallinnoitava sitä.

(2) On tarpeen pitää yllä hallinnointijärjestelmää, jolla taataan, että ainoastaan Thaimaasta peräisin olevia tuotteita voidaan tuoda kyseisessä kiintiössä. Tämän vuoksi tuontitodistus olisi edelleen myönnettävä ainoastaan, kun esitetään Thaimaan viranomaisten myöntämä vientitodistus, jonka malli on annettu komissiolle tiedoksi.

(3) Koska yhteisön markkinoille suuntautuvan kyseisten tuotteiden tuonnin hallinnointi on perinteisesti perustunut kalenterivuoteen, tämä järjestelmä olisi säilytettävä myös tulevaisuudessa. Tämän vuoksi on tarpeen avata kiintiö vuodeksi 2005.

(4) CN-koodeihin 0714 10 10, 0714 10 91 ja 0714 10 99 kuuluvien tuotteiden tuonti edellyttää maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission

asetuksen (EY) N:o 1291/2000⁽²⁾ sekä vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä heinäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1342/2003⁽³⁾ säännösten mukaisen tuontitodistuksen esittämistä.

(5) Saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon, että yhteisön myönnytyksessä vahvistetaan kokonaismäärä neljäksi vuodeksi vuosittaisen enimmäismäärän ollessa 5 500 000 tonnia, olisi jatkettava toimenpiteitä, joiden avulla on mahdollista joko tietyin edellytyksin helpottaa tuontitodistuksiin merkityt tuotemäärät ylittävien määrien vapaaseen liikkeeseen luovuttamista tai hyväksyä sellaisen tuotemäärän siirto, joka on yhtä suuri kuin tuontitodistuksissa mainittavan määrän ja tosiasiallisesti tuodun alhaisemman määrän erotus.

(6) Sopimuksen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen luoda tarkka ja järjestelmällinen valvontajärjestelmä, jossa otetaan huomioon thaimalaisessa vientitodistuksessa olevat seikat sekä Thaimaan viranomaisten vientitodistusten myöntämisessä noudattamat käytänteet.

(7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KIINTIÖN AVAAMINEN**1 artikla**

1. Avataan Thaimaasta peräisin olevien CN-koodeihin 0714 10 10, 0714 10 91 ja 0714 10 99 kuuluvien tuotteiden 5 500 000 tonnin tuontitariffikiintiö 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

⁽²⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1741/2004 (EUVL L 311, 8.10.2004, s. 17).

⁽³⁾ EUVL L 189, 29.7.2003, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1092/2004 (EUVL L 209, 11.6.2004, s. 9).

⁽¹⁾ EYVL L 146, 20.6.1996, s. 1.

Tässä kiintiössä kannettavan arvotullin suuruudeksi vahvistetaan 6 prosenttia.

Tämän kiintiön järjestysnumero on 09.4008.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan tässä asetuksessa säädettyä menettelyä, jos ne tuodaan tuontitodistuksilla, joiden myöntäminen edellyttää, että esitetään Thaimaan kauppaministeriön ulkomaankauppaosaston myöntämä yhteisöön suuntautuvaa vientiä koskeva vientitodistus, jäljempänä 'vientitodistus'.

II LUKU

VIENTITODISTUKSET

2 artikla

1. Vientitodistuksesta laaditaan yksi alkuperäiskappale ja vähintään yksi jäljennös liitteessä esitettävän lomakemallin mukaisesti.

Lomakkeen koko on noin 210 x 297 millimetriä. Alkuperäinen kappale laaditaan valkoiselle paperille, johon on painettu mekaanisen tai kemiallisen värentämisen paljastava keltainen aaltomainen taustakuvio.

2. Vientitodistus laaditaan englannin kielellä.

3. Vientitodistuksen alkuperäiskappale ja jäljennökset täytetään joko koneella tai käsin. Viimeksi mainitussa tapauksessa ne on täytettävä musteella ja painokirjaimin.

4. Jokaisella vientitodistuksella on esipainettu sarjanumero; lisäksi ylimmässä kohdassa on todistuksen numero. Jäljennöksissä on oltava samat numerot kuin alkuperäiskappaleessa.

3 artikla

1. Vientitodistus, joka myönnetään 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisenä aikana, on voimassa satakaksikymmentä päivää myöntämispäivästään alkaen. Todistuksen myöntämispäivän lasketaan kuuluvan todistuksen voimassaoloaikaan.

Todistus on voimassa ainoastaan silloin, kun kohdat on täytetty asianmukaisesti todistuksessa olevien mainintojen mukaisesti ja se on vahvistettu päteväksi 2 kohdan mukaisesti. Tavaralähetyksen painoa koskevassa kohdassa ("shipped weight") määrä ilmaistaan sekä numeroin että kirjaimin.

2. Vientitodistus on asianmukaisesti vahvistettu päteväksi, kun siihen on merkitty todistuksen myöntämispäivä ja kun siinä on todistuksen myöntäneen elimen leima sekä niiden henkilöiden allekirjoitus, jotka ovat toimivaltaisia vahvistamaan sen.

III LUKU

TUONTITODISTUKSET

4 artikla

Asetusten (EY) N:o 1291/2000 ja (EY) N:o 1342/2003 mukaisesti laadittu Thaimaasta peräisin olevien CN-koodeihin 0714 10 10, 0714 10 91 ja 0714 10 99 kuuluvien tuotteiden tuontitodistushakemus, jonka liitteenä on alkuperäinen vientitodistus, esitetään jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Vientitodistuksen alkuperäiskappaleen säilyttää tuontitodistuksen myöntävä elin. Kun tuontitodistushakemus koskee ainoastaan osaa vientitodistuksessa mainittavasta määrästä, todistuksen myöntävä elin merkitsee alkuperäiseen lomakkeeseen määrän, jonka osalta alkuperäiskappale on käytetty, ja vahvistettuaan sen leimallaan palauttaa alkuperäiskappaleen asianomaiselle osapuolelle.

Ainoastaan vientitodistuksen tavaralähetyksen painoa koskevaan kohtaan ("shipped weight") merkitty määrä otetaan huomioon tuontitodistusta myönnettäessä.

5 artikla

Kun todetaan, että tiettyä toimitusta varten tosiasiallisesti purettu määrä ylittävät tätä toimitusta varten myönnettyssä tuontitodistuksessa tai myönnettyissä tuontitodistuksissa olevat määrät, kyseisen tuontitodistuksen tai kyseiset tuontitodistukset myöntäneiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle tuojan pyynnöstä teleksillä tai faksilla mahdollisimman nopeasti tapaus tapaukselta thaimaalaiselle viennille myönnetyn todistuksen tai myönnettyjen todistusten numero tai numerot, tuontitodistusten numero tai numerot, ylityksen määrä sekä aluksen nimi.

Komissio ottaa yhteyttä Thaimaan viranomaisiin uusien vientitodistusten laatimiseksi.

Näiden todistusten laatimista odotettaessa ei ylittäviä määriä voida luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti ennen kuin uudet kyseisiä määriä koskevat tuontitodistukset esitetään.

Uudet tuontitodistukset myönnetään 10 artiklassa määritettyjen edellytysten mukaisesti.

6 artikla

Poiketen siitä, mitä 5 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, kun havaitaan, että tietyn toimituksen osalta tosiasiallisesti puretut määrät ylittävät esitetyssä tuontitodistuksessa tai esitetyissä tuontitodistuksissa mainittavat määrät enintään kaksi prosenttia, vapaaseen liikkeeseen luovuttavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tuojan pyynnöstä annettava lupa siihen, että ylittävät määrät luovutetaan vapaaseen liikkeeseen kantaen niistä enintään 6 prosentin arvotullia, ja siihen, että tuoja asettaa vakuuden, joka on yhtä suuri kuin yhteisessä tullitariffissa säädetyn tullin ja maksetun tullin välinen erotus.

Vakuus vapautetaan, kun kyseisiä määriä koskeva lisätuontitodistus esitetään vapaaseen liikkeeseen luovuttavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Lisätodistushakemukseen ei liity velvoitetta asettaa asetuksen (EY) N:o 1291/2000 15 artiklan 2 kohdassa tai tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitettu vakuus.

Lisätuontitodistus myönnetään 10 artiklassa määriteltyjen edellytysten mukaisesti, kun esitetään yksi tai useampi Thaimaan viranomaisten myöntämä uusi vientitodistus.

Lisätuontitodistuksen 20 kohdassa on oltava yksi seuraavista merkinnöistä:

- Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2248/2004,
- Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 2248/2004,
- Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 2248/2004, article 6,
- Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2248/2004 articolo 6,
- Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2248/2004 6. pants,
- Papildomoji licencija, Reglamento (EB) Nr. 2248/2004 6 straipsnio,
- Kiegészítő engedély, 2248/2004/EK rendelet 6. cikk,
- Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2248/2004,
- Uzupełniająca pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2248/2004 art. 6,
- Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) n° 2248/2004,
- Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 2248/2004,
- Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 2248/2004,
- Dodatočné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 2248/2004,
- Supplerende licens, förordning (EF) nr. 2248/2004, artikel 6,
- Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 2248/2004,
- Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 2248/2004,
- Lisätodistus, asetus (EY) N:o 2248/2004 6 artikla,
- Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2248/2004 artikkel 6,
- Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 2248/2004.

Vakuus pidätetään määristä, joiden osalta lisätuontitodistusta ei ole esitetty neljän kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen vastaanottopäivästä, paitsi silloin kun on kyse ylivoimaisesta esteestä. Vakuus pidätetään erityisesti määristä, joiden osalta lisätuontitodistusta ei ole voitu myöntää 10 artiklan, ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Kun toimivaltainen viranomainen on merkinnyt toteutuneet määrät lisätuontitodistukseen ja vahvistanut sen pätevyyden ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vakuutta vapautettaessa, todistus palautetaan mahdollisimman nopeasti sen myöntäneelle elimelle.

7 artikla

Tämän asetuksen mukaiset tuontitodistushakemukset voidaan jättää missä jäsenvaltiossa tahansa, ja myönnetty todistukset ovat voimassa koko yhteisössä.

Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan neljännen luetelmakohdan säännöksiä ei sovelleta tämän asetuksen mukaiseen tuontiin.

8 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1342/2003 12 artiklassa säädetään, tässä asetuksessa säädettyihin tuontitodistuksiin liittyvä vakuus on 5 euroa tonnilta.

9 artikla

1. Tuontitodistushakemuksen ja todistuksen 8 kohdassa on oltava maininta "Thaimaa".

2. Tuontitodistuksessa on oltava

a) 24 kohdassa yksi seuraavista maininnoista:

— Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n° 2248/2004],

— Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 2248/2004),

— Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 2248/2004),

— Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2248/2004),

— Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2248/2004),

— Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κα-
vonισμός (ΕΚ) αριθ. 2248/2004],

— Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 2248/2004),

— Droits de douane limités a 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n° 2248/2004],

— Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 2248/2004],

— Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 2248/2004),

— Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004),

— Mérsékelt, 6 %-os értékvám (2248/2004/EK rendelet),

— Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 2248/2004),

— Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 2248/2004),

— Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n.º 2248/2004],

— Dovožné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č 2248/2004),

— Omejitev carinskih dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 2248/2004),

— Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2248/2004),

— Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förordning (EG) nr 2248/2004);

b) 20 kohdassa seuraavat maininnat:

i) Thaimaan vientitodistuksessa mainittavan aluksen nimi;

ii) Thaimaan vientitodistuksen numero ja päivämäärä.

3. Tuontitodistus voidaan hyväksyä vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen tueksi ainoastaan, jos asianomaisen osapuolen esittämästä konossementin jäljennöksestä ilmenee, että tuotteet, joiden osalta vapaaseen liikkeeseen luovuttamista haetaan, on kuljetettu yhteisöön tuontitodistuksessa mainitulla aluksella.

4. Jollei tämän asetuksen 6 artiklasta muuta johdu, ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 4 kohdassa säädetään, vapaaseen liikkeeseen luovutettu määrä ei saa olla suurempi kuin tuontitodistuksen 17 ja 18 kohdassa mainittava määrä. Luku 0 merkitään mainitun todistuksen 19 kohtaan tätä tarkoitusta varten.

10 artikla

Tuontitodistus myönnetään viidentenä hakemuksen jättämistä seuraavana työpäivänä paitsi silloin, kun komissio on ilmoittanut teleksillä tai faksilla jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, että tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä ei ole noudatettu.

Asianomaisen osapuolen pyynnöstä ja komission teleksillä tai faksilla toimittaman hyväksynnän jälkeen tuontitodistus voidaan myöntää mahdollisimman nopeasti.

Jos tuontitodistuksen myöntämisen edellytyksenä olevia ehtoja ei ole noudatettu, komissio voi tarvittaessa Thaimaan viranomaisia kuultuaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

11 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1342/2003 6 artiklassa säädetään, tuontitodistuksen voimassaolo päättyy 30 päivän kulluttua vientitodistuksen voimassaolon päättymisestä.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava joka työpäivä komissiolle teleksillä tai faksilla seuraavat tiedot jokaisesta tuontitodistushakemuksesta:

a) määrä, jolle kutakin tuontitodistusta haetaan, sekä tarvittaessa maininta ”lisätuontitodistus”;

b) tuontitodistuksen hakijan nimi;

c) esitetyn vientitodistuksen ylimmässä kohdassa oleva todistuksen numero;

d) vientitodistuksen myöntämispäivä;

e) kokonaismäärä, jolle vientitodistus on myönnetty;

f) vientitodistuksessa oleva viejän nimi.

2. Viimeistään vuoden 2006 ensimmäisen puolivuotiskauden lopussa tuontitodistusten myöntämisestä vastaavien viranomaisten on toimitettava komissiolle teleksillä tai faksilla täydellinen luettelo tuontitodistusten kääntöpuolelle merkityistä määristä, joita ei ole luettu kiintiöön, ja aluksen nimi sekä kyseisten vientitodistusten numerot.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
 PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE
 — BILAGA

SERIAL No

ORIGINAL**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE**

**MINISTRY OF COMMERCE
 GOVERNMENT OF THAILAND**

EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	
5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING	
☐ CN CODE 0714 10 10 ☐ CN CODE 0714 10 91 ☐ CN CODE 0714 10 99	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK ☐ BAGS ☐ OTHERS	
	ESTIMATED NET WEIGHT		

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2249/2004,**annettu 27 päivänä joulukuuta 2004,****siirtymätoimenpiteistä tuoreiden hedelmien ja vihannesten markkinoilla toimivien tuottajaorganisaatioiden osalta Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi annetun asetuksen (EY) N:o 686/2004 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymissopimuksen,

ottaa huomioon Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 41 artiklan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 686/2004⁽¹⁾ 4 artiklassa annetaan Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian tuottajaorganisaatioille mahdollisuus siirtymäkauden toimintaohjelmiin.
- (2) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä toimintarahastojen, toimintaohjelmien ja taloudellisen tuen osalta 11 päivänä elokuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1433/2003⁽²⁾ 16 artiklan 1 kohdassa säädetään, että toimintaohjelmat on pantava täytäntöön vuosittain 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta. Toimintaohjelmien täytäntöönpano voidaan kuitenkin aloittaa vasta, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen on ne hyväksynyt. Tämän vuoksi siirtymäkauden toimintaohjelmien keston olisi voitava olla joitakin kuukausia vuonna 2004 ja koko 12 kuukauden jakso vuonna 2005. Sen vuoksi olisi annettava säännöksiä viitekauden laskemisesta ja siirtymäkauden toimintaohjelmille kuuluvasta tuesta.

(3) Olisi selvennettävä, että tuki kuuluu sille osalle siirtymäkauden toimintaohjelmasta, joka toteutetaan vuonna 2004, mutta ainoastaan ohjelman todellisen keston osalta, ja tuki lasketaan suhteellisesti ohjelman hyväksymispäivästä alkaen.

(4) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 686/2004 olisi muutettava vastaavasti.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 686/2004 4 artikla seuraavasti:

1) Lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Asetuksen (EY) N:o 1433/2003 16 artiklan 1 kohdasta poiketen vuonna 2004 toimintaohjelmat alkavat päivänä, jona kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat ne hyväksyneet, ja päättyvät 31 päivänä joulukuuta 2004.”.

2) Lisätään 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Asetuksen (EY) N:o 1433/2003 4 artiklan 1 kohdasta poiketen vuotta 2004 koskevan tukihakemuksen osalta viitekauden aikana kaupan pidetyn tuotannon arvo kerrotaan toimintaohjelman hyväksymispäivästä 31 päivään joulukuuta 2004 kuluneiden päivien lukumäärällä (molemmat päivät mukaan lukien) ja jaetaan 366:lla.”.

2 artiklaTämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EUVL 106, 15.4.2004, s. 10.

⁽²⁾ EUVL 203, 12.8.2003, s. 25. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1813/2004 (EUVL L 319, 20.10.2004, s. 5).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2250/2004,**annettu 27 päivänä joulukuuta 2004,**

asetusten (ETY) N:o 429/90, (EY) N:o 2571/97, (EY) N:o 174/1999, (EY) N:o 2771/1999, (EY) N:o 2799/1999, (EY) N:o 214/2001, (EY) N:o 580/2004, (EY) N:o 581/2004 ja (EY) N:o 582/2004 muuttamisesta tarjousten jättämistä ja komissiolle tehtäviä ilmoituksia koskevien määräaikojen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10, 15 ja 31 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Seuraavissa asetuksissa säädetään tarjouskilpailumenettelyn määräajoista, jotka koskevat tarjouksentekijän tarjousten toimivaltaisille viranomaisille jättämistä ja jäsenvaltioiden tarjousten komissiolle ilmoittamista:

— yhteisössä suoraan kulutukseen tarkoitettulle voiljylle tarjouskilpailulla myönnettävästä tuesta 20 päivänä helmikuuta 1990 annettu komission asetus (ETY) N:o 429/90⁽²⁾,

— voim myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoria- tuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle kermalle, voille ja voiljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 2571/97⁽³⁾,

— neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voim ja kerman markkinoiden interventiotuimenpiteiden osalta 16 päivänä joulukuuta 1999 annettu komission asetus (EY) N:o 2771/1999⁽⁴⁾,

— neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen tuen ja mainitun rasvattoman maitojauheen myynnin osalta 17 päivänä joulukuuta 1999 annettu komission asetus (EY) N:o 2799/1999⁽⁵⁾,

— neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rasvattoman maitojauheen markkinoilla toteutettavien interventiotuimenpiteiden osalta 12 päivänä tammi- kuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 214/2001⁽⁶⁾,

— eräiden maitotuotteiden vientitukia koskevasta tarjouskilpailusta 26 päivänä maaliskuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 580/2004⁽⁷⁾,

— rasvattoman maitojauheen vientitukia koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta 26 päivänä maaliskuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 581/2004⁽⁸⁾,

— rasvattoman maitojauheen vientitukia koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta 26 päivänä maaliskuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 582/2004⁽⁹⁾.

(2) Tarjouskilpailujärjestelmän joustavan toiminnan varmistamiseksi ja riittävän ajan antamiseksi kyseessä oleville toimivaltaisille viranomaisille ja komission yksiköille kuhunkin tarjoukseen tutustumiseksi on aiheellista siirtää myöhemmäksi toimijoiden tarjousten jättämiselle ja toimivaltaisten viranomaisten niitä koskevien tietojen komissiolle toimittamiselle asetettuja määräaikoja.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 186/2004 (EUVL L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EYVL L 45, 21.2.1990, s. 8. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 921/2004 (EUVL L 163, 30.4.2004, s. 94).

⁽³⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 921/2004.

⁽⁴⁾ EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1932/2004 (EUVL L 333, 9.11.2004, s. 4).

⁽⁵⁾ EYVL L 340, 31.12.1999, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1992/2004 (EUVL L 344, 20.11.2004, s. 11).

⁽⁶⁾ EYVL L 37, 7.2.2001, s. 100. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1838/2004 (EUVL L 322, 23.10.2004, s. 3).

⁽⁷⁾ EUVL L 90, 27.3.2004, s. 58.

⁽⁸⁾ EUVL L 90, 27.3.2004, s. 64.

⁽⁹⁾ EUVL L 90, 27.3.2004, s. 67.

(3) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 174/1999⁽¹⁾ säädetyn vientitukien ennakolta vahvistamisen ei pitäisi asetuksissa (EY) N:o 581/2004 ja (EY) N:o 582/2004 säädetyn tarjouskilpailumenettelyn osalta olla mahdollista tarjousten jättämiselle asetetun määräajan päätyttyä tarjousten jättämisen ennakkoinnin aiheuttaman keinotteluriskin vähentämiseksi.

(4) Asetukset (ETY) N:o 429/90, (EY) N:o 2571/97, (EY) N:o 174/1999, (EY) N:o 2771/1999, (EY) N:o 2799/1999, (EY) N:o 214/2001, (EY) N:o 580/2004, (EY) N:o 581/2004 ja (EY) N:o 582/2004 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 429/90 3 artikla seuraavasti:

1) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kunkin yksittäisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy kunkin kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista ja joulukuun neljättä tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy sitä edeltävänä työpäivänä kello 11.00 (Brysselin aikaa).”

2) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tarjouksen tekijöiden tarjoamat määrät ja hinnat 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymispäivänä.

⁽¹⁾ EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1846/2004 (EUVL L 322, 23.10.2004, s. 16).

Jos yhtään tarjousta ei ole jätetty, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle saman määräajan kuluessa.”

2 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2571/97 14 artikla seuraavasti:

1) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kunkin yksittäisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy kunkin kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista ja joulukuun neljättä tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy sitä edeltävänä työpäivänä kello 11.00 (Brysselin aikaa).”

2) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tarjouksen tekijöiden tarjoamat määrät ja hinnat 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymispäivänä.

Jos asianomaisessa jäsenvaltiossa on voita myytävänä, eikä yhtään tarjousta ole jätetty, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle saman määräajan kuluessa.”

3 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 174/1999 1 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kaikkia neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999(*) 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevat todistushakemukset, jotka on komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000(**) 17 artiklan mukaisesti jätetty kunkin komission asetuksen (EY) N:o 581/2004(***) 2 artiklan 2 kohdassa ja komission asetuksen (EY) N:o 582/2004(****) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarjouskilpailujakson päättymistä seuraavana keskiviikkona ja torstaina, katsotaan jätetyiksi kyseistä torstaita seuraavana ensimmäisenä työpäivänä.

(*) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

(**) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

(***) EUVL L 90, 27.3.2004, s. 64.

(****) EUVL L 90, 27.3.2004, s. 67.”

4 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2771/1999 seuraavasti:

1) Korvataan 16 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kunkin yksittäisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy kunkin kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy sitä edeltävänä työpäivänä kello 11.00 (Brysselin aikaa)."

2) Korvataan 17 b artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tarjouksen tekijöiden tarjoamat määrät ja hinnat 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymispäivänä.

Jos yhtään tarjousta ei ole jätetty, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle saman määräajan kuluessa."

3) Korvataan 22 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kunkin yksittäisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy kunkin kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista ja joulukuun neljättä tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy sitä edeltävänä työpäivänä kello 11.00 (Brysselin aikaa)."

4) Korvataan 24 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymispäivänä tarjouksen tekijöiden tarjoamat määrät ja hinnat sekä myyntiin asetetun voimaa määrä.

Jos asianomaisessa jäsenvaltiossa on voita myytävänä, eikä yhtään tarjousta ole jätetty, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle saman määräajan kuluessa."

5 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2799/1999 seuraavasti:

1) Korvataan 27 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kunkin yksittäisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy kunkin kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista ja joulukuun neljättä tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy sitä edeltävänä työpäivänä kello 11.00 (Brysselin aikaa)."

2) Lisätään 30 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jos jäsenvaltiossa on rasvatonta maitojauhetta myytävänä, eikä yhtään tarjousta ole jätetty, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle saman määräajan kuluessa."

6 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 214/2001 seuraavasti:

1) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kunkin yksittäisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy kunkin kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy sitä edeltävänä työpäivänä kello 11.00 (Brysselin aikaa)."

2) Korvataan 17 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tarjouksen tekijöiden tarjoamat määrät ja hinnat 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymispäivänä.

Jos yhtään tarjousta ei ole jätetty, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle saman määräajan kuluessa."

3) Korvataan 22 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kunkin yksittäisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy kunkin kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 11.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista ja joulukuun neljättä tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy sitä edeltävänä työpäivänä kello 11.00 (Brysselin aikaa)."

- 4) Korvataan 24 a artiklan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Jos jäsenvaltiossa on rasvatonta maitojauhetta myytävänä, eikä yhtään tarjousta ole jätetty, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle saman määräajan kuluessa."

7 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 580/2004 4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on toimitettava kaikki vaatimusten mukaiset tarjoukset komissiolle kolmen tunnin kuluessa kunkin tarjouskilpailujakson päättymisestä liitteessä täsmennetyssä muodossa tarjoustentekijöiden nimiä mainitsematta."

8 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 581/2004 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kukin tarjouskilpailujakso alkaa kello 13.00 (Brysselin aikaa) kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena tiistaina, lukuun ottamatta elokuun ensimmäistä tiistaita ja joulukuun kolmatta tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, jakso alkaa seuraavana työpäivänä kello 13.00 (Brysselin aikaa).

Kukin tarjouskilpailujakso päättyy kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 13.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista ja joulukuun neljättä tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, jakso päättyy edellisenä työpäivänä kello 13.00 (Brysselin aikaa)."

9 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 582/2004 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kukin tarjouskilpailujakso alkaa kello 13.00 (Brysselin aikaa) kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena tiistaina, lukuun ottamatta elokuun ensimmäistä tiistaita ja joulukuun kolmatta tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, jakso alkaa seuraavana työpäivänä kello 13.00 (Brysselin aikaa).

Kukin tarjouskilpailujakso päättyy kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 13.00 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista ja joulukuun neljättä tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, jakso päättyy edellisenä työpäivänä kello 13.00 (Brysselin aikaa)."

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2251/2004,
annettu 27 päivänä joulukuuta 2004,
vilja-alalla 28 päivänä joulukuuta 2004 sovellettavien tuontitullien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vilja-alan tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 2142/2004 ⁽³⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos tuontitullien laskettu keskiarvo soveltamiskauden aikana poikkeaa 5 EUR/t vahvistetusta tullin määrästä, tulleja tarkistetaan vastaavasti. Mainittu poikkeaminen on tapahtunut. Tämän vuoksi on tarpeen tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 2142/2004 vahvistettuja tuontitulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2142/2004 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä joulukuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 270, 29.9.2003, s. 78.

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1110/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 12).

⁽³⁾ EUVL L 369, 16.12.2004, p. 55. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2215/2004 (EUVL L 374, 22.12.2004, s. 61).

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden 28 päivänä joulukuuta 2004 sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	9,66
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	Ruis	47,57
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	52,37
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	52,37
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut hybridit	47,57

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

- 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai
- 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Virossa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR/t, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

15.12.2004-23.12.2004 välisenä aikana

1) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun viitekauden keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	keskilaatuinen (*)	heikkolaatuinen (**)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	109,43 (***)	59,79	147,01	137,01	117,01	78,13
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	—	11,13	—			—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	23,12	—	—			—

(*) Vähennys 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(**) Vähennys 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(***) Lisäys 14 EUR/t mukaan lukien (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun viitekauden keskiarvot:

Maksut: Meksikonlahti–Rotterdam: 31,79 EUR/t; Suuret järvet–Rotterdam: 46,26 EUR/t.

3) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä marraskuuta 2004,

säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan välillä ja sen liitteenä olevan yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymisestä ja allekirjoittamisesta

(2004/903/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto valtuutti 16 päivänä lokakuuta 2001 komission neuvottelemaan San Marinon tasavallan kanssa sopimuksen, jolla voidaan varmistaa, että San Marinon tasavalta ottaa käyttöön vastaavat toimenpiteet kuin millä yhteisössä on tarkoitus varmistaa säästöjen tuottamien korkotulojen tosiasiallinen verotus.
- (2) Neuvottelujen tuloksena syntynyt sopimusteksti on neuvoston antamien neuvotteluohjeiden mukainen. Sen liitteenä on Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä San Marinon tasavallan välinen yhteisymmärryspöytäkirja.
- (3) Edellyttäen, että myöhemmin tehdään päätös sopimuksen lopullisesta tekemisestä, on suotavaa allekirjoittaa 12 päivänä heinäkuuta 2004 parafoidut asiakirjat ja saada neuvostolta vahvistus yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksynnästä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Edellyttäen, että myöhemmin tehdään päätös säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä koskevan sopimuksen lopullisesta tekemisestä Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan välillä, neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilöt, joilla on valtuudet allekirjoittaa yhteisön puolesta sopimus ja siihen liittyvä yhteisymmärryspöytäkirja sekä Euroopan yhteisön kirjeet, jotka on vaihdettava sopimuksen 21 artiklan 2 kohdan ja yhteisymmärryspöytäkirjan viimeisen alakohdan mukaisesti.

Neuvosto hyväksyy yhteisymmärryspöytäkirjan.

Sopimuksen ja yhteisymmärryspöytäkirjan tekstit ovat tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2004.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
L. J. BRINKHORST

Euroopan yhteisön ja San Marinon tasavallan**SOPIMUS****säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä**

EUROOPAN YHTEISÖ, jäljempänä 'yhteisö',

ja

SAN MARINON TASAVALTA, jäljempänä 'San Marino',

kumpikin jäljempänä 'sopimuspuoli' tai 'sopimuspuolet',

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla**Kohde**

1. Tällä yhteisön ja San Marinon välisellä sopimuksella on tarkoitus vahvistaa ja laajentaa sopimuspuolten välisiä tiiviitä suhteita ottamalla käyttöön säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädettyjä toimenpiteitä vastaavat toimenpiteet, jotka koskevat korkotuloja, joita maksetaan tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä ja joiden verotuksellinen asuinpaikka on yhteisön jäsenvaltiossa.

2. San Marino toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ja erityisesti antaa menettelyjä ja rangaistusseuraamuksia koskevia säännöksiä ja määräyksiä sen varmistamiseksi, että sen alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet suorittavat tämän sopimuksen täytäntöön panemisen edellyttämät tehtävät riippumatta koron perustana olevan velkasitoumuksen antajan sijoittautumispaikasta.

2 artikla**Tosiasiallisen edunsaajan määritelmä**

1. Tässä sopimuksessa 'tosiasiallisella edunsaajalla' tarkoitetaan jokaista luonnollista henkilöä, jolle tai jonka hyväksi maksetaan korkoja, paitsi jos henkilö voi osoittaa, ettei korkoa ole maksettu hänelle tai hänen omaksi hyväkseen eli että:

- a) hän toimii 4 artiklassa tarkoitettuna maksuasiamiehenä; tai
- b) hän toimii oikeushenkilön, sijoitusrahaston tai siihen verrattavan taikka vastaavan yhteissijoitusyrityksen lukuun; taikka
- c) hän toimii toisen luonnollisen henkilön eli tosiasiallisen edunsaajan lukuun ja ilmoittaa tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuasiamiehelle 3 artiklan mukaisesti.

2. Jos maksuasiamiehellä on hallussaan tietoja, joiden perusteella on syytä olettaa, että luonnollinen henkilö, jolle tai jonka hyväksi korko maksetaan, ei voi olla tosiasiallinen edunsaaja ja että tämä henkilö ei ole 1 kohdan a eikä b alakohdassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, maksuasiamiehen on toteutettava kohtuullisia toimia tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden selvittämiseksi 3 artiklan mukaisesti. Mikäli maksuasiamies ei kykene määrittämään tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyttä, kyseisen maksuasiamiehen on pidettävä kyseistä luonnollista henkilöä tosiasiallisena edunsaajana.

3 artikla**Tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka**

Sopimuksen 2 artiklassa määritellyn tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden ja asuinpaikan määrittämistä varten maksuasiamiehen on kirjattava ylös henkilön etu- ja sukunimi, osoite ja asuinpaikkaa koskevat tiedot koronkiskonnin ja rahanpesun torjuntaa koskevan San Marinon tasavallan lainsäädännön mukaisesti. Tammikuun 1 päivänä 2004 tai sen jälkeen syntyneissä sopimussuhteissa tai toteutuneissa liiketoimissa, jos sopimussuhdetta ei ole, luonnollisen henkilön, joka esittää Euroopan unionin jäsenvaltion, jäljempänä 'jäsenvaltio', myöntämän passin tai virallisen henkilökortin ja ilmoittaa asuinpaikakseen jonkin muun valtion kuin jäsenvaltion tai San Marinon, asuinpaikka määritetään verotuksellista asuinpaikkaa koskevalla todistuksella, jonka on antanut asianomaisen henkilön asuinpaikakseen ilmoittaman valtion toimivaltainen viranomainen. Jos tällaista todistusta ei esitetä, asuinpaikan katsotaan sijaitsevan siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt passin tai muun virallisen henkilöasiakirjan.

4 artikla**Maksuasiamiehen määritelmä**

Tässä sopimuksessa San Marinossa toimivalla 'maksuasiamiehellä' tarkoitetaan San Marinon pankkilainsäädännön mukaisesti toimivia pankkeja, talouden toimijoita, mukaan lukien San Marinossa asuvat luonnolliset henkilöt tai sinne sijoittautuneet oikeushenkilöt, sekä yhtiökumppaneina olevia ulkomaisia yrityksiä tai niiden kiinteitä toimipaikkoja, jotka vaikka vain satunnaisesti hyväksyvät, pitävät hallussaan, sijoittavat tai siirtävät kolmansien osapuolten varoja tai vain maksavat tai takaavat korot niiden liiketoiminnan aikana.

5 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen määritelmä

1. Tässä sopimuksessa sopimuspuolten 'toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan liitteessä I lueteltuja viranomaisia.
2. 'Muun kuin sopimuspuolena olevan valtion toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan kyseisten valtioiden kahden- tai monenvälisten sopimusten nojalla toimivaltaista viranomaista, tai tällaisen puuttuessa, jokaista muuta viranomaista, joka on toimivaltainen antamaan todistuksen verotuksellisesta asuinpaikasta.

6 artikla

Koronmaksun määritelmä

1. Tässä sopimuksessa 'koronmaksulla' tarkoitetaan:
- a) kaikenlaisiin velkasitoumuksiin liittyviä maksettuja tai tilille kirjattuja korkoja riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti valtion liikkeeseen laskemien arvopapereiden ja joukkovelkakirjojen tuottoa mukaan luettuina niihin liittyvät emissiovoitot ja palkkiot; maksun viivästymisestä maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina;
- b) a alakohdassa tarkoitettujen velkasitoumusten myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneitä tai pääomi-
tettuja korkoja;
- c) korkotuloja, joita maksavat joko suoraan tai direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön välityksellä
- i) 19 artiklassa tarkoitettu alueelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset tai niihin verrattavat taikka vastaavat yhteissijoitusyritykset;
- ii) yhteisöt, joiden kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja jotka soveltavat direktiivin 4 artiklan 3 kohdan mukaista vaihtoehtoa ja ilmoittavat tästä maksuasiamiehelle;
- iii) 19 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset tai niihin verrattavat taikka vastaavat yhteissijoitusyritykset;
- d) seuraavassa mainittujen yritysten tai yhteisöjen osakkeiden tai osuuksien myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä realisoituneita tuloja, jos kyseiset yritykset tai yhteisöt sijoittavat suoraan tai muiden jäljempänä mainittujen yhteissijoitusyritysten tai yhteisöjen välityksellä yli 40 prosenttia varoistaan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin:
- i) 19 artiklassa tarkoitetuille alueille sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset tai niihin verrattavat taikka vastaavat yhteissijoitusyritykset;

- ii) yhteisöt, joiden kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja jotka soveltavat direktiivin 4 artiklan 3 kohdan mukaista vaihtoehtoa ja ilmoittavat tästä maksuasiamiehelle;

- iii) 19 artiklassa tarkoitettujen alueiden ulkopuolelle sijoittautuneet yhteissijoitusyritykset tai niihin verrattavat taikka vastaavat yhteissijoitusyritykset.

San Marino voi kuitenkin sisällyttää d alakohdassa mainitut tulot koron määritelmään ainoastaan siinä määrin kuin kyseiset tulot vastaavat tuloja, jotka on joko suoraan tai välillisesti saatu a ja b alakohdan mukaisesta koronmaksusta.

2. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan c ja d alakohdan osalta ole tietoa siitä, mikä osa tuloista on korkotuloa, tulot katsotaan kokonaisuudessaan korkotuloiksi.

3. Kun maksuasiamiehellä ei 1 kohdan d alakohdan osalta ole tietoa siitä, kuinka suuri prosenttiosuus varoista on sijoitettu velkasitoumuksiin tai kyseisessä alakohdassa määriteltyihin osakkeisiin tai osuuksiin, prosenttiosuuden katsotaan olevan yli 40 prosenttia. Jos kyseinen maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan saaman tulon määrää, tulon katsotaan vastaavan osakkeiden tai osuuksien myynnistä, takaisinostosta tai lunastuksesta kertynyttä tuottoa.

4. Edellä 1 kohdan b ja d alakohdan osalta San Marinolla on mahdollisuus vaatia alueelleen sijoittautuneita maksuasiamiehiä vuotuistamaan korot tietyllä ajanjaksolle, joka ei saa olla pitempi kuin yksi vuosi, ja kohdella tällaisia vuotuistettuja korkoja koronmaksuna, vaikka kyseisenä ajanjaksona ei olisikaan toteutettu myynti-, takaisinosto- tai lunastustapahtumia.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c ja d alakohdassa säädetään, San Marinolla on mahdollisuus jättää koronmaksun määritelmän ulkopuolelle kyseisissä alakohdissa mainitut, alueelleen sijoittautuneilta yrityksiltä tai yhteisöiltä saadut tulot siinä tapauksessa, että asianomaiset yritykset tai yhteisöt eivät ole sijoittaneet yli 15:tä prosenttia varoistaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin.

San Marinon päätös käyttää tätä mahdollisuutta sitoo molempia sopimuspuolia sen jälkeen, kun siitä on ilmoitettu toiselle sopimuspuolelle.

6. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 3 kohdassa mainittu prosenttiosuus on 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen 25 prosenttia.

7. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 5 kohdassa mainitut prosenttiosuudet määritetään rahaston säännöissä tai asianomaisen yrityksen tai yhteisön yhtiöjärjestyksessä vahvistetun sijoitusohjelman perusteella tai sellaisten puuttuessa asianomaisen yrityksen tai yhteisön varojen todellisen koostumuksen perusteella.

7 artikla

Lähdevero

1. Kun korkojen tosiasiallinen edunsaaja asuu jossakin jäsenvaltiossa, San Marino pidättää kolmen ensimmäisen vuoden aikana tämän sopimuksen soveltamispäivästä 15 prosentin lähdeveron, kolmena seuraavana vuonna 20 prosentin lähdeveron ja tämän jälkeen 35 prosentin lähdeveron.

2. Maksuasiamiehen on pidätettävä lähdevero seuraavia menettelyjä noudattaen:

- a) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti: maksetun tai tilille kirjatun koron määrästä;
- b) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan b tai d alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitettujen korkojen tai tulojen määrästä tai pidättämällä tulojen saajan maksettava vaikutuksiltaan vastaava vero myynnin, takaisinoston tai lunastuksen koko tuotosta;
- c) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti: kyseisessä kohdassa tarkoitettujen tulojen määrästä;
- d) kun San Marino käyttää 6 artiklan 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta: vuotuistetun koron määrästä.

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdan tapauksessa lähdevero pidätetään määräsuhteessa siihen aikaan, minkä velkasitoumus on ollut tosiasiallisen edunsaajan hallussa. Jos maksuasiamies ei pysty hallussaan olevien tietojen perusteella määrittelemään hallussapitoaikaa, maksuasiamiehen on katsottava tosiasiallisen edunsaajan olleen velkasitoumuksen haltija koko sen voimassaolon ajan, ellei tämä esitä näyttöä hankinta-ajankohdasta.

4. Samaan korkotuloon tässä sopimuksessa tarkoitettun veron lisäksi sovellettavat muut verot ja erityisesti San Marinon sanmarinolaisista lähteistä peräisin olevista korkotuloista kantamat lähdeverot hyvitetään tämän artiklan mukaisesti lasketun lähdeveron määrässä.

5. San Marinoon sijoittautuneen maksuasiamiehen pidättämä lähdevero ei estä tosiasiallisen edunsaajan verotuksellista asuinjäsenvaltiota verottamasta tuloa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Jos verovelvollinen ilmoittaa San Marinoon sijoittuneelta maksuasiamieheltä saamansa korkotulon asuinjäsenvaltionsa veroviranomaisille, kyseiseen korkotuloon sovelletaan samaa verokantaa kuin kotimaiseen korkotuloon.

8 artikla

Verotulojen jako

1. San Marinon on pidettävä 25 prosenttia 7 artiklassa tarkoitetuista lähdeverotuloista itsellään ja siirrettävä 75 prosenttia tuloista koronmaksun tosiasiallisen edunsaajan asuinjäsenvaltiolle.

2. Kunkin vuoden osalta varat siirretään kullekin jäsenvaltiolle yhtenä eränä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua San Marinon verovuoden päättymisestä.

3. San Marinon on toteutettava tarvittavat toimenpiteet verotulojen jakojärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

9 artikla

Tietojen ilmoittaminen vapaaehtoisesti

1. San Marino takaa menettelyn, jossa 2 artiklassa määritelty tosiasiallinen edunsaaja välttyy 7 artiklassa tarkoitettun lähdeveron pidätykseltä, jos se nimenomaisesti valtuuttaa San Marinoon sijoittautuneen maksuasiamiehensä ilmoittamaan maksetut korot kyseisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle. Valtuutuksen on katettava kaikki kyseisen maksuasiamiehen tosiasialliselle edunsaajalle tai hänen välittömäksi hyväkseen maksamat korot.

2. Tosiasialliselta edunsaajalta nimenomaisen valtuutuksen saaneen maksuasiamiehen on tällöin ilmoitettava vähintään seuraavat tiedot:

- a) tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka, jotka on määritetty tämän sopimuksen 3 artiklan mukaisesti, sekä sen jäsenvaltion antama verotunnistenumero, jossa tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka sijaitsee, jos numero on saatavilla;
- b) maksuasiamiehen nimi ja osoite;
- c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sen puuttuessa korkoon oikeuttavan velkasitoumuksen tunnistetiedot; ja
- d) maksetun koron määrä tämän sopimuksen 6 artiklan mukaisesti määritettynä.

3. San Marinon toimivaltainen viranomainen ilmoittaa 2 kohdassa tarkoitettut tiedot tosiasiallisen edunsaajan asuinjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Tiedot on ilmoitettava automaattisesti ja vähintään kerran vuodessa kuuden kuukauden kuluessa San Marinon verovuoden päättymisestä kaikista kyseisen vuoden aikana maksetuista koroista.

10 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinjäsenvaltion on huolehdittava 7 artiklassa tarkoitettun lähdeveron kantamisesta mahdollisesti aiheutuvan kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan määräysten mukaisesti.

2. Jos tosiasiallisen edunsaajan saamista koroista on kannettu 7 artiklassa tarkoitettu lähdevero San Marinossa, tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinjäsenvaltion on myönnettävä edunsaajalle maksetun lähdeveron suuruinen veronhyvitys kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Silloin kun kannetun lähdeveron määrä on suurempi kuin kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen 7 artiklassa tarkoitettun lähdeveron alaisista korkotuloista pidätettävä kokonaismäärä, tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinjäsenvaltion on palautettava erotus tosiasialliselle edunsaajalle.

3. Jos tosiasialliselle edunsaajalle maksetuista koroista on 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron lisäksi kannettu muuntuyyp-pisiä lähdeveroja ja tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinjäsenvaltio myöntää tällaisista lähdeveroista veronhyvityk-sen kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta kos-kevien verosopimusten perusteella, tällainen muu lähdevero on hyvitetävä ennen 2 kohdassa määrätyn menettelyn sovelta-mista.

4. Tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen asuinjäsenvaltio voi 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun veronhyvitysmenettelyn sijasta palauttaa 7 artiklassa tarkoitetun lähdeveron.

11 artikla

Siirtokelpoisia velkakirjalainoja koskevat siirtymäsäännökset

1. Tämän sopimuksen soveltamisen alkamispäivästä siihen asti, kun vähintään yksi jäsenvaltio soveltaa samanlaisia mää-räyksiä, ja viimeistään 31 päivään joulukuuta 2010 asti kotimai-sia ja kansainvälisiä obligaatioita ja muita siirtokelpoisia velka-kirjalainoja, jotka on laskettu ensimmäisen kerran liikkeeseen ennen 1 päivää maaliskuuta 2001 tai joiden osalta liikkeeseen-laskuvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet alku-peräisen tarjousesitteen ennen kyseistä päivämäärää, ei katsota 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuiksi velkasitoumuk-siksi edellyttäen, ettei 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jäl-keen toteuteta kyseisten siirtokelpoisten velkakirjalainojen uusia liikkeeseenlaskuja.

Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan siirtokelpoisiin velkakir-jalainoihin kuitenkin myös 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen, niin kauan kuin yksikin jäsenvaltio soveltaa tämän sopimuksen 7 artiklan kaltaisia määräyksiä, jos:

- niissä on gross-up- ja etuukaista lunastusta koskevat lausek-keet, ja
- 4 artiklassa määritelty maksuasiamies on sijoittautunut San Marinon alueelle, ja
- kyseinen maksuasiamies maksaa koron suoraan jäsenval-tiossa asuvalle tosiasialliselle edunsaajalle tai hänen välittö-mäksi hyväkseen.

Jos ja kun kaikki jäsenvaltiot lakkaavat soveltamasta tämän so-pimuksen 7 artiklan kaltaisia määräyksiä, tämän artiklan mää-räyksiä sovelletaan siirrettäviin velkakirjalainoihin enää vain sil-loin, jos:

- niissä on gross-up- ja etuukaista lunastusta koskevat lausek-keet, ja
- liikkeeseenlaskijan maksuasiamies on sijoittautunut San Ma-rinon alueelle, ja
- kyseinen maksuasiamies maksaa koron suoraan jäsenval-tiossa asuvalle tosiasialliselle edunsaajalle tai hänen välittö-mäksi hyväkseen.

Jos edellä mainittuja valtion tai viranomaisena toimivan taikka kansainvälisessä sopimuksessa tunnustetun yhteisön (yhteisöt

luetellaan tämän sopimuksen liitteessä II) liikkeeseen laskemia siirtokelpoisia velkakirjalainoja lasketaan uudelleen liikkeeseen 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, koko liikkeeseenlasku, sekä alkuperäinen että myöhempi, katsotaan 6 artiklan 1 koh-dan a alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumukseksi.

Jos muu kuin neljännessä alakohdassa tarkoitettu liikkeeseen-laskija laskee uudelleen liikkeeseen edellä mainittuja siirtokelpoi-sia velkakirjalainoja 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, tällainen uusi liikkeeseenlasku katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumukseksi.

2. Tämän artiklan määräykset eivät estä San Marinoa ja jä-senvaltioita jatkamasta 1 kohdassa tarkoitetuista siirtokelpoisista velkakirjalainoista saatavien tulojen verottamista kansallisen lain-säädäntönsä mukaisesti.

12 artikla

Muut lähdeverot – Suhde muihin sopimuksiin

1. Tämä sopimus ei estä sopimuspuolia kantamasta muun tyyppisiä lähdeveroja kuin tässä sopimuksessa mainitut kansalli-sen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien ve-rosovimusten mukaisesti.

2. San Marinon ja jäsenvaltioiden välisten kaksinkertaista ve-rotusta koskevien sopimusten määräykset eivät estä tämän so-pimuksen mukaisen lähdeveron kantamista.

13 artikla

Tietojenvaihto pyydettyäessä

1. San Marinon ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat tietoja tässä sopimuksessa tarkoitettua tuloa koske-vasta, pyynnön vastaanottaneen valtion lakien mukaisesti vero-petoksellisesta tai vastaavasta menettelystä. "Vastaavalla menet-telyllä" tarkoitetaan ainoastaan rangaistavia tekoja, jotka ovat pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan yhtä lainvastaisia kuin veropetos ja jotka vaarantavat pyynnön esittä-neen valtion veronkantoon liittyvien etujen toteutumisen. Vas-tauksena asianmukaisesti perusteltuun pyyntöön pyynnön vas-taanottanut valtio toimittaa tiedot menettelystä, jota pyynnön esittänyt valtio tutkii tai saattaa tutkia rikosoikeudelliselta tai ei-rikosoikeudelliselta kannalta.

2. Määrittäessään, voidaanko esitetyn pyynnön johdosta toi-mittaa tietoja, pyynnön vastaanottanut valtio noudattaa pyyn-nön esittäneen valtion vanhentumislainsäädäntöä.

3. Pyyntöön vastaanottaneen valtion on toimitettava tiedot, jos pyynnön esittänyt valtio perustellusti epäilee toimintaa ve-ropetokselliseksi tai vastaavaksi. Pyyntöön esittänyt valtio voi perustaa veropetoksellista tai vastaavaa toimintaa koskevan pe-rustellun epäilynsä seuraaviin seikkoihin:

- a) asiakirjat, joko oikeaksi todistetut tai todistamattomat, joihin sisältyy tietoja yrityksen liiketoiminnasta, kirjanpidosta tai pankkitileistä tai mahdollisesti muita tietoja;

b) todistajatiedot verovelvolliselta;

14 artikla

c) tiedonantajalta tai muulta kolmannelta henkilöltä saadut tiedot, jotka on vahvistettu riippumattomasti tai jotka muutoin ovat todennäköisesti luotettavia; tai

d) aihetodisteet.

4. Osoittaakseen tämän sopimuksen mukaisesti pyydettyjen tietojen oletetun merkityksellisyyden pyynnön esittävän valtion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava seuraavat tiedot pyynnön vastaanottavan valtion toimivaltaiselle viranomaiselle:

a) tarkastelun tai tutkimuksen kohteena olevan henkilön henkilöllisyys;

b) kuvaus haettavista tiedoista mukaan luettuina niiden luonne ja muoto, jossa pyynnön esittävä valtio haluaa saada tiedot pyynnön vastaanottavalta valtiolta;

c) verotustarkoitus, jota varten tietoja haetaan;

d) perustelut sille, miksi pyydettyjen tietojen uskotaan olevan pyynnön vastaanottavan valtion hallussa tai että niiden uskotaan olevan pyynnön vastaanottavan valtion oikeudenkäyttöalueella oleskelevan henkilön hallussa tai valvonnassa;

e) mahdollisuuksien mukaan niiden henkilöiden nimi ja osoite, joiden hallussa pyydettyjen tietojen uskotaan olevan;

f) ilmoitus siitä, että pyyntö on pyynnön esittävän valtion lainsäädännön ja hallintokäytäntöjen mukainen, ja siitä, että jos pyydettyvät tiedot sijaitsisivat pyynnön esittävän valtion oikeudenkäyttöalueella, pyynnön esittävän valtion toimivaltaisen viranomaisen voisi tällöin saada tiedot pyynnön esittävän valtion lainsäädännön tai tavanomaisten hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti, sekä ilmoitus siitä, että pyyntö on tämän sopimuksen mukainen;

g) ilmoitus siitä, että pyynnön esittävä valtio on käyttänyt alueellaan kaikki keinot tietojen hankkimiseksi, lukuun ottamatta kuitenkin keinoja, jotka aiheuttaisivat kohtuutonta vaivaa.

5. Pynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pyydetty tiedot mahdollisimman pian pyynnön esittäneelle valtiolle.

6. San Marino aloittaa kahdenväliset neuvottelut kunkin jäsenvaltion kanssa määrittääkseen "vastaavaksi menettelyksi" katsotut tapausluokat kussakin valtiossa sovellettavien verotusmenettelyjen mukaisesti.

Luottamuksellisuus

Tämän sopimuksen sopimuspuolen vastaanottamia tietoja pidetään luottamuksellisina ja ne voidaan luovuttaa ainoastaan henkilöille ja viranomaisille (tuomioistuimet ja hallintoelimet mukaan luettuina), joita tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien verojen määrittäminen, kantaminen tai niihin liittyvä täytäntöönpano tai syytöstoimet taikka muutoksenhakua koskeva päätöksenteko koskevat. Nämä henkilöt tai viranomaiset saavat käyttää tällaisia tietoja ainoastaan edellä mainittuihin tarkoituksiin. Ne saavat ilmoittaa tiedot julkisissa tuomioistuinkäsitelyissä tai oikeusviranomaisen päätöksissä. Tietoja ei voida ilmoittaa muille henkilöille, yhteisöille tai viranomaisille taikka muulle lainkäyttöalueelle ilman pyynnön vastaanottaneen osapuolen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaista kirjallista suostumusta.

15 artikla

Neuvottelumenettely ja uudelleentarkastelu

1. Jos tämän sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta syntyy erimielisyyttä San Marinon toimivaltaisen viranomaisen ja yhden tai useamman muun liitteessä I luetellun toimivaltaisen viranomaisen välillä, ne pyrkivät ratkaisemaan sen yhteisymmärryksessä. Niiden on ilmoitettava neuvottelujen tuloksesta viipymättä Euroopan yhteisöjen komissiolle sekä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Tulkintaan liittyvissä kysymyksissä komissio voi osallistua neuvotteluihin minkä tahansa liitteessä I luetellun toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä.

2. Sopimuspuolet käyvät neuvotteluja vähintään joka kolmantena vuotena tai jommankumman sopimuspuolen pyynnöstä tutkiakseen ja – jos sopimuspuolet katsovat tarpeelliseksi – parantaakseen tämän sopimuksen teknistä toimivuutta ja arvioidakseen kansainvälistä kehitystä. Neuvottelut on järjestettävä kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä tai kiireellisissä tapauksissa mahdollisimman pian.

3. Arvioinnin pohjalta sopimuspuolet voivat neuvotella keskenään selvittääkseen, olisiko sopimusta muutettava kansainvälinen kehitys huomioon ottaen.

4. Niin pian kuin tämän sopimuksen täysimääräisestä täytäntöönpanosta on saatu riittävästi kokemusta, sopimuspuolet neuvottelevat keskenään selvittääkseen, olisiko tätä sopimusta muutettava kansainvälinen kehitys huomioon ottaen.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja neuvotteluja varten sopimuspuolet ilmoittavat toisilleen mahdollisista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa tämän sopimuksen asianmukaiseen toimivuuteen. Tämä koskee myös asiaan liittyviä jommankumman sopimuspuolen ja jonkin kolmannen valtion välisiä sopimuksia.

16 artikla

Sopimuksen allekirjoitus, voimaantulo ja irtisanominen

1. Sopimuspuolten on ratifioitava tai hyväksyttävä tämä sopimus omien menettelyjensä mukaisesti. Sopimuspuolten on ilmoitettava toisilleen näiden menettelyjen saattamisesta päätökseen. Sopimus tulee voimaan viimeistä ilmoitusta toiseksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä.
2. Noudattaen kansainvälisten sopimusten tekemisestä perustuslaissa annettuja vaatimuksia ja rajoittamatta 17 artiklan määräysten soveltamista San Marino panee tämän sopimuksen tosiasiallisesti täytäntöön ja soveltaa sitä 1 päivästä heinäkuuta 2005 ja ilmoittaa tästä yhteisölle.
3. Sopimus on voimassa siihen asti, kun sopimuspuoli irtisanoo sopimuksen.
4. Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen ilmoittamalla tästä toiselle sopimuspuolelle. Tällöin sopimuksen oikeusvaikutukset päättyvät kahdentoista kuukauden kuluttua ilmoituksen antamisesta.

17 artikla

Sopimuksen soveltaminen ja soveltamisen keskeytys

1. Tämän sopimuksen soveltaminen edellyttää, että Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoon-tuneelle Eurooppa-neuvostolle annetussa talous- ja raha-asia-in neuvoston kertomuksessa mainitut jäsenvaltioista riippuvaiset tai niihin assosioituneet alueet sekä Amerikan Yhdysvallat, Sveitsin valaliitto, Andorra, Liechtenstein ja Monaco hyväksyvät direktiivissä tai tässä sopimuksessa esitettyjen toimenpiteiden mukaiset tai niitä vastaavat toimenpiteet ja panevat ne täytäntöön.
2. Sopimuspuolet päättävät yhteisellä sopimuksella vähintään kuusi kuukautta ennen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päivää, täytyykö 1 kohdassa asetettu edellytys, joka liittyy asiaan-kuuluvien toimenpiteiden voimaantuloon kyseisissä kolmansissa valtioissa ja kyseisillä Euroopan yhteisön jäsenvaltioista riippu-vaisilla tai niihin assosioituneilla alueilla. Jos sopimuspuolet kat-sovat, että edellytys ei täyty, niiden on yhteisellä sopimuksella vahvistettava uusi päivämäärä 16 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamista varten.
3. Kumpikin sopimuspuoli voi keskeyttää tämän sopimuksen tai sen osien soveltamisen välittömästi ilmoittamalla siitä toiselle sopimuspuolelle, jos direktiivin tai sen osien soveltaminen kes-keytetään joko tilapäisesti tai pysyvästi yhteisön lainsäädännön mukaisesti tai jos jokin jäsenvaltio keskeyttää oman täytäntöön-panolainsäädäntönsä soveltamisen.
4. Kumpikin sopimuspuoli voi keskeyttää tämän sopimuksen soveltamisen ilmoittamalla siitä toiselle sopimuspuolelle, jos jo-

kin 1 kohdassa tarkoitetuista kolmansista valtioista tai alueista lopettaa kyseisessä kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden sovel-tamisen. Soveltamisen keskeytys tulee voimaan aikaisintaan kah-den kuukauden kuluttua ilmoituksesta. Tämän sopimuksen so-veltamista on jatkettava heti, kun toimenpiteet on otettu uudel-leen käyttöön.

18 artikla

Saamiset ja lopputilityks

1. Jos tämä sopimus irtisanotaan tai sen soveltaminen kes-keytetään kokonaan tai osittain, 10 artiklan mukaiset luonnl-isten henkilöiden saamiset säilyvät ennallaan.
2. Tällaisessa tapauksessa San Marino vahvistaa lopputilityk-sen määrän sopimuksen soveltamisajan päättymiseen mennessä ja suorittaa loppumaksun jäsenvaltioille.

19 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä sopimusta sovelletaan alueisiin, joilla sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta mainitussa sopimuksessa määrä-tyin edellytyksin, sekä San Marinon alueeseen.

20 artikla

Liitteet

1. Liitteet ovat erottamaton osa tätä sopimusta.
2. Liitteessä I olevaa luetteloa toimivaltaisista viranomaisista voidaan muuttaa kyseisen liitteen a kohdassa mainitun viran-omaisen osalta pelkällä San Marinon ilmoituksella toiselle sopi-muspuolelle ja muiden viranomaisten osalta pelkällä yhteisön ilmoituksella toiselle sopimuspuolelle.

Liitteessä II olevaa luetteloa toimivaltaisiin viranomaisiin rinnas-tettavista yhteisöistä voidaan muuttaa yhteisellä sopimuksella.

21 artikla

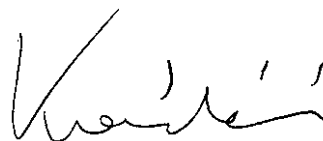
Kielet

1. Tämä sopimus laaditaan kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, portugal-in, puolan, ranskan, ruotsin, saksan, slovakian, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.
2. Sopimuspuolet vahvistavat kirjeenvaihdolla maltankielisen toisinnon oikeellisuuden. Myös se on yhtä todistusvoimainen kuin 1 kohdassa tarkoitettut kielitoisinnot.

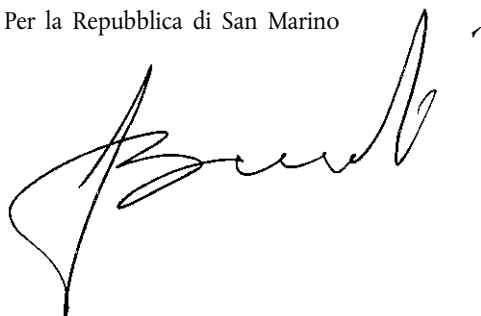
EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.
NA DŮKAZ ČHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.
TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.
ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.
SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.
ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.
EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.
IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.
TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.
TAI PALIUDYDAMI, šį Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.
FENTIEK HITELÉÜL e megállapodást az alulírott meghatalmazottak alább kézjegyükkel látták el.
B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenzjari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.
W DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy.
EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.
NA DŮKAZ ČHOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.
V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta sporazum.
TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.
TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.
V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.
Udfærdiget i Bruxelles den syvende december to tusind og fire.
Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.
Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις επτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.
Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.
Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.
Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.
Briselē, divi tūkstoši ceturtā gada septītajā decembrī.
Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.
Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgha.
Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.
Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.
Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.
V Bruseli siedmeho decembra dvetisícštyri.
V Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.
Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.
Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

LIITE I

LUETTELO SOPIMUSPUOLTEN TOIMIVALTAISISTA VIRANOMAISISTA

Tässä sopimuksessa 'toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan seuraavia:

- a) San Marinon tasavalta: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio tai valtuutettu edustaja;
- b) Belgian kuningaskunta: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances tai valtuutettu edustaja;
- c) Tšekin tasavalta: Ministr financí tai valtuutettu edustaja;
- d) Tanskan kuningaskunta: Skatteministeren tai valtuutettu edustaja;
- e) Saksan liittotasavalta: Der Bundesminister der Finanzen tai valtuutettu edustaja;
- f) Viron tasavalta: Rahandusminister tai valtuutettu edustaja;
- g) Helleenien tasavalta: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών tai valtuutettu edustaja;
- h) Espanjan kuningaskunta: El Ministro de Economía y Hacienda tai valtuutettu edustaja;
- i) Ranskan tasavalta: Le Ministre chargé du budget tai valtuutettu edustaja;
- j) Irlanti: The Revenue Commissioners tai näiden valtuutettu edustaja;
- k) Italian tasavalta: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali tai valtuutettu edustaja;
- l) Kyproksen tasavalta: Υπουργός Οικονομικών tai valtuutettu edustaja;
- m) Latvian tasavalta: Finanšu ministrs tai valtuutettu edustaja;
- n) Liettuan tasavalta: Finansų ministras tai valtuutettu edustaja;
- o) Luxemburgin suurherttuakunta: Le Ministre des Finances tai valtuutettu edustaja; kuitenkin 13 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltainen viranomainen on "le Procureur Général d'Etat luxembourgeois";
- p) Unkarin tasavalta: A pénzügyminiszter tai valtuutettu edustaja;
- q) Maltan tasavalta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi tai valtuutettu edustaja;
- r) Alankomaiden kuningaskunta: De Minister van Financiën tai valtuutettu edustaja;
- s) Itävallan tasavalta: Der Bundesminister für Finanzen tai valtuutettu edustaja;
- t) Puolan tasavalta: Minister Finansów tai valtuutettu edustaja;
- u) Portugalin tasavalta: O Ministro das Finanças tai valtuutettu edustaja;
- v) Slovenian tasavalta: Minister za finance tai valtuutettu edustaja;
- w) Slovakian tasavalta: Minister financií tai valtuutettu edustaja;
- x) Suomen tasavalta: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet tai valtuutettu edustaja;
- y) Ruotsin kuningaskunta: Chefen för Finansdepartementet tai valtuutettu edustaja;
- z) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan alueet, joiden ulkosuhteista Yhdistynyt kuningaskunta vastaa: The Commissioners of Inland Revenue tai näiden valtuutettu edustaja sekä Gibraltarin toimivaltainen viranomainen. Viranomaisen nimittää Yhdistynyt kuningaskunta noudattaen Gibraltarin viranomaisten osalta sovittuja järjestelyjä, jotka koskevat Euroopan unionin ja Euroopan yhteisön välineitä ja niihin liittyviä Euroopan unionin jäsenvaltioille ja toimielimille 19 päivänä huhtikuuta 2000 tiedoksi annettuja sopimuksia, joista Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri toimittaa jäljennöksen San Marinon tasavallalle, ja joita sovelletaan tähän sopimukseen.

LIITE II

LUETTELO TOIMIVALTAISIIN VIRANOMAIISIIN RINNASTETTAVISTA YHTEISÖISTÄ

Tämän sopimuksen 11 artiklaa sovellettaessa seuraavia yhteisöjä pidetään "viranomaisina toimivina tai kansainvälisessä sopimuksessa tunnustettuina yhteisöinä":

EUROOPAN UNIONISSA SIJAITSEVAT YHTEISÖT:

Belgia

- Vlaams Gewest (Flanderi)
- Région wallonne (Vallonia)
- Région bruxelloise / Brussels Gewest (Bryssel)
- Communauté française (ranskankielinen kieliyhteisö)
- Vlaamse Gemeenschap (hollanninkielinen kieliyhteisö)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (saksankielinen kieliyhteisö)

Espanja

- Xunta de Galicia (Galician aluehallitus)
- Junta de Andalucía (Andalusian aluehallitus)
- Junta de Extremadura (Extremaduran aluehallitus)
- Junta de Castilla- La Mancha (Kastilia-La Manchan aluehallitus)
- Junta de Castilla- León (Kastilian ja Leónin aluehallitus)
- Gobierno Foral de Navarra (Navarran aluehallitus)
- Govern de les Illes Balears (Baleaarien aluehallitus)
- Generalitat de Catalunya (Katalonian aluehallitus)
- Generalitat de Valencia (Valencian aluehallitus)
- Diputación General de Aragón (Aragonian aluehallitus)
- Gobierno de las Islas Canarias (Kanariansaarten aluehallitus)
- Gobierno de Murcia (Murcian aluehallitus)
- Gobierno de Madrid (Madridin aluehallitus)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco / Euzkadi (Baskimaan aluehallitus)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoan alueneuvosto)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcayan alueneuvosto)
- Diputación Foral de Alava (Alavan alueneuvosto)
- Ayuntamiento de Madrid (Madridin kaupunki)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelonan kaupunki)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarian paikallisneuvosto)
- Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffan paikallisneuvosto)
- Instituto de Crédito Oficial (Virallinen luottolaitos)

- Instituto Catalán de Finanzas (Katalonian rahoituslaitos)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Valencian rahoituslaitos)

Kreikka

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Kreikan televiestintälaitos)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Kreikan rautatielaitos)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Julkinen sähkölaitos)

Ranska

- Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Sosiaaliturvamaksujen lyhennyskassa)
- Agence française de développement (AFD) (Ranskan kehitysvirasto)
- Réseau ferré de France (RFF) (Ranskan rautatiet)
- Caisse nationale des autoroutes (CNA) (Moottoriteiden valtionkassa)
- Assistance publique hôpitaux de Paris (APHP) (Pariisin sairaaloiden julkinen tuki)
- Charbonnages de France (CDF) (Ranskan kivihiihikaivokset)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Kaivostoiminnan ja kemian alan yritys)

Italia

- alueet
- läänit
- kunnat
- Cassa Depositi e Prestiti (Talletus- ja lainakassa)

Latvia

- Pašvaldības (paikallishallinto)

Puola

- gminy (kunnat)
- powiaty (hallintopiirit)
- województwa (läänit)
- związki gmin (kuntaliittymät)
- związki powiatów (hallintopiirien liittymät)
- związki województw (lääniliittymät)
- miasto stołeczne Warszawa (pääkaupunki Varsova)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Maatalouden rakenneuudistus- ja nykyaikaistamisvirasto)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (Maatalouskiinteistövirasto)

Portugali

- Região Autónoma da Madeira (Madeiran autonominen alue)
- Região Autónoma dos Açores (Azorien autonominen alue)
- kunnat

Slovakia

- mestá a obce (kunnat)
- Železnice Slovenskej republiky (Slovakian rautatiet)
- Štátny fond cestného hospodárstva (Valtion tiehallintorahasto)
- Slovenské elektrárne (Slovakian voimalaitokset)
- Vodohospodárska výstavba (Vesitalousalan rakennusyhtiö)

KANSAINVÄLISET YHTEISÖT:

- Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki (EBRD)
- Euroopan investointipankki (EIB)
- Aasian kehityspankki
- Afrikan kehityspankki
- Maailmanpankki / Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki (IBRD) / Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF)
- Kansainvälinen rahoitusyhtiö (*International Finance Corporation*)
- Latinalaisen Amerikan kehityspankki
- Euroopan neuvoston sosiaalisen kehityksen rahasto (*Council of Europe Social Development Fund*)
- Euroopan atomienergiayhteisö (Euratom)
- Euroopan yhteisö (EY)
- Andien kehitysyhtiö (*Corporación Andina de Fomento*)
- Eurofima (Rautateiden liikkuvan kaluston eurooppalainen rahoitusyhtiö)
- Euroopan hiili- ja teräsyhteisö (EHTY)
- Pohjoismaiden investointipankki (PIP)
- Karibian alueen kehityspankki

Edellä olevan 11 artiklan säännökset eivät rajoita kansainvälisiä velvoitteita, joihin sopimuspuolet ovat edellä mainittujen kansainvälisten yhteisöjen osalta mahdollisesti sitoutuneet.

KOLMANSISSA MAISSA SIJAITSEVAT YHTEISÖT:

Seuraavat vaatimukset täyttävät yhteisöt:

1. Yhteisön katsotaan selvästi olevan julkisyhteisö kansallisten perusteiden mukaisesti.
2. Tällainen julkisyhteisö on voittoa tuottamaton yhteisö, joka maan hallituksen tosiasiallisessa valvonnassa hallinnoi ja rahoittaa erilaisia toimintoja tuottaen pääasiassa yhteiseksi hyväksi tarkoitettuja ei-kaupallisia tavaroita ja palveluja.
3. Tällainen julkisyhteisö laskee liikkeeseen säännöllisesti huomattavia joukkovelkakirjalainoja.
4. Asianomainen valtio kykenee takaamaan, että kyseinen julkisyhteisö ei lunasta lainaa etuaikaisesti gross-up-lausekkeen yhteydessä.

YHTEISYMMÄRRYSPÖYTÄKIRJA

**Euroopan yhteisön, Belgian kuningaskunnan, Tšekin tasavallan, Tanskan kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan, Viron tasavallan, Helleenien tasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasaval-
lan, Irlannin, Italian tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Luxem-
burgin suurherttuakunnan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Alankomaiden kuningaskunnan,
Itävallan tasavallan, Puolan tasavallan, Portugalin tasavallan, Slovenian tasavallan, Slovakian tasaval-
lan, Suomen tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen
kuningaskunnan ja San Marinon tasavallan välillä**

EUROOPAN YHTEISÖ, jäljempänä 'yhteisö',

BELGIAN KUNINGASKUNTA,

TŠEKin TASAVALTA,

TANSKAN KUNINGASKUNTA,

SAKSAN LIITTOTASAVALTA,

VIRON TASAVALTA,

HELLEENIEN TASAVALTA,

ESPANJAN KUNINGASKUNTA,

RANSKAN TASAVALTA,

IRLANTI,

ITALIAN TASAVALTA,

KYPROKSEN TASAVALTA,

LATVIAN TASAVALTA,

LIETTUAN TASAVALTA,

LUXEMBURGIN SUURHERTTUAKUNTA,

UNKARIN TASAVALTA,

MALTAN TASAVALTA,

ALANKOMAIDEN KUNINGASKUNTA,

ITÄVALLAN TASAVALTA,

PUOLAN TASAVALTA,

PORTUGALIN TASAVALTA,

SLOVENIAN TASAVALTA,

SLOVAKIAN TASAVALTA,

SUOMEN TASAVALTA,

RUOTSIN KUNINGASKUNTA,

ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

JA

SAN MARINON TASAVALTA, jäljempänä 'San Marino', jotka

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

Kun tehtiin sopimus, jossa määrätään säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY, jäljempänä 'direktiivi', säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä, Euroopan yhteisö, Belgian kuningaskunta, Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Irlanti, Italian tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkarin tasavalta, Maltan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Puolan tasavalta, Portugalin tasavalta, Slovenian tasavalta, Slovakian tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja San Marinon tasavalta allekirjoittivat tämän yhteisymmärryspöytäkirjan, joka täydentää tätä sopimusta.

1. Tämän yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittajat katsovat, että yhteisön ja San Marinon sopimus, jossa määrätään direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä, on tasapainoinen ja hyväksyttävissä oleva sopimus, jolla suojellaan molempien sopimuspuolten etuja. Näin ollen sopimuspuolet soveltavat sovittuja toimenpiteitä vilpittömässä mielessä ja pidättäytyvät toteuttamasta yksipuolisia toimia, jotka saattaisivat vaarantaa tämän sopimuksen perusteettomasti. Jos direktiivin, sellaisena kuin se on annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ja sopimuksen soveltamisalassa, erityisesti viimeksi mainitun 4 ja 6 artiklan osalta, todetaan merkittäviä eroja, sopimuspuolet aloittavat viipymättä neuvottelut sopimuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistaakseen, että vastaavuus sopimuksessa määrättyjen toimenpiteiden kanssa turvataan. Tämän yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittajat toteavat, että sopimuksen 13 artiklassa tarkoitetun veropetoksen määritelmä koskee ainoastaan tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa säästöjen verotukseen liittyviä tarpeita ja se ei estä veropetoksiin liittyviä muutoksia ja/tai päätöksiä muissa olosuhteissa ja muissa yhteyksissä.
2. Yhteisö aloittaa direktiivissä säädetyn siirtymäkauden aikana keskustelut muiden tärkeiden rahoitusalan keskustusten kanssa, jotta kyseisillä oikeudenkäyttöalueilla otettaisiin käyttöön vastaavat toimenpiteet kuin yhteisössä.
3. Koska San Marino haluaa yhdyttyä tiiviimmin Euroopan taloudelliseen ympäristöön ja koska se pitää aiheellisenä ja toivottavana osallistua täysimääräisesti Euroopan pankki- ja rahoitusjärjestelmään, San Marino ja yhteisö aloittavat neuvottelut mahdollisimman pian selvittääkseen edellytykset hyväksyä vastaavuuksista sopimuspuolten rahoituspalveluihin, vakuutustoiminta mukaan luettuna, liittyvät varotoimenpiteet ja -järjestelmät. Varmistaakseen sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kyseisillä aloilla San Marino sitoutuu tässä yhteydessä ottamaan käyttöön ja panemaan täytäntöön asianomaisilla liiketoiminta-aloilla nykyisen ja tulevaisuudessa annettavan yhteisön säännösten, mukaan luettuina asiaa koskevat vakavaraisuussäännöt ja asianomaisten sanmarinolaisten toimijoiden valvonta. Tällä alalla mahdollisesti tehtävässä sopimuksessa voidaan myös määrätä, että San Marino sitoutuu panemaan täytäntöön sekä nykyisiä että tulevaisuudessa annettavia muita asiaa koskevia yhteisön sääntöjä esimerkiksi kilpailun ja verotuksen aloilla.
4. Suhteiden syventämisessä taloudellista ja veroalan yhteistyötä edistettäisiin sillä, että San Marino tekee verosopimuksia Euroopan unionin jäsenvaltioiden, jäljempänä 'jäsenvaltiot', kanssa ja sitoutuu tässä yhteydessä huolehtimaan tietojenvaihdosta OECD:n vaatimusten mukaisesti. Ottaen huomioon San Marinon tasavallan toteuttamat toimet San Marinon tasavallan ja jäsenvaltioiden välillä voitaisiin käydä kahdenvälistä neuvottelua eri tulomuotojen kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi tai vähentämiseksi.
5. Yhteisö ja San Marino aloittavat myös neuvottelut, joissa:
 - määritellään keinot sopimuspuolten tulliliitosta ja yhteistyöstä tekemässä sopimuksessa määrättyjen menettelyjen yksinkertaistamiseksi. Tässä yhteydessä San Marino on valmis ottamaan käyttöön INTRASTAT-järjestelmää vastaavat tietokoneistetut menettelyt,
 - tarkastellaan San Marinon kansalaisten ja yritysten mahdollisuutta osallistua tutkimusta ja kehitystä koskeviin yhteisön ohjelmiin ja toimiin.

Laadittu Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2004 kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, portugalin, puolan, ranskan, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Allekirjoittajat vahvistavat kirjeenvaihdolla maltankielisen toisinnon oikeellisuuden. Se on yhtä todistusvoimainen kuin edellisessä alakohdassa tarkoitetut kielitoisinnot.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

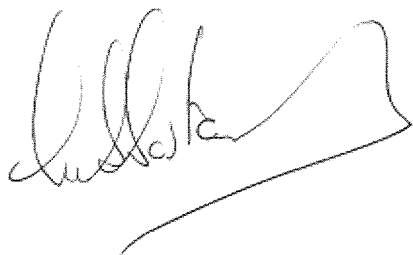
Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

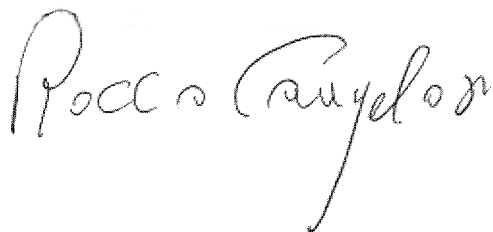
Pour la République française

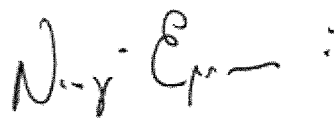
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

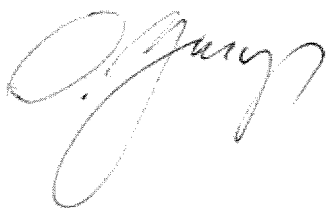
Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

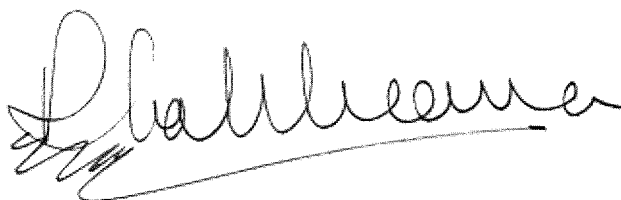
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

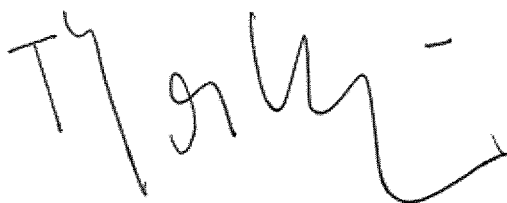
A Magyar Köztársaság részéről

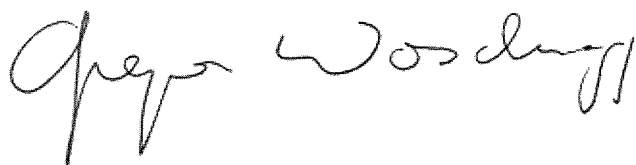
Għar-Repubblika ta' Malta

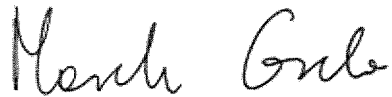
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

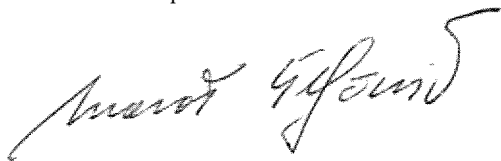
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

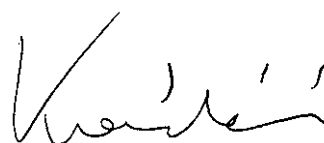
För Konungariket Sverige

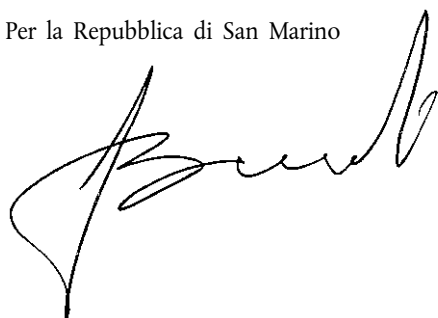
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 2 päivänä joulukuuta 2004,
Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta kaudelle 2005–2010
 (2004/904/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

on kuullut alueiden komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Turvapaikka-asioita koskeva yhteinen politiikka, yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä mukaan lukien, on olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa vähitellen vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, joka on avoin niille, jotka olosuhteiden pakosta oikeutetusti hakevat suojelua Euroopan unionissa.

(2) Tällaisen politiikan täytäntöönpanon olisi perustuttava jäsenvaltioiden solidaarisuuteen, ja se edellyttää järjestelyjä, joilla pyritään edistämään pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta ja vastaanottamisen seurauksista jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolista jakautumista. Tätä varten päätöksellä 2000/596/EY ⁽³⁾ perustettiin Euroopan pakolaisrahasto kaudelle 2000–2004.

(3) On tarpeen perustaa Euroopan pakolaisrahasto, jäljempänä 'rahasto', kaudelle 2005–2010, jotta varmistetaan jatkuva solidaarisuus jäsenvaltioiden kesken ottaen huomioon turvapaikka-asioiden alalla äskettäin hyväksytty yhteisön lainsäädäntö ja pakolaisrahaston ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanosta vuosina 2000–2004 saadut kokemukset.

(4) On tarpeen tukea jäsenvaltioiden toimintaa asianmukaisen vastaanotto-olosuhteiden tarjoamiseksi pakolaisille ja siirtymään joutuneille henkilöille, mukaan luettuina tasapuoliset ja tehokkaat turvapaikkamenettelyt kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden oikeuksien suojelemiseksi.

(5) Pakolaisten kotouttaminen sijoittautumismaansa yhteiskuntaan on yksi tavoitteista, jotka on vahvistettu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdystä, pakolaisten oikeusasema koskevasta Geneven yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on täydennettynä 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla. Euroopan unionin perusoikeuskirjaan kirjatut arvot on ulotettava koskemaan myös heitä. Tätä varten on tuettava jäsenvaltioiden toimia, joiden tarkoituksena on edistää näiden henkilöiden kotoutumista vastaanottavan valtion yhteiskuntaan, talouselämään ja kulttuuriin, sillä näin edistetään muun muassa taloudellista ja sosiaalista koheesiota, joiden ylläpitäminen ja vahvistaminen kuuluvat perustamissopimuksen 2 artiklassa sekä 3 artiklan 1 kohdan k alakohdassa mainittuihin yhteisön keskeisiin tavoitteisiin.

(6) On sekä jäsenvaltioiden että asianomaisten henkilöiden edun mukaista, että silloin kun pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden sallitaan oleskella jäsenvaltioiden alueella, heille annetaan myös mahdollisuus tulla toimeen omalla työllään asiaa koskevien yhteisön välineiden säännösten mukaisesti.

(7) Koska rakennerahastoista tuettavat toimenpiteet ja muut yhteisön toimenpiteet yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen alalla eivät yksin riitä kotoutumisen edistämiseen, on suotavaa tukea erityistoimia, jotta pakolaiset ja siirtymään joutuneet henkilöt voisivat täysimääräisesti hyötyä käyttöön otetuista ohjelmista.

(8) Tarvitaan konkreettista tukea sellaisten olosuhteiden luomiseksi tai parantamiseksi, joissa pakolaiset ja siirtymään joutuneet henkilöt voivat halutessaan tehdä tietoisien päätöksen lähteä jäsenvaltioiden alueelta ja palata kotimaahansa.

(9) Rahastosta olisi voitava myöntää tukea toimiin, joihin osallistuu toimijoita kahdesta tai useammasta jäsenvaltiosta, sekä yhteisön edun mukaisiin toimiin näillä aloilla, ja olisi kannustettava jäsenvaltioiden välistä kokemustenvaihtoa tehokkaimpien menettelytapojen löytämiseksi ja edistämiseksi.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 20. huhtikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 241, 28.9.2004, s. 27.

⁽³⁾ EYVL L 252, 6.10.2000, s. 12.

- (10) Olisi muodostettava vararahasto hätätoimenpiteitä varten tilapäisen suojelun tarjoamiseksi tilanteissa, joissa suuri joukko siirtymään joutuneita henkilöitä hakee turvaa, vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukoittaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (11) Jotta taloudellinen yhteisvastuu voidaan toteuttaa tehokkaalla ja oikeasuhteisella tavalla ja ottaen huomioon Euroopan pakolaisrahaston täytäntöönpanosta vuosina 2000–2004 saadut kokemukset, olisi erotettava toisistaan komission ja jäsenvaltioiden vastuualueet rahaston täytäntöönpanon ja hallinnoinnin osalta. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi nimettävä asiaankuuluvat kansalliset viranomaiset ja määritettävä näiden tehtävät.
- (12) Euroopan pakolaisrahaston tuki on tehokkaampaa ja se voidaan kohdentaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuu kahteen monivuotiseen suunnitelmaan ja kunkin jäsenvaltion oman tilanteensa ja tarpeidensa perusteella laatimaan vuotuisen työohjelmaan.
- (13) On kohtuullista jakaa varoja suhteessa niihin rasituksiin, joita kullekin jäsenvaltiolle aiheutuu sen vastaanottaessa pakolaisia ja siirtymään joutuneita henkilöitä sekä kansallisten ohjelmien puitteissa kansainvälistä suojelua saavia pakolaisia.
- (14) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (15) Euroopan pakolaisrahastosta tuettujen toimien tehokkuuden yhtenä takeena on tehokas seuranta. On tarpeen määritellä edellytykset seurannan toteuttamiselle.
- (16) Rajoittamatta komission vastuuta varainhoidon valvonnan alalla olisi säädettävä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä tällä alalla.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi annettava riittävät takeet täytäntöönpanon järjestelyjen ja laadun osalta. On tarpeen täsmentää jäsenvaltioiden vastuu sääntöjenvastaisuuksien ja rikkomusten selvittämisestä ja oikaisemisesta sekä komission vastuu siinä tapauksessa, että jäsenvaltiot eivät täytä velvoitteitaan.
- (18) Euroopan pakolaisrahastosta tuettavien toimien tehokkuus ja vaikutukset riippuvat myös toimenpiteiden arvioinnista. Olisi määriteltävä selkeästi tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission vastuualueet sekä järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa arvioinnin luotettavuus.
- (19) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että niitä voidaan tarkistaa ohjelmakauden aikana ja arvioida niiden vaikutuksia, ja arviointimenettely olisi nivottava toimien seurantaan.
- (20) Tämän päätöksen tavoitetta, eli pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisen ja siitä jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämistä, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimia perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (21) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.
- (22) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.
- (23) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen, se ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

(¹) EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12.

(²) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

TAVOITTEET JA TEHTÄVÄT

1 artikla

Perustaminen ja tavoitteet

1. Tällä päätöksellä perustetaan Euroopan pakolaisrahasto, jäljempänä 'rahasto', kaudelle, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2005 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2010.

2. Rahaston tarkoituksena on tukea ja edistää jäsenvaltioiden toimia, jotka koskevat pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamista ja vastaanottamisen seurauksien kantamista, myöntämällä yhteisrahoitusta tässä päätöksessä tarkoitettuihin toimiin ottaen huomioon näitä aloja koskeva yhteisön lainsäädäntö.

2 artikla

Rahoitussäännökset

1. Rahoitusohje tämän rahaston täytäntöönpanemiseksi 1 päivästä tammikuuta 2005 31 päivään joulukuuta 2006 on 114 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa.

3 artikla

Toimien kohderyhmät

Tässä päätöksessä tarkoitettut kohderyhmät ovat seuraavat:

- 1) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, joilla on 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdystä pakolaisten oikeusasemaa koskevassa Geneven yleissopimuksessa ja sen vuoden 1967 lisäpöytäkirjassa määritelty pakolaisasema ja tämän aseman perusteella lupa oleskella jossakin jäsenvaltiossa;
- 2) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka saavat kolmansien maiden kansalaisten tai kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa neuvoston 2004/83/EY⁽¹⁾ direktiivissä tarkoitettua toissijaista suojelua;
- 3) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka ovat hakeneet 1 tai 2 kohdassa mainittua suojelua;

⁽¹⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

- 4) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka saavat direktiivissä 2001/55/EY tarkoitettua tilapäistä suojelua.

4 artikla

Toimet

1. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia toimia, jotka liittyvät yhteen tai useampaan seuraavista asioista:

- a) vastaanotto-olosuhteisiin ja turvapaikkamenettelyihin;
- b) sellaisten 3 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden kotouttamiseen, joiden oleskelu jäsenvaltiossa on pysyvää ja vakiintunutta;
- c) 3 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden vapaaehtoiseen paluuseen edellyttäen, että asianomaiset henkilöt eivät ole saaneet uutta kansalaisuutta eivätkä poistuneet jäsenvaltion alueelta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien avulla tuetaan erityisesti asiaa koskevan voimassa olevan ja tulevan yhteisön lainsäädännön säännösten täytäntöönpanoa yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän alalla.

3. Toimien täytäntöönpanossa on otettava huomioon hädänalaisten henkilöiden, kuten alaikäisten, vailla huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten, vanhuksien, raskaana olevien naisten, alaikäisten lasten yksinhuoltajien sekä kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan psyykkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan kohteeksi joutuneiden henkilöiden erityistilanne.

5 artikla

Vastaanotto-olosuhteisiin ja turvapaikkamenettelyihin liittyvät tukikelpoiset kansalliset toimet

Rahastosta voidaan myöntää tukea toimille, jotka liittyvät vastaanotto-olosuhteisiin ja turvapaikkamenettelyihin ja erityisesti:

- a) majoittamiseen liittyviin perusrakenteisiin tai palveluihin;
- b) aineellisen avun antamiseen ja fyysisten tai psyykkisten sairauksien hoitoon;
- c) sosiaaliapuun taikka hallinnollisia menettelyjä koskevien tietojen ja avun antamiseen;
- d) oikeus- ja kieliapuun;
- e) koulutukseen, kielenopintoihin ja muihin aloitteisiin, jotka vastaavat asianomaisten henkilöiden asemaa;

- f) tukipalvelujen, kuten kääntämisen ja koulutuksen, tarjontaan vastaanotto-olosuhteiden parantamiseksi sekä turvapaikkamenettelyjen tehokkuuden ja laadun parantamiseksi;
- g) niille paikallisille yhteisöille tarkoitettuun tiedottamiseen, jotka joutuvat tekemisiin vastaanotettavien kanssa vastaanotavassa maassa.

6 artikla

Kotouttamiseen liittyvät tukikelpoiset kansalliset toimet

Rahastosta voidaan myöntää tukea toimille, jotka liittyvät 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden sekä heidän perheenjäsentensä kotouttamiseen jäsenvaltion yhteiskuntaan ja erityisesti:

- a) neuvontaan ja apuun muun muassa majoituksen, toimeentulon, työmarkkinoille pääsyn, fyysisten ja psyykkisten sairauksien hoidon sekä sosiaalihuollon alalla;
- b) edunsaajien sopeuttamiseen jäsenvaltion yhteiskuntaan sosiaalisella ja kulttuurisella tasolla sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen arvojen sisäistämiseen;
- c) asianomaisten henkilöiden kannustamiseen osallistumaan pysyvästi ja kestävästi jäsenvaltion yhteiskunnalliseen ja kulttuurielämään;
- d) yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen sekä kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen ja tutkintojen tunnustamiseen kohdistuviin toimenpiteisiin;
- e) asianomaisten auttamiseen omatoimisuuteen ja toimeentulonsa hankkimiseen;
- f) mielekkään kanssakäymisen ja rakentavan vuoropuhelun edistämiseen asianomaisten henkilöiden ja vastaanottavan yhteiskunnan välillä, mukaan lukien keskeisten kumppanien kuten kansalaisten, paikallisviranomaisten, pakolaisjärjestöjen, vapaaehtoisryhmien, ammattijärjestöjen ja erilaisten kansalaisyhteiskunnan edustajien osallistumisen edistäminen;
- g) asianomaisten henkilöiden taitojen kartuttamisen tukemistimenpiteisiin, kielenopiskelu mukaan luettuna;
- h) asianomaisten henkilöiden tasavertaisuuden edistämiseen suhteessa julkisviranomaisten kanssa asiointiin ja näiden tekemisiin päätöksiin.

7 artikla

Vapaaehtoiseen paluuseen liittyvät tukikelpoiset kansalliset toimet

Rahastosta voidaan myöntää tukea toimille, jotka liittyvät vapaaehtoiseen paluuseen ja erityisesti:

- a) vapaaehtoista paluuta koskeviin toimiin tai ohjelmiin sisältyvään tiedottamiseen ja neuvontaan;
- b) lähtömaissa tai -alueilla tai edellisessä asuinpaikassa vallitsevasta tilanteesta tiedottamiseen;
- c) yleissivistävää tai ammatillista koulutusta ja uudelleenasettautumista koskevaan tukeen;
- d) toimiin, joita Euroopan unionissa asuvien lähtömaasta tulleen henkilöiden muodostamat yhteisöt toteuttavat helpotukseksi tässä päätöksessä tarkoitettujen henkilöiden vapaaehtoista paluuta;
- e) toimiin, jotka helpottavat vapaaehtoista paluuta koskevien kansallisten ohjelmien järjestämistä ja täytäntöönpanoa.

8 artikla

Yhteisön toimet

1. Edellä 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen toimien lisäksi rahaston käytettävissä olevista varoista enintään 7 prosenttia voidaan komission aloitteesta käyttää 2 kohdassa tarkoitettujen turvapaikkapolitiikkaa sekä pakolaisia ja siirtymään joutuneita henkilöitä koskevien, valtioiden rajat ylittävien tai koko yhteisön edun mukaisten toimien rahoittamiseen.

2. Tukikelpoiset yhteisön toimet voivat koskea erityisesti:

- a) yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden täytäntöönpanoon liittyvän yhteisön tason yhteistyön edistämistä;
- b) tukea valtioiden rajat ylittävien yhteistyöverkostojen perustamiseen ja pilottihankkeisiin, jotka perustuvat valtioiden rajat ylittävään kumppanuuteen kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitsevien laitosten välillä, innovoinnin edistämiseksi, kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihdon helpottamiseksi sekä turvapaikkapolitiikan laadun parantamiseksi;
- c) tukea unionin turvapaikkapolitiikkaa ja 3 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden tilannetta ja olosuhteita koskeville valtioiden rajat ylittävälle tiedotushankkeille;
- d) tukea parhaita käytänteitä ja rahaston kaikkia muita näkökohtia koskevien tietojen levittämiseksi ja vaihdolle, tieto- ja viestintätekniikoiden käyttö mukaan luettuna.

3. Vuotuinen työohjelma, jossa määrätään yhteisön toimien painopisteistä, hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla menettelyllä.

9 artikla

Hätätoimenpiteet

1. Direktiivissä 2001/55/EY tarkoitettuja tilapäiseen suoje-
luun liittyviä järjestelyjä toteuttaessa rahastosta myönnetään
jäsenvaltioille tukea myös hätätoimenpiteiden toteuttamiseen 4
artiklassa tarkoitettujen toimien ohella ja niiden lisäksi.

2. Tukikelpoiset hätätoimenpiteet voivat käsittää seuraavan-
tyyppisiä toimia:

- a) vastaanotto ja majoitus;
- b) perustoimeentulo, mukaan lukien ruoka ja vaatetus;
- c) lääkinnällinen, psykologinen tai muu apu;
- d) asianomaisten henkilöiden vastaanottamisesta ja hätätoimen-
piteiden toteuttamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja hallintoku-
lut;
- e) logistiikka- ja kuljetuskulut.

II LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO- JA HALLINNOINTISÄÄNNÖKSET

10 artikla

Soveltaminen

Komissio vastaa tämän päätöksen panemisesta täytäntöön ja
hyväksyy tarvittavat täytäntöönpanosäännöt.

11 artikla

Komiteamenettely

- 1. Komissiota avustaa komitea.
 - 2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen
1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.
- Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu mää-
räaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
- 3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen
1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa.
 - 4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

12 artikla

Komission ja jäsenvaltioiden vastuualueet

- 1. Komissio:

- a) hyväksyy 15 artiklassa säädettyjen monivuotisten ohjelmien
painopisteitä koskevat suuntaviivat 11 artiklan 2 kohdassa
tarkoitettun menettelyn mukaisesti ja ilmoittaa jäsenvaltioille
rahaston alustavat rahoitusosuudet;
- b) varmistaa Euroopan unionin yleisen talousarvion toteutta-
mista koskevan vastuunsa mukaisesti, että jäsenvaltioissa on
käytössä asianmukaiset ja moitteettomasti toimivat hallin-
nointi- ja valvontajärjestelmät, jotta yhteisön varoja käytetään
sääntöjen mukaisesti ja tehokkaasti. Tätä varten se tarkastaa
etukäteen asiakirjojen ja tarkastuskäyntien perusteella vastuu-
viranomaisten soveltamat täytäntöönpanomenettelyt, valvon-
tajärjestelmät, kirjanpitoimenettelyt sekä hankinta- ja avustus-
ten myöntämismenettelyt. Komissio suorittaa tarvittaessa uu-
sia tarkastuksia, kun menettelyihin tai järjestelmiin tehdään
olennaisia muutoksia;
- c) vastaa 8 artiklassa tarkoitettujen yhteisön toimien täytän-
töönpanosta.

2. Jäsenvaltiot:

- a) vastaavat rahastosta tuettavien kansallisten toimien täytän-
töönpanosta;
- b) toteuttavat toimenpiteet, jotka ovat tarpeen rahaston tehok-
kaan toiminnan varmistamiseksi kansallisella tasolla, ja otta-
vat siihen mukaan kaikki turvapaikkapolitiikan toimijat kan-
sallisten käytänteiden mukaisesti;
- c) nimeävät vastuuviranomaisen, jonka tehtävänä on hallin-
noida rahastosta tuettavia kansallisia toimia asiaa koskevan
yhteisön lainsäädännön ja moitteettoman varainhoidon peri-
aatteen mukaisesti;
- d) kantavat ensisijaisen vastuun toimiin liittyvästä varainhoidon
valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointi- ja valvon-
tajärjestelmiä sovelletaan siten, että varmistetaan yhteisön
varojen tehokas ja sääntöjenmukainen käyttö. Jäsenvaltioiden
on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä;
- e) varmistavat, että komissiolle esitettävät menoilmoitukset ovat
asianmukaisia ja että ne pohjautuvat kirjanpitoon, joka pe-
rustuu tarkistettavissa oleviin tosittaisiin;
- f) tekevät komission kanssa yhteistyötä 17 artiklan täytäntöön-
panon edellyttämien tilastotietojen keräämiseksi.

3. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa:

- a) Euroopan pakolaisrahaston tuella vuosina 2000–2004 toteu-
tettujen ja vuosina 2005–2010 toteutettavien toimien tuloso-
sten levittämiseksi;

- b) rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä tarkoituksenmukaisesta tiedottamisesta, julkisuudesta ja seurannasta;
- c) toimien yleisestä johdonmukaisuudesta ja siitä, että ne täydentävät muita yhteisön asiaa koskevia politiikkoja, välineitä ja toimia.

13 artikla

Vastuuviranomaiset

1. Kukin jäsenvaltio nimeää vastuuviranomaisen, joka hoitaa kaiken yhteydenpidon komissioon. Tämä viranomainen on jäsenvaltion hallintoyksikkö tai kansallinen julkishallinnon laitos. Vastuuviranomainen voi siirtää täytäntöönpanotehtäviään osan tai kaikki muulle julkishallinnon laitokselle tai jäsenvaltion lainsäädännön mukaan toimivalle yksityisoikeudelliselle laitokselle, jolla on julkisen palvelun tehtävä. Jos jäsenvaltio nimeää vastuuviranomaiseksi muun kuin itsensä, sen on määrättävä kaikista yhteyksiään vastuuviranomaiseen ja vastuuviranomaisen yhteyksiä komissioon koskevista järjestelyistä.

2. Vastuuviranomaiseksi nimetyn laitoksen tai muun valtuutetun viranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

- a) sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion hallintoyksikkö;
- b) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset, joiden avulla se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti yhteisön varainhoitoa koskevia sääntöjä noudattaen.
- 3. Vastuuviranomaisen on hoidettava muun muassa seuraavat tehtävät:
 - a) asiaankuuluvien yhteistyökumppanien konsultointi monivuotisen ohjelman laatimista varten;
 - b) tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkaiseminen;
 - c) rahastosta myönnettävää yhteisrahoitusta koskevien valintaja myöntämismenettelyjen järjestäminen seurattavuuden ja tasapuolisen kohtelun periaatteita noudattaen sekä toteuttaen kaikki tarpeelliset toimenpiteet mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi;
 - d) sen varmistaminen, että rahastosta myönnetty yhteisrahoitus nivoutuu saman alan kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävään rahoitukseen ja täydentää sitä;

e) toimien yleis-, sopimus- ja rahoitushallinnointi;

f) tiedotus ja neuvonta sekä tulosten levittäminen;

g) seuranta ja arviointi;

h) yhteistyö ja yhteydenpito komission sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa.

4. Jäsenvaltio antaa vastuuviranomaiselle tai valtuutetulle viranomaiselle riittävät resurssit, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja jatkamaan toimintaansa rahastosta rahoitettavien toimien täytäntöönpanon ajan. Kyseiset toimet voidaan rahoittaa 18 artiklassa tarkoitettua teknisestä ja hallinnollisesta tuesta.

5. Komissio vahvistaa 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä, rahastosta myönnetyn yhteisrahoituksen avulla toteutettujen kansallisten toimien yleis- ja taloushallintoa koskevat säännöt mukaan luettuina.

14 artikla

Valintaperusteet

Vastuuviranomainen valitsee toimet seuraavien perusteiden:

- a) jäsenvaltion tilanne ja tarpeet;
- b) kustannustehokkuus, ottaen huomioon toimen kohteena olevien henkilöiden määrän;
- c) rahoitusta hakevan järjestön ja sen mahdollisten yhteistyökumppaneiden kokemus, asiantuntemus, luotettavuus sekä niiden rahoitusosuus;
- d) kyseisten toimien ja muiden Euroopan unionin yleisestä talousarviosta tai osana kansallisia ohjelmia rahoitettavien toimien keskinäinen täydentävyys.

III LUKU

OHJELMAT

15 artikla

Monivuotiset ohjelmat

1. Toimet toteutetaan jäsenvaltioissa kahden monivuotisen ohjelmakauden perusteella, jotka kumpikin kestävät kolme vuotta (2005–2007 ja 2008–2010).

2. Jokainen jäsenvaltio esittää 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen, monivuotisten ohjelmien painopisteitä koskevien suuntaviivojen ja komission ilmoittamien alustavien rahoitusosuuksien pohjalta kutakin ohjelmakautta varten ehdotuksen monivuotiseksi ohjelmaksi, joka sisältää muun muassa seuraavat seikat:

- a) kuvaus jäsenvaltiossa vallitsevasta tilanteesta 3 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden vastaanottojärjestelyjen, turvapaikkamenettelyjen, kotouttamisen ja vapaaehtoisen paluun alalla;
- b) analyysi vastaanottojärjestelyjä, turvapaikkamenettelyjä, kotouttamista ja vapaaehtoista paluuta koskevista jäsenvaltion tarpeista sekä selvitys toiminnallisista tavoitteista, joiden avulla näihin tarpeisiin on tarkoitus vastata ohjelmakauden aikana;
- c) strategia, jonka avulla näihin tavoitteisiin pyritään, ja niiden saavuttamista koskevat painopisteet, joiden määrittelyssä on otettu huomioon 13 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yhteistyökumppanien konsultoinnin tulokset, sekä lyhyt selvitys toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;
- d) strategian yhteensopivuus muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön välineiden kanssa;
- e) ohjeellinen rahoitusuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin tavoitteen ja vuoden osalta rahaston ehdotettu rahoitusosuus sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotista ohjelmaa koskeva ehdotuksensa viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut niille tiedoksi asianomaista ohjelmakautta koskevat suuntaviivat ja alustavat rahoitusosuudet.

4. Komissio hyväksyy ehdotukset monivuotisiksi ohjelmiksi 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa suuntaviivoissa esitettyjen suositusten perusteella.

16 artikla

Vuosiohjelmat

1. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla.
2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdennetuista kokonaisvaroista 17 artiklassa määriteltyjen laskentasaäntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta ehdotus seuraavan vuoden ohjelmaksi, joka on laadittu hyväksytyn monivuotisen ohjelman perusteella ja jossa on:

- a) yleissäännöt, joiden mukaan vuosiohjelman perusteella rahoitettavat toimet valitaan, jos nämä eroavat monivuotisessa ohjelmassa vahvistetuista säännöistä;
- b) selvitys vuosiohjelman täytäntöönpanoon liittyvistä vastuuviranomaisen tehtävistä;
- c) ehdotus rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautumisesta ohjelman eri toimien kesken sekä maininta vuosiohjelman täytäntöönpanoon tarvittavan 18 artiklassa tarkoitettujen teknisen ja hallinnollisen tuen kattamiseksi haettavasta määrästä.

4. Komissio tutkii jäsenvaltion ehdotuksen ottaen huomioon rahaston talousarviomenettelyssä saamien määrärahojen lopullisen määrän ja tekee päätöksen rahastosta myönnettävästä yhteisrahoituksesta viimeistään kyseisen vuoden maaliskuun 1 päivänä. Päätöksessä ilmoitetaan jäsenvaltiolle myönnetty määrä sekä menojen tukikelpoisuusaika.

5. Jos merkittävät muutokset vaikuttavat vuotuisen ohjelman siten, että toimien välinen varojen siirto ylittää 10 prosentilla kyseisenä vuonna jäsenvaltiolle osoitetun kokonaismäärän, jäsenvaltio toimittaa komission hyväksyttäväksi tarkistettun vuotuisen ohjelman viimeistään antaessaan 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua selvityksen.

17 artikla

Määrärahojen vuosittainen jakautuminen 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien toimien kesken

1. Kukin jäsenvaltio saa rahaston vuotuisista määrärahoista 300 000 euron kiinteän määrän. Vuosina 2005, 2006 ja 2007 tämä määrä on uusien rahoitusnäköymien mukaisesti Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneiden valtioiden osalta 500 000 euroa.

2. Loput vuosittain käytettävissä olevista määrärahoista jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

- a) 30 prosenttia määrärahoista suhteutettuna niiden henkilöiden määrään, jotka on hyväksytty johonkin 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista kohderyhmistä kolmen edeltävän vuoden aikana;
- b) 70 prosenttia määrärahoista suhteutettuna kolmen edeltävän vuoden aikana rekisteröityjen 3 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden määrään.

3. Vertailulukuina käytetään viimeisimpiä lukuja, jotka Euroopan yhteisöjen tilastotoimisto on vahvistanut turvapaikka-alan tilastotietojen keräämistä ja analysointia koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

18 artikla

Tekninen ja hallinnollinen tuki

Osa jäsenvaltiolle vuosittain myönnettävästä yhteisrahoituksesta voidaan varata toimien valmisteluun, seurantaan ja arviointiin tarvittavasta teknisestä ja hallinnollisesta tuesta aiheutuviin menoihin.

Tekniseen ja hallinnolliseen tukeen voidaan osoittaa vuosittain enintään 7 prosenttia jäsenvaltion koko vuotuisesta yhteisrahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

19 artikla

Hätätoimenpiteitä koskevat erityiset säännökset

1. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle selvitys 9 artiklassa tarkoitettuja hätätoimenpiteitä koskevista tarpeista ja toimenpiteiden toteuttamissuunnitelma, jossa kuvataan suunnitellut toimet ja niiden toteuttamisesta vastaavat organisaatiot.

2. Rahastosta voidaan myöntää rahoitustukea 9 artiklassa tarkoitettuihin hätätoimenpiteisiin enintään kuuden kuukauden ajan, ja tuki voi olla enintään 80 prosenttia kunkin toimenpiteen kustannuksista.

3. Käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken niiden henkilöiden lukumäärän perusteella, jotka kussakin jäsenvaltiossa saavat 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tilapäistä suojelua.

4. Sovelletaan 20 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 21 artiklaa sekä 23–26 artiklaa.

IV LUKU

VARAINHOITO JA VALVONTA

20 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina, joita ei tarvitse maksaa takaisin.

2. Rahastosta tuetuille toimille on myönnettävä yhteisrahoitusta julkisista tai yksityisistä lähteistä, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia, eivätkä ne saa olla oikeutettuja saamaan ra-

hoitusta muista Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitettavista lähteistä.

3. Rahaston määrärahojen on täydennettävä jäsenvaltioiden tässä päätöksessä tarkoitettuihin toimiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.

4. Yhteisön osuus toimien rahoituksesta voi olla enintään:

a) 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien toimien osalta 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista. Osuutta voidaan korottaa 60 prosenttiin erityisen innovatiivisten, esimerkiksi valtioiden rajat ylittävien kumppanuuksien pohjalta toteutettavien toimien tai sellaisten toimien osalta, joihin osallistuu aktiivisesti 3 artiklassa mainittuja henkilöitä tai näiden kohderyhmien perustamia järjestöjä, ja korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahaston piiriin kuuluvissa jäsenvaltioissa;

b) 8 artiklassa tarkoitettuihin yhteisön toimiin kuuluvien ehdotuspyyntöjen osalta 80 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

5. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea yleensä enintään kolmeksi vuodeksi edellyttäen, että toimen edistymisestä annetaan säännöllisin väliajoin selvitys.

21 artikla

Tukikelpoisuus

1. Menojen on vastattava avustusten lopullisten edunsaajien suorittamia maksuja. Menojen tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

2. Menoihin voidaan myöntää rahaston tukea vain, jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu yhteisrahoitusta koskeva komission päätös koskee.

3. Komissio vahvistaa 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen, rahaston tuella jäsenvaltioissa toteutettavien toimien osalta.

22 artikla

Sitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua yhteisrahoitusta koskevan komission päätöksen perusteella.

23 artikla

Maksut

1. Komissio suorittaa rahastosta maksettavan rahoitustuen vastuuviranomaiselle talousarviositoumusten mukaisesti.
2. Jäsenvaltiolle maksetaan ensimmäisenä ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty komission vuosittain tekemässä yhteisrahoituspäätöksessä, 60 päivän kuluessa siitä kun yhteisrahoitusta koskeva päätös on tehty.
3. Toinen ennakkomaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä kun komissio on hyväksynyt selvityksen vuotuisen työohjelman täytäntöönpanosta sekä menoilmoituksen, jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 70 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta. Komission maksama toinen ennakkomaksu voi olla enintään 50 prosenttia yhteisrahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä, eikä se missään tapauksessa voi olla enempää kuin erotus, joka saadaan, kun ensimmäisen ennakkomaksun määrä vähennetään niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on sitonut vuosiohjelmaan sisältyvien toimien toteuttamiseen.
4. Loppumaksu on suoritettava viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on hyväksynyt vuosiohjelman lopullisen täytäntöönpanoselvityksen ja lopullisen menoilmoituksen, joista säädetään 24 artiklan 3 kohdassa ja 28 artiklan 2 kohdassa; muussa tapauksessa pyyntö palauttaa ne ensimmäisenä tai toisena ennakkomaksuna suoritettujen määrät, jotka ylittävät lopullisen menoilmoituksen perusteella hyväksytyn rahaston rahoitusosuuden, on tehtävä samassa määräajassa.

24 artikla

Menoilmoitukset

1. Vastuuviranomaisen on huolehdittava kaikkien komissiolle tekemiensä menoilmoitusten osalta siitä, että kansallisia täytäntöönpano-ohjelmia hallinnoidaan asiaan sovellettavien yhteisön säädösten mukaisesti ja että varat käytetään moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.
2. Menoilmoitukset varmentaa vastuuviranomaisen hyväksyvästä osastosta toiminnallisesti riippumaton henkilö tai osasto.
3. Vastuuviranomaisen on toimitettava komissiolle lopullinen menoilmoitus yhdeksän kuukauden kuluessa siitä kun yhteisrahoituspäätöksessä menojen toteuttamiselle vahvistettu määräaika on päättynyt. Jos ilmoitusta ei ole toimitettu komissiolle määräajassa, komissio lopettaa vuotuisen ohjelman ja peruuttaa siihen liittyvät määrärahat ilman eri toimenpiteitä.

25 artikla

Jäsenvaltioiden suorittamat tilintarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu valvoa toimien varainhoitoa, tämän kuitenkin rajoittamatta komission vastuuta Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta. Tätä varten jäsenvaltioiden on toteutettava muun muassa seuraavat toimenpiteet:
 - a) Ne suorittavat asianmukaisen otannan perusteella toimia koskevat tarkastukset, joiden on katettava vähintään 10 prosenttia kunkin vuosiohjelman tukikelpoisista kokonaismenoista ja edustava otos hyväksytyistä toimista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkastukset ja toimien täytäntöönpanotai maksumenettelyt on erotettu toisistaan asianmukaisesti.
 - b) Ne ehkäisevät, tutkivat ja oikaisevat sääntöjenvastaisuudet ja ilmoittavat niistä komissiolle sääntöjen mukaisesti sekä tiedottavat sille hallinnollisten ja oikeudellisten toimenpiteiden edistymisestä.
 - c) Ne varmistavat yhteistyössä komission kanssa, että yhteisön varoja käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.
2. Jos sääntöjenvastaisuus on todettu, jäsenvaltiot tekevät vaadittavat rahoitusoikaisut sen mukaan, onko kyseessä yksittäinen vai järjestelmällinen sääntöjenvastaisuus. Jäsenvaltion tekemät rahoitusoikaisut toteutetaan siten, että rahastosta kyseisille toimille myönnetty yhteisön avustus peruutetaan joko kokonaan tai osittain, ja jos asianomainen jäsenvaltio ei palauta varoja asetetussa määräajassa, niistä peritään 26 artiklan 4 kohdan mukaista viivästyskorkoa.

3. Komissio vahvistaa 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti säännöt ja menettelyt niitä rahoitusoikaisuja varten, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen, rahaston tuella jäsenvaltioissa toteutettujen toimien osalta.

26 artikla

Komission suorittamat tilintarkastukset ja rahoituskorjaukset

1. Tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet ja muut sen palveluksessa olevat toimihenkilöt voivat tarkastaa paikalla erityisesti pistokokein rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla. Komissio ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvitsemansa avun. Asianomaisen jäsenvaltion virkamiehiä tai toimihenkilöitä voi osallistua näihin tarkastuksiin.

Komissio voi pyytää asianomaista jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla todentaakseen yhden tai useamman toimen sääntöjenmukaisuuden. Komission virkamiehiä tai toimihenkilöitä voi osallistua näihin tarkastuksiin.

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 25 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksiaan, se keskeyttää asianomaisia vuosiohjelmia koskeviin rahaston yhteisrahoituspäätöksiin liittyvien ennakkomaksujen tai loppumaksun maksatukset seuraavissa tapauksissa:

- a) jäsenvaltio ei pane toimia täytäntöön yhteisrahoituspäätöksessä sovitulla tavalla; tai
- b) toimi tai sen osa ei edellytä yhteisrahoitusta rahastosta kokonaan eikä osittain; tai
- c) hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on vakavia puutteita, jotka saattavat johtaa järjestelmään liittyviin sääntöjenvastaisuuksiin.

Tällaisessa tapauksessa komissio esittää jäsenvaltiolle perustellun pyynnön toimittaa selvitys asiasta ja tarvittaessa suorittaa oikeausitetussa määräajassa.

3. Jos asiasta ei ole päästy sopimukseen eikä jäsenvaltio ole tehnyt oikaisuja komission asettamassa määräajassa, komissio voi jäsenvaltion mahdolliset selvitykset huomioon ottaen päättää kolmen kuukauden kuluessa:

- a) vähentää ennakko- tai loppumaksujen määrää; tai
- b) tehdä tarvittavat rahoitusoikaisut peruuttamalla kyseisille toimille rahastosta myönnetyn avustuksen joko kokonaan tai osittain.

Jos a tai b alakohdan mukaista päätöstä ei tehdä, maksujen keskeytys päättyy välittömästi.

4. Aiheettomasti maksetut määrät tai palautettavat määrät on maksettava komissiolle. Jos maksettavaa määrää ei ole suoritettu komission asettamassa määräajassa, siihen lisätään Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltaman korkokannan mukainen euromääräinen viivästyskorko korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä. Viitekorko, johon korotusta sovelletaan, on Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistu viimeisen maksukuukauden ensimmäisen päivän korko.

5. Komissio vahvistaa 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti säännöt ja menettelyt niitä rahoitusoi-

suja varten, jotka se toteuttaa 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen, rahaston yhteisrahoituksella jäsenvaltioissa toteutettujen toimien osalta.

V LUKU

SEURANTA, ARVIOINTI JA SELVITYKSET

27 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio suorittaa rahaston säännöllistä seurantaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa arvioidakseen toteutettujen toimien tarkoituksenmukaisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 1 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin nähden. Arvioinnissa komissio tarkastelee myös rahaston avulla ja yhteisön muiden asiaa koskevien politiikkojen, välineiden ja toimien mukaisesti toteutettujen toimien täydentävyyttä.

28 artikla

Selvitykset

1. Kunkin jäsenvaltion vastuuviranomainen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet toimien seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

Vastuuviranomaisen toimien täytäntöönpanosta vastaavien tahojen kanssa tekemissä sopimuksissa on oltava tätä varten lausekkeitä, joissa veloitetaan laatimaan säännöllisesti yksityiskohtainen selvitys toimien täytäntöönpanosta sekä yksityiskohtainen loppuselvitys asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta.

2. Vastuuviranomaisen on toimitettava komissiolle toimien toteuttamista koskeva loppuselvitys sekä 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu lopullinen menoilmoitus yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun kunkin vuosiohjelman yhteisrahoituspäätöksessä vahvistettu menojen tukikelpoisuus aika on päättynyt.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:

- a) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 arviointiraportti rahastosta yhteisrahoitettujen toimien täytäntöönpanosta;
- b) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009 ja 30 päivänä kesäkuuta 2012 arviointiraportti rahastosta yhteisrahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista.

4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle seuraavat asiakirjat:

- a) viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2007 välikertomuksen rahaston toiminnan tuloksista ja siihen liittyvistä laadullisista ja määrällisistä näkökohdista sekä tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamiseksi;
- b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 väliarviointikertomuksen ja ehdotuksen rahaston toiminnan jatkamisesta;
- c) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 jälkiarviointikertomuksen.

VI LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Monivuotinen ohjelma kaudelle 2005–2007

Poiketen siitä, mitä 15 artiklassa säädetään, sovelletaan monivuotisen ohjelmasuunnitelman täytäntöönpanoon kaudella 2005–2007 seuraavaa aikataulua:

- a) komissio antaa jäsenvaltioille tiedoksi ohjelmasuunnittelun painopisteitä koskevat suuntaviivat ja niille myönnetty alustavat rahoitusosuudet viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2005;
- b) jäsenvaltioiden on nimettävä 13 artiklassa tarkoitettu kansallinen vastuuviranomainen ja esitettävä komissiolle 15 artiklassa tarkoitettu ehdotus kauden 2005–2007 monivuotiseksi ohjelmaksi viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2005;
- c) komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti kahden kuukauden kuluessa siitä kun se on saanut niitä koskevat ehdotukset.

30 artikla

Vuoden 2005 työohjelma

Poiketen siitä, mitä 16 artiklassa säädetään, täytäntöönpanossa varainhoitovuonna 2005 sovelletaan seuraavaa aikataulua:

- a) komissio toimittaa jäsenvaltioille arvion niille myönnettävistä määristä viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2005;
- b) jäsenvaltiot toimittavat komissiolle 16 artiklassa tarkoitettun vuosiohjelmaehdotuksen viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2005; ehdotuksen mukana on toimitettava esitys niistä hallinnointi- ja valvontajärjestelmistä, joiden avulla on tarkoitus varmistaa, että yhteisöjen varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjen mukaisesti;
- c) komissio tekee yhteisrahoituspäätökset kahden kuukauden kuluessa siitä kun vuosiohjelmaehdotus on esitetty, tarkistettuaan 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut seikat.

Rahastosta voidaan myöntää tukea menoihin, jotka on suoritettu 1 päivän tammikuuta 2005 ja yhteisrahoituspäätöksen tekopäivän välisenä aikana.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Uudelleentarkastelu

Neuvosto tarkastelee tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.

32 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. P. H. DONNER

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 14 päivänä joulukuuta 2004,

ohjeiden vahvistamisesta, jotta tuottajat ja jakelijat voisivat ilmoittaa jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille vaarallisista kulutustavaroista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4772)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/905/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yleisestä tuoteturvallisuudesta 3 päivänä joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan,

on kuullut direktiivin 2001/95/EY 15 artiklalla perustettua komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2001/95/EY 5 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tuottajien ja jakelijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, jos ne tietävät tai niiden pitäisi hallussaan olevien tietojen pohjalta ammattilaisina pystyä päättämään, että niiden markkinoille saattama tuote on direktiivissä esitettyjen määritelmien ja perusteiden mukaisesti vaarallinen.

(2) Direktiivin 2001/95/EY liitteessä I olevassa 2 kohdassa edellytetään, että komissio määrittelee jäsenvaltioiden edustajista muodostuvan komitean avustuksella niiden ilmoitusten sisällön, jotka koskevat tuottajien ja jakelijoiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille toimittamia tietoja yleisten turvallisuusvaatimusten vastaisista tuotteista, ja vahvistaa ilmoitusten yhtenäisen mallin valvoen samalla, että ilmoitusjärjestelmän tehokkuus ja toimivuus

taataan. Komissio esittää mahdollisesti ohjeiden muodossa yksinkertaiset ja selkeät perusteet erityisesti sellaisten yksittäisiin tuotteisiin tai tapauksiin liittyvien erityisolosuhteiden määrittämiseksi, joiden osalta ilmoittamisella ei ole merkitystä.

(3) Velvoite ilmoittaa viranomaisille vaarallisista tuotteista on merkittävä osa markkinoiden valvonnan kohentamista, koska sen ansiosta toimivaltaiset viranomaiset voivat seurata, ovatko yritykset toteuttaneet asianmukaisia toimenpiteitä markkinoille jo saatetun tuotteen aiheuttamien vaarojen käsittelemiseksi, sekä määrätä tai toteuttaa tarvittaessa lisätoimenpiteitä vaarojen välttämiseksi.

(4) Jotta tuottajille, jakelijoille ja toimivaltaisille viranomaisille ei aiheutuisi suhteetonta rasitusta ja jotta helpotettaisiin tämän velvoitteen tehokasta soveltamista, on yhtenäisen ilmoitusmallin lisäksi tarkoituksenmukaista vahvistaa tärkeimpiä ilmoitusperusteita ja ilmoittamiseen liittyviä käytännön näkökohtia koskevat toimintaohjeet, jotka esitetään erityisesti sen vuoksi, että autettaisiin tuottajia ja jakelijoita panemaan täytäntöön direktiivin 2001/95/EY 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetut säännökset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Komissio hyväksyy ohjeet, jotta tuottajat ja jakelijat voisivat ilmoittaa jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille vaarallisista kulutustavaroista direktiivin 2001/95/EY 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Ohjeet on esitetty tämän päätöksen liitteessä.

⁽¹⁾ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

LIITE

Ohjeet Tuottajien ja jakelijoiden vaarallisista kulutustavaroista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille direktiivin 2001/95/EY 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemiä ilmoituksia varten**1. JOHDANTO****1.1 Ohjeiden tausta ja tavoitteet**

Yleisestä tuoteturvallisuudesta annetulla direktiivillä pyritään varmistamaan, että EU:n markkinoille saatetut muut kuin elintarvikkeiksi luettavat kulutustavarat ovat turvallisia. Direktiiviin sisältyy tuottajien ja jakelijoiden velvoite antaa toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja vaarallisista tuotteista koskevista havainnoista ja toimenpiteistä.

Tuoteturvallisuusedirektiivissä annetaan komissiolle, jota avustaa jäsenvaltioista muodostuva tuoteturvallisuusedirektiivin komitea, toimeksianto laatia opas, jossa määritellään yksinkertaiset ja selkeät kriteerit kyseisen velvoitteen tehokkaan soveltamisen helpottamiseksi. Oppaan tavoitteena on lisäksi yksinkertaistaa elinkeinonharjoittajien ja toimivaltaisten viranomaisten toimintaa määrittelemällä ne erityisesti yksittäisiin tuotteisiin tai tapauksiin liittyvät erityisolosuhteet, joiden osalta ilmoittaminen ei ole tarkoituksenmukaista. Oppaassa olisi lisäksi määriteltävä tämän tuottajien ja jakelijoiden viranomaisille esittämän ilmoituksen sisältö ja vahvistettava sen vakioomuoto.

Komissio on erityisesti vastuussa ilmoitusmenettelyn tehokkuudesta ja toimivuudesta.

Ohjeilla on näin ollen seuraavat tavoitteet:

- a) selkeytetään toiminnan näkökulmasta tuottajien ja jakelijoiden velvoitteiden alaa siten, että ainoastaan riskinhallinnan kannalta merkitykselliset tiedot ilmoitetaan ja tiedon liikakuormituksilta vältetään;
- b) viitataan tarpeellisiin kriteereihin "vaarallisten tuotteiden" käsitteen soveltamiseksi;
- c) vahvistetaan kriteerit sellaisten "yksittäisten tuotteiden tai tapausten" määrittelemiseksi, joiden osalta ilmoittamisella ei ole merkitystä;
- d) määritellään ilmoitusten sisältö ja erityisesti vaaditut tiedot sekä käytettävä lomake;
- e) määritellään kenelle ja miten ilmoitukset olisi toimitettava;
- f) määritellään ne jatkotoimet, joihin jäsenvaltioiden on ryhdyttävä ilmoituksen saatuaan, sekä näistä jatkotoimista toimitettavat tiedot.

1.2 Ohjeiden status ja kehittäminen vastaisuudessa**Status**

Nämä ohjeet ovat toimintaohjeita. Komissio on laatinut ohjeet kuultuaan jäsenvaltioita tuoteturvallisuusedirektiivin komiteassa neuvoa-antavan komiteamenettelyn mukaisesti.

Ohjeet tarjoavat siis viiteasiakirjan niiden tuoteturvallisuusedirektiivissä olevien säännösten soveltamista varten, jotka koskevat tuottajien ja jakelijoiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tekemiä ilmoituksia vaarallisista kulutustavaroista.

Ohjeiden kehittäminen vastaisuudessa

Ohjeita on mukautettava kokemusten ja tilanteen kehittymisen valossa. Komissio ajanmukaistaa tai muuttaa niitä tarvittaessa kuultuaan tuoteturvallisuusedirektiivin 15 artiklassa tarkoitettua komiteaa.

1.3 Ohjeiden kohdeyleisö

Ohjeet on tarkoitettu jäsenvaltioille. Niitä olisi käytettävä kulutustavaroiden tuottajien ja jakelijoiden sekä näiltä saatavien tietojen osalta yhteyspisteiksi nimettyjen kansallisten viranomaisten opastukseen, jotta varmistetaan kyseisen ilmoitusvaatimuksen tosiasiallinen ja johdonmukainen soveltaminen.

2. TIIVISTELMÄ TUOTETURVALLISUUSEDIREKTIIVIIN SISÄLTyvISTÄ SÄÄNNÖKSISTÄ, JOTKA KOSKEVAT TUOTTAJILTA JA JAKELIJOILTA EDELLYTETTÄVIÄ ILMOITUKSIA**2.1 Velvoite ilmoittaa jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille**

Tuoteturvallisuusedirektiivin nojalla tuottajien ja jakelijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, jos ne tietävät tai niiden pitäisi hallussaan olevien tietojen pohjalta ammattilaisina pystyä päättämään, että niiden markkinoille saattama tuote on vaarallinen (direktiivissä esitettyjen määritelmien ja perusteiden mukaisesti).

"Yksittäiset" tuotteet tai tapaukset eivät kuulu ilmoitusvelvoitteen piiriin.

Tuottajat ja jakelijat voisivat antaa viranomaisille alustavia tietoja tuotteeseen liittyvästä mahdollisesta vaarasta heti, kun ne ovat sellaisesta tietoisia. Viranomaiset saattavat näiden tietojen avulla pystyä auttamaan tuottajia ja jakelijoita suoriutumaan ilmoitusvelvollisuudestaan asianmukaisesti. Lisäksi tuottajia ja jakelijoita kannustetaan ottamaan yhteys maansa viranomaisiin, jos ne ovat epävarmoja siitä, liittyykö tuotteeseen jokin vaara.

2.2 Ilmoituksen tekemisen syyt ja tavoitteet

Velvoite ilmoittaa viranomaisille vaarallisista tuotteista on merkittävä osa markkinoiden valvonnan ja riskinhallinnan kohentamista.

Tuottajat ja jakelijat ovat oman toimintansa rajoissa ensi kädessä vastuussa vaarallisista tuotteista aiheutuvien vaarojen ehkäisemisestä. Tuottajat ja jakelijat eivät ehkä kuitenkaan ole toteuttaneet (tai eivät voi toteuttaa) kaikkia tarvittavia toimenpiteitä. Samantyyppiset muut tuotteet saattavat lisäksi aiheuttaa kyseisiin tuotteisiin liittyvien vaarojen kannalta samantyyppisiä vaaroja.

Ilmoitusmenettelyn tarkoituksena on antaa toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus seurata, ovatko yritykset toteuttaneet asianmukaisia toimenpiteitä markkinoille jo saatetun tuotteen aiheuttamien vaarojen käsittelemiseksi, sekä määrätä tai toteuttaa tarvittaessa lisätoimenpiteitä vaarojen välttämiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi ilmoitusmenettelyn ansiosta arvioida, olisiko muutkin markkinoilla olevat samantyyppiset tuotteet tarkistettava. Tämän vuoksi toimivaltaisten viranomaisten on saatava riittävät tiedot, jotta ne voisivat arvioida, onko elinkeinonharjoittaja toteuttanut riittävät toimenpiteet vaarallisen tuotteen osalta. Tältä osin on syytä huomata, että tuoteturvallisuudirektiivissä annetaan toimivaltaisille viranomaisille oikeus pyytää lisätietoja, jos ne eivät katso voivansa arvioida, onko yritys toteuttanut riittävät toimenpiteet vaarallisen tuotteen osalta.

3. ILMOITUSTEN KRITEERIT

3.1 Soveltamisala

Ensimmäinen ilmoitusta koskeva vaatimus on tuoteturvallisuudirektiivin mukaan se, että tuotteen olisi kuuluttava kyseisen direktiivin soveltamisalaan ja että 5 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät.

EU:n elintarvikelainsäädännössä (asetus (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾) esitetään erilliset vaatimukset vaarallisista elintarvikkeista ilmoittamiselle.

Jos tuoteturvallisuutta koskevassa yhteisön alakohtaisessa lainsäädännössä asetetaan ilmoitusvelvoitteet samanlaisin tavoittein, tuoteturvallisuudirektiivin mukaista velvoitetta ei sovelleta alakohtaisten vaatimusten piiriin kuuluviin tuoteryhmiin. Lisätietoja ilmoitusmenettelyjen keskinäisestä suhteesta ja niiden päämääristä on asiakirjassa "*Guidance Document on the Relationship between the GPSD and Certain Sector Directives*"⁽²⁾ (ohjeasiakirja tuoteturvallisuudirektiivin ja tiettyjen alakohtaisten direktiivien keskinäisestä suhteesta). Asiakirjaa kehitellään vielä lisää erityisesti, jos kokemus tulee osoittamaan, että tuoteturvallisuudirektiivin 5 artiklan 3 kohdan ja yhteisön erityislainsäädäntöön sisältyvien relevanttien alakohtaisten tieto- tai ilmoitusvaatimusten soveltamiseen liittyy päällekkäisyyksiä tai epävarmuutta.

On lisäksi syytä huomata, että näillä ohjeilla ei ole merkitystä "suojalausekkeita" tai muita tuoteturvallisuudesta annetussa alakohtaisessa yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja ilmoitusmenettelyjä koskevien vaatimusten soveltamisen kannalta eivätkä ne haittaa niiden soveltamista.

Ilmoituksen kannalta tärkeitä kriteereitä ovat seuraavat:

- tuote kuuluu direktiivin 2 artiklan a alakohdan soveltamisalaan: tuote on tarkoitettu kuluttajille tai kuluttajat käyttävät sitä todennäköisesti (myös palvelujen tarjoamisen yhteydessä ja kun on kyse käytetyistä tuotteista),
- direktiivin 5 artiklaa sovelletaan (eli muulla yhteisön lainsäädännöllä ei ole vahvistettu erityisiä vastaavia velvoitteita, vrt. tuoteturvallisuudirektiivin 1 artiklan 2 kohdan b alakohta),
- tuote on saatettu markkinoille,
- tuottajalla tai jakelijalla on (markkinoilla olevien tuotteiden turvallisuuden seurannasta, testauksesta, laadunvalvonnasta tai muista lähteistä saatua) näyttöä siitä, että tuote on tuoteturvallisuudirektiivissä esitetyn määritelmän mukaan vaarallinen (se ei täytä yleistä turvallisuusvaatimusta ottaen huomioon tuoteturvallisuudirektiivin turvallisuuskriteerit) tai ei täytä kyseiseen tuotteeseen sovellettavan yhteisön alakohtaisen lainsäädännön turvallisuusvaatimuksia,

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 4).

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/revisedGPSD_en.htm

— vaara on näin ollen sellainen, ettei tuote saa jäädä markkinoille, ja tuottajien (ja jakelijoiden) velvollisuutena on toteuttaa asianmukaisia ennalta ehkäiseviä ja korjaavia toimia (tuotteen muuttaminen, varoitukset, markkinoilta poistaminen, palautusmenettely jne. kulloistenkin olosuhteiden mukaan).

3.2 Yleiset turvallisuusvaatimukset ja vaatimustenmukaisuuskriteerit

Tuottajien ja jakelijoiden on ilmoitettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jos niiden markkinoille saatama tuote aiheuttaa kuluttajille "vaaroja, jotka ovat ristiriidassa yleisen turvallisuusvaatimuksen kanssa". Tuottajat saavat saattaa markkinoille ainoastaan "turvallisia" tuotteita. Direktiivin 2 artiklan b alakohdassa määritellään turvallinen tuote seuraavasti: jokainen tuote, joka tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa käyttöolosuhteissa tuotteen käyttöä ja tarvittaessa käyttöönotto, asennus ja huoltotarpeet huomioon ottaen ei aiheuta vaaraa tai aiheuttaa tuotteen käyttöön nähden sellaista mahdollisimman vähäistä vaaraa, jota voidaan pitää hyväksyttävänä ja joka takaa korkean suojelun tason ihmisten turvallisuuden ja terveyden osalta, kun otetaan erityisesti huomioon seuraavat seikat:

- i) tuotteen ominaisuudet mukaan lukien sen koostumus ja pakkaus sekä kokoamis- ja mahdolliset asennus- ja huolto-ohjeet;
- ii) sen vaikutus muihin tuotteisiin, jos on kohtuullisen todennäköistä, että sitä käytetään yhdessä muiden tuotteiden kanssa;
- iii) tuotteen esillepano, tuotemerkinnät, varoitusmerkinnät, tuotteen mahdolliset käyttö- ja hävittämisohjeet sekä kaikki muut tuotteeseen liittyvät maininnat tai tiedot;
- iv) kuluttajaryhmät, joille tuotteen käyttö voi aiheuttaa vaaraa, erityisesti lapset ja ikääntyneet.

Tuotetta ei pidetä vaarallisenä sen vuoksi, että tuotteen turvallisuutta voidaan parantaa tai että saatavilla on turvallisempia tuotteita.

Jokaista tuotetta, joka ei vastaa tätä määritelmää, pidetään vaarallisenä (2 artiklan c alakohta), eli tuote on vaarallinen, jos se ei täytä yleistä turvallisuusvaatimusta (markkinoilla olevien tuotteiden on oltava turvallisia).

Tuoteturvallisuudirektiivin 3 artiklassa kuvataan, miten vaatimustenmukaisuus arvioidaan suhteessa kansalliseen lainsäädäntöön, eurooppalaisiin standardeihin ja muuhun viitemateriaaliin. Sopivien eurooppalaisten standardien puuttuessa direktiivissä annetaan mahdollisuus ottaa huomioon muita näkökohtia tuotteen turvallisuutta arvioitaessa, esimerkkeinä kansalliset standardit ja käytännönsäännöt.

Edellä mainitun lisäksi direktiivissä viitataan myös vakavaan vaaraan, joka määritellään 2 artiklan d alakohdassa seuraavasti: julkisviranomaisten nopeita toimia edellyttäviä vakavia vaaroja, mukaan lukien sellaiset vaarat, joiden vaikutukset eivät ole välittömiä.

Direktiivissä kuitenkin tunnustetaan, että tuotetta ei pidetä vaarallisenä vain sen vuoksi, että tuotteen turvallisuutta voidaan parantaa tai että saatavilla on turvallisempia tuotteita.

Riskin taso voi riippua useista tekijöistä, kuten esimerkiksi käyttäjän edustamasta ryhmästä ja riskialttiudesta sekä siitä, missä määrin tuottaja on ryhtynyt varotoimiin vaaralta suojaamiseksi ja käyttäjän varoittamiseksi. Nämä tekijät olisi otettava huomioon myös määritettäessä vaarallisenä pidettävää riskin tasoa, josta tuottajien on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille.

Vaara voi olla seurausta valmistus- tai tuotantovirheestä tai tuotteen suunnittelusta tai siihen käytetyistä materiaaleista. Vaara voi johtua myös tuotteen sisällöstä, rakenteesta, viimeistelystä, pakkauksesta, varoitusmerkinnöistä tai ohjeista.

Määritettäessä, onko tuote tuoteturvallisuudirektiivissä tarkoitettussa mielessä vaarallinen, olisi analysoitava useita näkökohtia: tuotteen hyödyllisyyttä, vaaran luonnetta, vaaralle alttiita väestöryhmiä, aiempaa kokemusta vastaavalaaisista tuotteista jne. Turvalliseen tuotteeseen ei saa liittyä vaaroja tai siihen saa liittyä vain mahdollisimman vähäisiä vaaroja, jotka ovat hyväksyttäviä tuotteen käytön kannalta ja tarpeen, jotta voidaan varmistaa tuotteen käyttökelpoisuus.

Tuottajien odotetaan tekevän tuotteilleen riskinarvioinnin ennen niiden saattamista markkinoille. Tämän arvioinnin pohjalta tuottaja voi todeta, että tuote täyttää yleisen turvallisuusvelvoitteen ja voidaan saattaa markkinoille, ja arviointi toimii lisäksi tarkistuskohtana myöhemmin tehtäviä riskeihin liittyviä uusia tietoja koskevia arviointoja varten sekä arvioitaessa sitä, vastaako tuote edelleen turvallisen tuotteen määritelmää vai onko siitä tehtävä ilmoitus.

Jos tuottajat tai jakelijat saavat tietoja tai uutta näyttöä, joka osoittaa, että tuote saattaa olla vaarallinen, niiden on päätettävä, onko tuotteen näiden tietojen perusteella tosiasiallisesti katsottava olevan vaarallinen.

Opastus, johon tässä asiakirjassa viitataan, on esitetty asiakirjassa "Ohjeet yhteisön nopean tietojenvaihtojärjestelmän (RAPEX) hallintoa ja direktiivin 2001/95/EY 11 artiklan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia varten" ⁽¹⁾. Nämä ohjeet esitetään tässä tavoitteena auttaa tuottajia tai jakelijoita päättämään, onko jonkin tietyn kulutustavaran aiheuttaman tilanteen pohjalta perusteltua tehdä ilmoitus toimivaltaisille viranomaisille. Ohjeissa esitetyillä menetelmillä on tarkoitus lisätä johdonmukaisuutta. Niissä ei oteta huomioon kaikkia mahdollisia tekijöitä, vaan niiden pitäisi helpottaa johdonmukaisten, perusteltujen ammattimaisten päätösten tekemistä tiettyjen kulutustavaroiden aiheuttamista vaaroista. Jos tuottajat tai jakelijat kuitenkin katsovat, että niillä on eri näkökohtien pohjalta selkeää näyttöä ilmoittamisen tarpeellisuudesta, niiden on tehtävä ilmoitus.

Tuottajien tai jakelijoiden olisi analysoitava kerätyt tiedot ja päätettävä, olisiko tietystä vaaratilanteesta ilmoitettava viranomaisille ottaen huomioon seuraavat seikat:

- Vaaran seurausten taso käyttämällä perustana mahdollisen terveys- tai turvallisuushaitan vakavuutta ja todennäköisyyttä. Yhdistämällä vakavuus ja todennäköisyys saadaan arvio riskin tasosta. Arvioinnin tarkkuus riippuu tuottajan tai jakelijan käytettävissä olevien tietojen laadusta.

Tietystä vaarasta aiheutuvan terveys- tai turvallisuushaitan vakavuuden on perustuttava näyttöön, jonka perusteella voidaan kohtuudella olettaa, että tuotteesta johtuva terveys- tai turvallisuushaita saattaa ilmetä ennakoitavassa käytössä. Perustana voitaisiin käyttää pahimpia kokemuksia vastaavien tuotteiden aiheuttamista terveys- tai turvallisuushaitoista.

Terveys- tai turvallisuushaitan todennäköisyys, kun tuotetta käyttää tavanomainen käyttäjä, jonka saama altistus vastaa viallisen tuotteen aiottua tai kohtuudella ennakoitavaa käyttöä, on myös otettava huomioon samoin kuin se todennäköisyys, että tuotteessa on tai siihen tulee vika.

Ilmoituspäätökseen ei saisi vaikuttaa markkinoilla olevien tuotteiden määrä eikä niiden ihmisten määrä, joille vaarallinen tuote voi aiheuttaa vaaran. Nämä tekijät voidaan ottaa huomioon päätettäessä, minkätyyppisiä toimia ongelman ratkaisemiseksi on toteutettava.

- Tekijät, jotka vaikuttavat riskin tasoon, kuten käyttäjäryhmä ja muiden kuin riskiryhmiin kuuluvien aikuisten osalta se, onko tuotteessa riittävät varoitukset ja suojaukset ja onko vaara riittävän ilmeinen.

Yhteiskunta hyväksyy suurempia riskejä joissain yhteyksissä (esim. liikenne) kuin toisissa (esim. lasten lelut). Riskin tasoon vaikuttavina merkittävinä tekijöinä pidetään altistuvan henkilön edustaman ryhmän riskialttiutta sekä – muiden kuin riskiryhmiin kuuluvien aikuisten kohdalla – tietoja riskistä ja mahdollisuuksia ryhtyä varotoimiin.

Huomioon olisi otettava, minkätyyppinen ihminen tuotetta käyttää. Jos on todennäköistä, että tuotetta käyttävät riskiryhmiin kuuluvat ihmiset (kuten lapset ja vanhukset), ilmoitus olisi tehtävä tasoltaan tavanomaista alemmasta riskistä.

Riskin määrittämisessä muiden kuin riskiryhmiin kuuluvien aikuisten kannalta sensuuriseksi, että siitä on tehtävä ilmoitus, olisi tarkasteltava vaaran ilmeisyyttä ja sitä, onko vaara välttämätön tuotteen toimivuuden kannalta, ja onko tuotteen valmistaja riittävällä tavalla huolehtinut suojauksista ja varoitusmerkinnöistä etenkin silloin, kun vaaraa ei voida pitää ilmeisenä.

Liitteessä II esitetään yksityiskohtaisemmin riskien estimointi- ja arviointimenettely, jota on käytetty asiakirjassa "Ohjeet yhteisön nopean tietojenvaihtojärjestelmän (RAPEX) hallintoa ja direktiivin 2001/95/EY 11 artiklan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia varten". Muitakin menetelmiä saattaa olla mahdollista käyttää, ja menetelmän valinta saattaa riippua käytettävissä olevista resursseista ja tiedoista.

Tuottajia ja jakelijoita olisi kannustettava ottamaan yhteys viranomaisiin, jos niillä on näyttöä mahdollisesta ongelmasta, jotta voitaisiin keskustella ilmoituksen tekemisen tarpeellisuudesta. Viranomaisten velvollisuutena on auttaa tuottajia ja jakelijoita selvittämään ilmoitusvelvoitteestaan asianmukaisesti.

⁽¹⁾ Komission päätös 2004/418/EY, tehty 29. huhtikuuta 2004 (EUVL L 151, 30.4.2004, s. 86).

3.3 Ilmoittamatta jättämistä koskevat kriteerit

Tiedonkulun on oltava kummankin osapuolen – elinkeinonharjoittajien ja viranomaisten – kannalta hallittavissa. Ilmoitusmenettelyn olisi koskettava vain perusteltuja tapauksia ottaen huomioon edellä mainitut kriteerit ja vältettävä ylikuormittamasta järjestelmää turhilla ilmoituksilla.

Jotta voidaan arvioida, onko tuottajien tai jakelijoiden syytä tehdä ilmoitus toimivaltaisille viranomaisille, on tarpeen tuntea myös ne tilanteet, joissa ilmoitusta ei tarvitse tehdä.

Tavoitteena on ehkäistä "yksittäisiin tuotteisiin tai tapauksiin" liittyviä toimenpiteitä, toimia tai päätöksiä koskevien ilmoitusten määrän mahdollinen lisääntyminen silloin, kun tilanne ei edellytä mitään viranomaisten tarkistuksia, seurantatoimia tai muita toimia eivätkä ilmoitukset anna tietoa, josta olisi hyötyä riskinarvioinnissa ja kuluttajien suojelussa. Tällainen tilanne saattaa olla kyseessä, jos vaara liittyy rajalliseen määrään tuotteita (tai tuote-eriä), jotka on yksilöity selkeästi, ja tuottajalla tai jakelijalla on pätevää näyttöä sen osoittamiseksi, että vaara on täysin hallinnassa ja vaaran syy on sellainen, että tapahtumaa koskevista tiedoista ei ole viranomaisille hyötyä (esim. tuotantolinjan toimintahäiriöt, virheellinen käsittely tai pakkaamiseen liittyvät virheet).

Tuottajien ja jakelijoiden ei tuoteturvallisuudirektiivin nojalla tarvitse ilmoittaa seuraavista:

- tuoteturvallisuudirektiivin 1 artiklan ja 2 artiklan a alakohdan soveltamisalaan kuulumattomat tuotteet, kuten antiikkitarvat, tuotteet, joita ei ole tarkoitettu kuluttajien käyttöön ja joita kuluttajat eivät todennäköisesti käytä, korjattaviksi tarkoitettut käytetyt tuotteet,
- tuoteturvallisuudirektiivin 5 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuulumattomat tuotteet, kuten tuotteet, jotka kuuluvat muussa yhteisön lainsäädännössä esitettyjen erityisten ilmoitusmenettelyjen piiriin,
- tuotteet, joiden osalta valmistaja on voinut ryhtyä välittömiin korjaaviin toimiin kaikkien kyseessä olevien tuotteiden osalta. Vika rajoittuu tiettyihin selkeästi yksilöityihin tuotteisiin tai tuote-eriin, ja tuottaja on poistanut kyseiset tuotteet markkinoilta,
- ongelmat, jotka liittyvät tuotteen laatuun toimivuuden kannalta eivätkä sen turvallisuuteen,
- ongelmat, jotka liittyvät siihen, että on jätetty noudattamatta sellaisia sääntöjä, jotka eivät vaikuta tuotteen turvallisuuteen siten, että tuotetta voitaisiin pitää vaarallisena,
- kun tuottaja tai jakelija tietää, että viranomaisille on jo tiedotettu asiasta ja että niillä on kaikki tarvittavat tiedot hallussaan. Jos vähittäismyyjä saa tiedon vaarallisesta tuotteesta tuottajalta tai jakelijalta tai toimialajärjestöltä, joka levittää tuottajan tai jakelijan antamia tietoja, sen ei pitäisi ilmoittaa asiasta viranomaisille, jos se tietää, että tuottaja tai jakelija on jo ilmoittanut asiasta viranomaisille.

4. ILMOITUSMENETTELY

4.1 Kenen on tehtävä ilmoitus

Ilmoitusvelvoite koskee sekä tuottajia että jakelijoita niiden toiminnan rajoissa ja suhteessa niiden vastuuseen.

Epävarmuutta saattaa esiintyä siitä, kenen pitäisi ensin ilmoittaa asiasta. Tämän vuoksi kaikkien jakeluketjussa mukana olevien olisi hyödyllistä keskustella ilmoitusvelvollisuuteen liittyvistä käytännön järjestelyistä, ennen kuin varsinaista tarvetta ilmenee. Eri toimijat tietävät tällöin tositalanteen tullen, mitä niiden on tehtävä, jolloin vältytään tarpeettomilta päällekkäisiltä ilmoituksilta. Viranomaisten ja yritysten on lisäksi erittäin tärkeää olla keskenään suoraan yhteydessä, mikäli yrityksissä esiintyy epäselvyyttä ilmoitusvelvoitteen täyttämisestä.

Jos tuotteen valmistaja tai maahantuojaa saa ensimmäiseksi osoituksen tuotteen vaarallisuudesta, sen olisi ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ja lähetettävä tiedoista kopio vähittäismyyjille ja jakelijoille. Jakelijan tai vähittäismyyjän, joka saa valmistajalta tai maahantuojalta tiedon tuotteen vaarallisuudesta, on ilmoitettava viranomaisille, **ellei** se tiedä, että tuottaja tai toinen viranomainen on jo riittävällä tavalla tiedottanut asiasta kansalliselle viranomaiselle.

Jos tuotteen vähittäismyyjä tai jakelija saa ensimmäisenä osoituksen tuotteen vaarallisuudesta, sen olisi ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ja lähetettävä tiedoista kopio valmistajalle tai maahantuojalle. Valmistajan tai maahantuojan, joka saa vähittäismyyjältä tai jakelijalta tiedon tuotteen vaarallisuudesta, on täydennettävä saamia tietoja toimittamalla viranomaiselle kaikki hallussaan olevat tiedot vaarallisesta tuotteesta ja erityisesti tuotteen muiden jakelijoiden tai vähittäismyyjien nimet, jotta varmistetaan tuotteen jäljitettavuus.

Jakelijoiden, jotka epäilevät tuotteen turvallisuutta tai sitä, onko kyse "yksittäisestä tapauksesta", on toimitettava tuottajalle hallussaan olevat tiedot. Ne voivat ottaa yhteyttä myös toimivaltaisiin viranomaisiin saadakseen opastusta siitä, miten niiden kuuluu menetellä.

Tuottajat tunnistavat vaaratilanteet usein vasta arvioituaan kokonaisuutena eri vähittäismyyjiltä tai jakelijoilta saatuja yksittäisiä ilmoituksia. Tuottajan velvollisuutena on arvioida nämä tiedot mahdollisen vaaran tarkan alkuperän määrittämiseksi ja tarpeelliseksi katsottavien toimenpiteiden toteuttamiseksi, viranomaisille ilmoittaminen mukaan luettuna.

Yrityksen olisi annettava ilmoitettavia tietoja koskeva vastuu jollekin sellaiselle henkilölle, joka tuntee tuotteen riittävän hyvin.

4.2 Kenelle ilmoitus olisi esitettävä

Tuoteturvallisuusdirektiivissä edellytetään tuottajien ja jakelijoiden toimittavan ilmoituksensa kaikkien niiden jäsenvaltioiden markkinavalvonnasta tai täytäntöönpanotoimista vastaaville viranomaisille, joissa tuote on saatettu markkinoille tai muuten toimitettu kuluttajille. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä ilmoitusten vastaanottamisesta vastuussa oleva viranomainen. Komission [www-sivuilla](http://www.sivuilla) löytyy luettelo nimetyistä viranomaisista.

Tuoteturvallisuusdirektiivin liitteessä I todetaan, että 5 artiklan 3 kohdassa säädetyt tiedot on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille niissä jäsenvaltioissa, joissa kyseiset tuotteet on saatettu markkinoille tai muuten toimitettu kuluttajille.

On kuitenkin suotavaa vähentää tuottajiin ja jakelijoihin kohdistuvaa räsistä ottamalla käyttöön järjestelyt, joilla yksinkertaistetaan kyseisten vaatimusten käytännön soveltamista varmistaen kuitenkin samalla, että kaikille asiaan liittyville viranomaisille tiedotetaan asiasta. Näillä järjestelyillä ehkäistään samalla osaltaan sitä, että samasta viasta esitettäisiin useampia ilmoituksia.

Tuottajat ja jakelijat voivat tämän vuoksi halutessaan toimittaa vaaditut tiedot sen jäsenvaltion viranomaiselle, johon ne ovat sijoittautuneet, jos toinen näistä kahdesta edellytyksestä täyttyy:

- Vaaran ilmoitetaan olevan "vakava", tai ilmoituksen vastaanottava viranomainen pitää vaaraa "vakavana" ja päättää tehdä kyseistä tuotetta koskevan ilmoituksen RAPEX-järjestelmän kautta. Vastaanottavan viranomaisen olisi tällaisessa tapauksessa viipymättä ilmoitettava tiedot toimittaneelle tuottajalle tai jakelijalle päätöksestään informoida muiden jäsenvaltioiden viranomaisia RAPEX-järjestelmän kautta.
- Vaara ei ole ilmoituksen mukaan "vakava", tai ilmoituksen vastaanottava viranomainen ei pidä vaaraa vakavana mutta on ilmoittanut tiedot toimittaneelle tuottajalle tai jakelijalle aikomuksestaan lähettää tiedot komission kautta muiden sellaisten jäsenvaltioiden⁽¹⁾ viranomaisille, joissa tuote on – tuottajan tai jakelijan antamien tietojen mukaan – saatettu markkinoille. Tällaisessa tapauksessa viranomaisen on ilmoitettava asiasta tuottajalle tai jakelijalle viipymättä.

Tuottajan tai jakelijan, joka informoi asiasta ainoastaan sijaintimaansa viranomaista, olisi aina annettava tälle viranomaiselle saatavilla olevat tiedot muista maista, joissa tuote on saatettu markkinoille.

Jos kansalliset viranomaiset tulevat siihen tulokseen tai saavat näyttöä siitä, että markkinoille saatettu tuote on vaarallinen eivätkä ne ole saaneet tietoa asiasta tuotteen valmistajalta tai jakelijalta, niiden on selvitettävä, olisiko kyseisten toiminnanharjoittajien pitänyt tehdä tuotteesta ilmoitus ja milloin tämä ilmoitus olisi pitänyt tehdä. Viranomaiset päättävät sitten tarvittavista toimista, myös mahdollisista seuraamuksista.

4.3 Ilmoituksen tekeminen

Yrityksen olisi tehtävä ilmoitus täyttämällä liitteessä I oleva lomake ja toimittamalla se viipymättä kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Ilmoituksen laatijan on annettava lomakkeessa vaadittavat tiedot. Ilmoituksen tekemistä ei kuitenkaan pidä lykätä sillä perusteella, ettei kaikkia tietoja ole vielä saatavilla.

Saattaa olla hyödyllistä jakaa lomake kahteen osaan. Ensimmäinen osa olisi täytettävä välittömästi (kohdat 1–5). Toinen osa (kohta 6) olisi täytettävä sitten, kun tiedot on kerätty (olisi esitettävä aikataulu puuttuvien tietojen toimittamista varten) ja kun on kyse vakavasta vaaratilanteesta tai kun tuottaja tai jakelija päättää toimittaa ilmoituksen ainoastaan sen jäsenvaltion viranomaiselle, johon ne ovat sijoittautuneet. Ilmoituksen tekemistä ei pidä lykätä sillä perusteella, että kaikkia kohdan kenttiä ei voida täyttää.

⁽¹⁾ Tuoteturvallisuusdirektiivin tuoteturvallisuusverkko tarjoaa puitteet tällaisten vaihtojen helpottamista koskeville asianmukaisille järjestelyille.

Tuoteturvallisuudirektiivissä edellytetään, että toimivaltaisille viranomaisille on tehtävä ilmoitus välittömästi. Yrityksen on tämän vuoksi informoitava niitä vaarallisesta tuotteesta viipymättä heti tarvittavat tiedot saatuaan ja joka tapauksessa 10 päivän kuluessa⁽¹⁾ ilmoitettavien tietojen saamisesta silloinkin, kun tutkimukset ovat vielä kesken. Kun kyseessä on vakava vaara, yritysten edellytetään ilmoittavan viranomaiselle viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään kolmen päivän kuluttua ilmoitettavat tiedot saatuaan.

Hätätilanteessa, jos yritys on esimerkiksi ryhtynyt välittömiin toimiin, sen on ilmoitettava asiasta viranomaisille **välittömästi ja nopeimmalla mahdollisella tavalla**.

5. ILMOITUSTEN SISÄLTÖ

5.1 Ilmoituksia koskevat taustatiedot (markkinoille saattamisen jälkeistä valvontaa koskeva velvoite)

Paitsi, että tuottajat ja jakelijat ovat velvollisia noudattamaan yleisiä turvallisuusvaatimuksia tuotteidensa osalta, niillä on ammattilaisina lisäksi velvollisuus toimintansa rajoissa varmistaa toimittamiensa tuotteiden turvallisuuden kannalta riittävät jatkotoimet. Edellä on jo mainittu tuoteturvallisuudirektiivissä tuottajille ja jakelijoille tältä osin asetetut velvoitteet, kuten kuluttajille tiedottaminen, tuotteisiin liittyvien vaarojen seuranta markkinoille saattamisen jälkeen ja vaarallisten tuotteiden poistaminen markkinoilta. Tuottajia koskevat velvoitteet koskevat valmistajien lisäksi myös muita jakeluketjun jäseniä, jotka voivat vaikuttaa tuotteen turvallisuusominaisuuksiin.

Toiminnanharjoittajat voivat tuotteen markkinoille saattamista seuraavien velvoitteidensa puitteissa saada useantyyppistä aineistoa, jonka saatuaan ne joutuvat tekemään ilmoituksen. Tällaista aineistoa ovat muun muassa

- raportit tai muu tieto tapaturmista, joihin liittyy yrityksen tuotteita,
- kuluttajilta suoraan tai jakelijoiden tai kuluttajajärjestöjen kautta saadut valitukset tuotteen turvallisuudesta,
- vaarallisia tuotteita koskevat vakuutussaatavat tai oikeusjutut,
- turvallisuuteen liittyvä vaatimusten noudattamatta jättäminen, josta on raportoitu yrityksen laadunvalvontamenettelyjen kautta,
- tiedot, joilla on merkitystä turvallisuusvaatimusten noudattamatta jättämisen osoittamisessa ja jotka yritys on saanut tietoonsa muilta organisaatioilta, kuten markkinavalvontaviranomaisilta, kuluttajajärjestöiltä tai muilta yrityksiltä,
- tiedot tuoteturvallisuuteen liittyvästä asian kannalta merkittävästä tieteellisestä kehityksestä.

5.2 Ilmoituslomake

Vaadittavat tiedot on luokiteltu seuraavasti:

- 1) Tiedot ilmoituslomakkeen vastaanottavista viranomaisista tai yrityksistä: lomakkeen täyttävän henkilön edellytetään nimeävän ilmoituksen vastaanottavat viranomaiset ja yritykset ja ilmoittavan näiden yritysten roolin tuotteen markkinoinnissa.
- 2) Tiedot ilmoituslomakkeen täyttävästä tuottajasta (tuoteturvallisuudirektiivin 2 artiklan e alakohdassa esitetyn määritelmän mukaisesti) tai jakelijasta: lomakkeen täyttävän henkilön on annettava täydelliset tiedot omasta henkilöllisyydestään sekä täydelliset yrityksen nimitiedot ja ilmoitettava sen rooli tuotteen markkinoinnissa.
- 3) Tiedot kyseisestä tuotteesta: tarvitaan tuotteen tarkat tunnistetiedot – sen tuotemerkki, malli jne. mukaan luettuina, myös valokuva sekaannuksen välttämiseksi.
- 4) Tiedot vaarasta (tyyppi ja luonne), mukaan luettuina tapaturmat ja vaikutukset terveyteen ja turvallisuuteen sekä 3 luvun (Ilmoitusten kriteerit) mukaisesti ja liitteen II (Menetelmät) pohjalta tehdyn riskien estimoinnin ja arvioinnin päätelmät.
- 5) Tiedot korjaavista toimista, jotka on toteutettu tai joita suunnitellaan kuluttajille aiheutuvan vaaran vähentämiseksi tai poistamiseksi, esim. palautusmenettely tai markkinoilta poistaminen, tuotteen muuttaminen ja kuluttajille tiedottaminen, ja näistä toimista vastuussa olevasta yrityksestä.

⁽¹⁾ Kaikki tekstissä mainitut määräajat on ilmoitettu kalenteripäivinä.

- 6) Tiedot kaikista yrityksistä jakeluketjussa, joilla on kyseisiä tuotteita, ja arvio yritysten ja kuluttajien hallussa olevien tuotteiden määrästä (tämä kohta täytetään vakavan vaaran ollessa kyseessä tai kun tuottaja tai jakelija päättää toimittaa ilmoituksen ainoastaan sen jäsenvaltion viranomaiselle, johon ne ovat sijoittautuneet) ⁽¹⁾.

Vakavan vaaran ollessa kyseessä tuottajien ja jakelijoiden edellytetään sisällyttävän mukaan kaikki tuotteen jäljittämisen kannalta käytettävissä olevat tarpeelliset tiedot. Ilmoituslomakkeen kohtaan 6 vaadittavien tietojen (ks. liite I) kerääminen saattaa kestää kauemmin kuin muiden tietojen keruu, koska niitä saatetaan joutua keräämään useilta organisaatioilta. Yritysten olisi täytettävä ja lähetettävä kohdat 1–5 mahdollisimman pian ja kohta 6 heti, kun tiedot ovat saatavilla ja kun on kyse vakavasta vaarasta tai kun tuottaja tai jakelija päättää toimittaa ilmoituksen ainoastaan sen jäsenvaltion viranomaiselle, johon ne ovat sijoittautuneet.

6. ILMOITUSTEN JATKOTOIMET

Ilmoituksen lähettämisen jälkeen on monta eri toimintavaihtoehtoa. Erityisesti voidaan mainita seuraavat:

- ilmoituksen vastaanottaneen viranomaisen olisi tarvittaessa vastattava pyytämällä lisätietoja tai pyytämällä tuottajaa tai jakelijaa toteuttamaan lisätoimia tai -toimenpiteitä,
- tuottajat ja jakelijat saattavat joutua omasta aloitteestaan tai viranomaisen pyynnöstä toimittamaan lisätietoja tilanteen uusimmasta kehityksestä tai uusista havainnoista ja/tai toteutettujen toimien onnistumisesta tai niihin liittyvistä ongelmista,
- viranomaisen olisi tarvittaessa toteutettava täytäntöönpanotoimia ja/tai vaadittava tuottajia ja jakelijoita varmistamaan markkinoiden valvontaan liittyvä yhteistyö tai tiedottamaan yleisölle tuotteesta, vaaran luonteesta ja toteutetuista toimenpiteistä ottaen huomioon salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvat tiedot,
- jos RAPEX-ilmoituksen kriteerit täyttyvät (vakava vaara, tuote on saatettu markkinoille useissa jäsenvaltioissa), toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä RAPEX-ilmoitus komissiolle, joka toimittaa sen kaikille jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ Vaikka tuote saatetaan markkinoille vain yhdessä jäsenvaltiossa, on tärkeää saada luettelo niistä kyseisen maan yrityksistä, joilla on kyseisiä tuotteita hallussaan, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat seurata toteutettujen toimien tehokkuutta.

LIITE I

Ilmoituslomake tuottajien ja jakelijoiden vaarallisista tuotteista viranomaisille tekemiä ilmoituksia varten

<i>Kohta 1: Tiedot ilmoituslomakkeen vastaanottavista viranomaisista tai yrityksistä</i>	
Viranomainen/yhäteyshenkilö/osoite/puh./faksi/sähköposti/www-osoite	
Yritykset, joille ilmoitetaan, ja niiden rooli tuotteen markkinoinnissa	
<i>Kohta 2: Tiedot tuottajasta tai jakelijasta</i>	
Lomakkeen täyttävä tuottaja tai tuottajan edustaja/jakelija	
Yhteyshenkilö, vastuu-alue, osoite/puh./faksi/sähköposti/www-osoite	
<i>Kohta 3: Tiedot kyseisistä tuotteista</i>	
Tuoteluokka, Tuote- tai tavaramerkki, Mallin nimi/nimet tai viivakoodi/CN-koodi. Alkuperämaa	
Kuvaus/valokuva	
<i>Kohta 4: Tiedot vaarasta</i>	
Vaaran kuvaus ja mahdolliset terveys- tai turvallisuushaitat sekä tehdyn riskien estimoinnin ja arvioinnin päätelmät	
Maininta tapaturmista	
<i>Kohta 5: Tiedot jo toteutetuista korjaavista toimista</i>	
Toimien tyyppi/laajuus/kesto ja toteutetut varotoimet sekä vastuussa olevan yrityksen nimitiedot	
Yritysten olisi täytettävä ja lähetettävä kohta 6, kun on kyse vakavasta vaarasta tai kun tuottaja tai jakelija päättää toimittaa ilmoituksen ainoastaan sen jäsenvaltion viranomaiselle, johon ne ovat sijoittautuneet	
<i>Kohta 6: Tiedot muista jakeluketjuun kuuluvista yrityksistä, joilla on hallussaan kyseisiä tuotteita</i>	
Luettelo valmistajista/maahantuojista tai valtuutetuista edustajista jäsenvaltioittain: Nimi/osoite/puh./faksi/sähköposti/www-osoite	
Luettelo jakelijoista/vähittäismyyjistä jäsenvaltioittain: Nimi/osoite/puh./faksi/sähköposti/www-osoite	
Tuottajan/maahantuojan/ jakelijan/vähittäismyyjän/kuluttajien hallussa olevien tuotteiden lukumäärä jäsenvaltioittain (sarjanumerot tai päiväyskoodit)	

LIITE II

Menetelmät johdonmukaisen riskien estimoinnin ja arvioinnin helpottamiseksi

Seuraava teksti perustuu RAPEX-ohjeita varten kehiteltyihin puitteisiin, ja se esitellään tässä tavoitteena auttaa yrityksiä arvioimaan riskin taso ja päättämään, onko ilmoituksen tekeminen viranomaisille tarpeen. Tässä liitteessä II esitetyt ohjeet eivät ole tyhjentyvät, eikä niillä pyritä ottamaan huomioon kaikkia mahdollisia tekijöitä. Yritysten olisi tutkittava kukin tapaus erikseen ottaen huomioon näissä ohjeissa esitetyt kriteerit sekä omat kokemuksensa ja käytänteensä, muut relevantit näkökohdat ja tarkoituksenmukaiset menetelmät.

Missä tahansa kulutustavarassa voi piillä vaaroja. Vaaroja on monenlaisia: ne voivat liittyä kemiallisiin tai mekaanisiin tekijöihin, sähköön, kuumuuteen, säteilyyn jne. Vaara edustaa tuotteen kykyä haitata käyttäjien terveyttä ja turvallisuutta tietyissä olosuhteissa.

Kunkin vaaratyyppin vakavuus voidaan luokitella laadullisin ja joissain tapauksissa määrällisin kriteerein, jotka liittyvät todennäköisesti aiheutuvien haittojen tyyppiin.

On mahdollista, ettei kyseistä vaaraa ole kaikissa vaan vain joissakin markkinoilla olevissa yksittäisissä tuotteissa. Vaaran taustalla voi olla vika, joka ilmenee vain osassa markkinoilla olevia tiettyntyyppisiä tuotteita (merkki, malli jne.). Tällaisissa tapauksissa on syytä pohtia, kuinka todennäköistä on, että tuotteessa on kyseinen vika tai että vaara on olemassa.

Todennäköisyys sille, että vaara todella aiheuttaa haitan terveydelle tai turvallisuudelle, riippuu siitä, missä määrin kuluttaja altistuu vaaralle käyttäessään tuotetta sen käyttöajan aikana sen käyttötarkoituksen mukaan tai siten kuin voidaan kohdella olettaa. Tietyille vaaroille voi altistua joissain tapauksissa yhtäaikaa useampikin ihminen. Kun määritetään tuotteen aiheuttaman riskin tasoa vaaran vakavuuden ja altistumisen yhteisvaikutuksen perusteella, on syytä ottaa huomioon myös altistuvan kuluttajan mahdollisuudet estää vaaratilanteen syntyminen tai reagoida siihen. Siihen vaikuttavat vaaran olemassaolosta olevat tiedot, annetut varoitukset sekä se, kuuluuko vaaralle mahdollisesti altistuva kuluttaja tässä suhteessa erityisen riskialttiiseen ryhmään.

Edellisten seikkojen perusteella esitetään seuraavaa lähestymistapaa, josta voi olla yrityksille apua niiden päättäessä, onko jostain tietystä kulutustavaran aiheuttamasta vaaratilanteesta ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille.

Suosittelavaa on, että arvioinnin tekee pieni ryhmä, jolla on tietoa ja kokemusta tuotteesta ja sen vaaroista. Arvioijat saattavat joutua tekemään subjektiivisia arviointeja, jos objektiivisia tietoja ei ole käytettävissä. Onkin toivottavaa, että tämä menettely auttaisi heitä tekemään johdonmukaisia ja perusteltuja arviointeja todellisista tai potentiaalisista vaaroista.

Arvioijan olisi analysoitava kerätyt tiedot ja käytettävä riskinarviointitaulukkoa seuraavasti:

1. Ensiksi määritetään taulukon A avulla vaaran seurausten taso, joka riippuu sekä sen vakavuudesta että siitä, miten todennäköisesti se toteutuu tarkasteltavissa käyttöoloissa. Lisäksi määritetään tuotteelle ominaisiin vaaraa aiheuttaviin piirteisiin liittyvän terveys- tai turvallisuusvaikutuksen vakavuus.
2. Toisessa vaiheessa arvioidaan taulukon B avulla seurausten vakavuus kuluttajatyypin mukaan sekä muun kuin riskiryhmiin kuuluvan aikuisväestön kannalta tarkasteltuna se, onko tuotteessa riittävät varoitukset ja suojaukset ja onko vaara niin ilmeinen, että sen taso voidaan arvioida laadullisesti.

Taulukko A – Riskinarviointi: terveys- ja turvallisuushaittojen vakavuus ja todennäköisyys

Taulukossa A yhdistetään riskin suuruuden arvioinnin kaksi päätekijää eli terveys- ja turvallisuushaittojen vakavuus ja todennäköisyys. Seuraavat vakavuuden ja todennäköisyyden määritelmät on tarkoitettu avuksi asianmukaisten luokitusarvojen määrittämiseen.

V a m m a n v a k a v u u s

Vakavuuden arviointi perustuu tuotteeseen liittyvien vaarojen todennäköisten terveys- ja turvallisuushaittojen tarkasteluun. Luokitus olisi tehtävä erikseen kullekin vaaratyypille ⁽¹⁾.

Vakavuutta arvioitaessa olisi otettava huomioon myös se, kuinka monelle ihmiselle vaarallinen tuote voi aiheuttaa vaaran. Niinpä jos tuote voi aiheuttaa riskin samanaikaisesti useammalle kuin yhdelle ihmiselle (esim. kaasulaitteen aiheuttama palo- tai myrkytysvaara), riskiä on pidettävä vakavampana kuin sellaista, joka voi kohdistua vain yhteen ihmiseen.

Alustavassa riskin suuruuden arvioinnissa olisi tarkasteltava tuotteen aiheuttamaa riskiä kenelle tahansa sille altistuvalla ihmiselle antamatta riskiryhmän koon vaikuttaa arvioon. Yritysten voi kuitenkin olla perusteltua ottaa huomioon tuotteelle altistuvien kokonaismäärä, kun päätöstä soveltuvista toimenpiteistä tehdään.

Monien vaarojen tapauksessa voidaan ajatella epätodennäköisiä olosuhteita, joiden vallitessa seuraukset voivat olla hyvin vakavia – esim. johtoon kompastumisesta, kaatumisesta ja pään kolhimisesta aiheutuva kuolema –, vaikka lievemmät seuraukset ovat todennäköisempiä. Vaaran vakavuutta arvioitaessa olisi oltava perustana näyttö, jonka pohjalta voidaan kohtuudella olettaa, että vaaran luonnehtimiseksi valitut seuraukset voivat syntyä ennakoitavan käytön aikana. Perustana voitaisiin käyttää pahimpia kokemuksia vastaavista tuotteista.

Y l e i n e n t o d e n n ä k ö i s y y s

Yleisellä todennäköisyydellä tarkoitetaan sitä todennäköisyyttä, jolla vaaralle altistuvan henkilön terveydelle tai turvallisuudelle aiheutuu haittaa. Huomioon ei oteta vaaralle altistuvien kokonaismäärää. Kun ohjeissa viitataan tuotteessa esiintyvän vian todennäköisyyteen, ohjetta ei pitäisi soveltaa, jos kaikki vialliset näytekappaleet voidaan yksilöidä. Siinä tapauksessa viallisten tuotteiden käyttäjät altistuvat täydelle riskille ja muiden tuotteiden käyttäjät välttyvät siltä kokonaan.

Yleinen todennäköisyys koostuu kaikista osatodennäköisyyksistä, kuten seuraavista:

- todennäköisyys, että tuotteessa on tai siihen tulee vika (jos vika esiintyy kaikissa tuotteissa, tämä todennäköisyys on 100 %),
- todennäköisyys, että haittavaikutus realisoituu, kun tuotetta käyttää tavanomainen käyttäjä, jonka saama altistus vastaa viallisen tuotteen aiottua tai kohtuudella ennakoitavaa käyttöä.

⁽¹⁾ Esimerkissä esitetään mahdollisia vakavuusluokituksia tietyille mekaanisille riskeille ja niiden tyypillisesti aiheuttamia vammoja:

Lievä	Vakava	Erittäin vakava
Työkyvyttömyys alle 2 %. Työkyky yleensä palautettavissa, ei vaadi sairaalahoitoa.	Työkyvyttömyys 2–15 %. Työkyky ei yleensä palautettavissa, vaatii sairaalahoitoa.	Työkyvyttömyys yli 15 %. Työkyky ei yleensä palautettavissa.
Pienet haavat	Vakavat haavat	Vakavat sisäelinvammat
	Murtumat	Raajan menettäminen
	Sormen tai varpaan menettäminen	Näönmenetys
	Näkövaurio	Kuulonmenetys
	Kuulovaurio	

Nämä kaksi todennäköisyyttä on yhdistetty seuraavassa taulukossa, jotta saadaan taulukkoon A kirjattava yleinen todennäköisyys.

Terveys- tai turvallisuushaitan yleinen todennäköisyys		Tuotteen vaarallisuuden todennäköisyys		
		1 %	10 %	100 % (kaikki)
Terveys- tai turvallisuushaitan todennäköisyys altistuttaessa säännöllisesti vaaralliselle tuotteelle	Vaara esiintyy aina ja terveys- tai turvallisuushaitta ilmenee todennäköisesti ennakoitavassa käytössä	Kohtalainen	Suuri	Erittäin suuri
	Vaara voi ilmetä yhden epätodennäköisen tai kahden mahdollisen edellytyksen täytyessä	Pieni	Kohtalainen	Suuri
	Vaara ilmenee vain, jos useat epätodennäköiset edellytykset täyttyvät	Erittäin pieni	Pieni	Kohtalainen

Yhdistämällä vaaran aste ja taulukossa A esitetty yleinen todennäköisyys saadaan arvio riskin vakavuudesta. Arvion tarkkuuteen vaikuttaa yrityksen käytettävissä olevien tietojen laatu. Arviota on kuitenkin tarkistettava, jotta voidaan ottaa huomioon yhteiskunnan käsitys riskin hyväksyttävyydestä. Yhteiskunta hyväksyy paljon suurempia riskejä joissain yhteyksissä (esim. liikenne) kuin toisissa (esim. lasten lelut). Tämä tekijä otetaan lukuun taulukossa B.

Taulukko B – Riskin luokitus: altistuvan henkilön tyyppi, tiedot vaarasta ja varotoimet

Yhteiskunta hyväksyy suurempia riskejä joissain yhteyksissä kuin toisissa. Riskin tasoon vaikuttavina tärkeimpinä tekijöinä pidetään altistuvan henkilön edustaman ryhmän riskialttiutta sekä – muiden kuin riskiryhmiin kuuluvien aikuisten kohdalla – tietoja riskistä ja mahdollisuuksia ryhtyä varotoimiin.

Riskiryhmät

Huomioon olisi otettava, minkätyyppinen ihminen tuotetta käyttää. Jos on todennäköistä, että tuotetta käyttävät riskiryhmiin kuuluvat ihmiset, ilmoitus olisi tehtävä tasoltaan tavanomaista alemmasta riskistä. Riskiryhmiä voisivat olla esim. seuraavat kaksi:

Erittäin riskialttiit	Riskialttiit
Sokeat	Heikkonäköiset
Vaikeasti vajaakuntoiset	Osittain vajaakuntoiset
Hyvin vanhat	lääkkäät
Hyvin nuoret (alle 3-vuotiaat)	Nuoret (3–11-vuotiaat)

Tavanomaiset aikuiset

Muihin kuin riskiryhmiin kuuluviin aikuisiin kohdistuvan riskin vakavuutta olisi tarkistettava vain, jos vaara on ilmeinen ja tuotteen toiminnan kannalta välttämätön. Riskin tason määrittämisessä muiden kuin riskiryhmiin kuuluvien aikuisten kannalta olisi tarkasteltava vaaran ilmeisyyttä ja sitä, onko tuotteen valmistaja riittävällä tavalla huolehtinut tuotteen turvallisuudesta sekä suojauksista ja varoituksista etenkin silloin, kun vaaraa ei voida pitää ilmeisenä. Jos esimerkiksi tuote on varustettu riittävin varoituksin ja suojauskein ja vaara on ilmeinen, seurausten vakavuus ei välttämättä merkitse sitä, että riskiä olisi pidettävä vakavana (taulukko B), vaikka tuotteen turvallisuuden parantamiseksi olisikin syytä ryhtyä joihinkin toimiin. Vastaavasti jos tuotteen varoitukset ja suojaukset ovat puutteelliset eikä vaara ole ilmeinen, vakavuudeltaan keskitasonkin seurausten perusteella riski olisi luokiteltava vakavaksi (taulukko B).

Kulutustavaroihin liittyvän riskin arviointi tuoteturvallisuudirektiivin soveltamista varten

Tämä menetelmä on tarkoitettu yritysten avuksi selvitetäessä, onko tietyn kulutustavaran aiheuttamasta vaarasta ilmoitettava viranomaisille.

Taulukko A — Riskin tason arviointi

Terv./turv.haittojen vakavuus		Seurausten yleinen vakavuus	
Lievä	Vakava	Eritt. vakava	
Eritt. suuri	Suuri	Vakava	
Suuri	Keskitaso	Keskitaso	
Keskitaso	Pieni	Lievä	
Pieni	Eritt. pieni	Eritt. lievä	

Taulukko B — Riskin luokitus

Riskiryhmät		Muut kuin riskiryhmiin kuuluvat aikuiset				Riittävät varoitukset ja suojaukset?	
Eritt. riskialttiit	Riskialttiit	Ei	Kyllä	Ei	Kyllä	Kyllä	
		Ei	Ei	Kyllä	Kyllä	Kyllä	
VAKAVA VAARA — Ilmoitus tehtävä						Ilmeinen vaara?	
Keskitason vaara — Ilmoitus ilmoitus tehtävä							
Lievä vaara — Ilmoitusta ei todennäköisesti tarvita							

Taulukon A avulla määritetään vaaran seurausten taso käyttämällä perustana mahdollisen terveys- tai turvallisuushaitan vakavuutta ja todennäköisyyttä (ks. taulukot viitteissä).

Taulukon B avulla taas määritetään riskin vakavuus käyttämällä perustana tuotteen käyttäjätyyppiä ja muiden kuin riskiryhmiin kuuluvien aikuisten osalta sitä, onko tuote varustettu riittäväillä varoituksilla ja suojauksilla ja onko vaara riittävän ilmeinen.

Esimerkki (merkitty yllä nuolilla)

Ketjusahon käyttäjä on saanut pahan haavan käteensä. Käy ilmi, että sahan turvalaite on puutteellinen, minkä vuoksi käyttäjän käsi on päässyt lipeämään eteen ja osumaan sahan ketjuun. Yrityksen arvioija tekee seuraavan riskinarvioinnin.

Taulukko A – Vamman todennäköisyys on **suuri**, koska vaara ilmenee kaikissa tuotteissa ja voi realisoitua tietyissä olosuhteissa. Haitta arvioidaan **vakavaksi**, joten seurauksen yleinen vakavuus on luokkaa **vakava**.

Taulukko B – Ketjusaha on tarkoitettu muiden kuin riskiryhmiin kuuluvien aikuisten käyttöön, siihen liittyvä vaara on ilmeinen mutta suojaukset ovat puutteelliset.

Seurausten vakavuus on luokkaa **vakava** eli sietämätön. Kyse on siis **vakavasta vaarasta**.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 23 päivänä joulukuuta 2004,
jäsenten nimittämisestä johtavien työsuojelutarkastajien komiteaan toimikaudeksi
(2004/906/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon johtavien työsuojelutarkastajien komitean perustamisesta 12 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyn komission päätöksen 95/319/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon 27 päivänä huhtikuuta 2004 tehdyn komission päätöksen C(2004) 1542 (*),

ottaa huomioon kymmenen uuden jäsenvaltion ehdokkaita koskevan luettelon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kyseisen päätöksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komiteassa on kaksi edustajaa jokaisesta jäsenvaltiosta.
- (2) Kyseisen päätöksen 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissio nimittää komitean jäsenet jäsenvaltioiden ehdotuksesta.
- (3) Kyseisen päätöksen 5 artiklan 3 kohdassa säädetään, että komitean jäsenten toimikausi on kolme vuotta ja että heidät voidaan nimittää uudestaan. Koska komitean jäsenten nykyinen toimikausi kuitenkin päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006, on asianmukaista nimittää kymmenen

uuden jäsenvaltion jäsenet toimikaudeksi, joka päättyy samana päivänä.

- (4) Kymmenen uuden jäsenvaltion liittyttyä Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 ja edellä mainitun päätöksen 95/319/EY 5 artiklan mukaisten jäsenvaltiolta saatujen ehdotusten perusteella komissio nimittää kyseiseen komiteaan jäsenet edustamaan kymmentä uutta jäsenvaltiota 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2006 väliselle ajalle,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

Ainoa artikla

Tämän päätöksen liitteessä luetellut henkilöt nimitetään johtavien työsuojelutarkastajien komitean (SLIC) jäseniksi kaudeksi, joka alkaa 1 päivänä toukokuuta 2004 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Vladimír ŠPIDLA
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 188, 9.8.1995, s. 11.

(*) Ei vielä julkaistu.

LIITE

Jäsenten nimittäminen johtavien työsuojelutarkastajien komiteaan

Johtavien työsuojelutarkastajien komitea perustettiin päätöksellä 95/319/EY.

Komissio on päättänyt nimittää seuraavat jäsenet kaudeksi, joka alkaa 1 päivänä toukokuuta 2004 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006.

Tšekki	Jaromir Elbel Daniela Kubičová
Viro	Priit Siitan Katrín Lepisk
Kypros	Leandros Nicolaidēs Anastasios Yiannaki
Latvia	Jānis Bērziņš Tatjana Zabarovska
Liettua	Mindaugas Pluktas Dalia Legienė
Unkari	András Békés Kornélia Molnár
Malta	Mark Gauci Silvio Farrugia
Puola	Anna Hintz Katarzyna Kitajewska
Slovenia	Borut Brezovar Boriz Ruzic
Slovakia	Gabriel Hrabovsky Ludmila Mikleticova

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä joulukuuta 2004,

yhteisön rahoitusosuudesta kansainväliseen eläinten hyvinvointia koskevaan seminaariin, joka liittyy EY:n ja Chilen väliseen sopimukseen eläinten ja eläintuotteiden, kasvien ja kasvituotteiden sekä muiden tavaroiden kauppaan ja eläinten hyvinvointiin sovellettavista terveys- ja kasvinsuojelutoimista

(2004/907/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

- (4) Päätöksen 90/424/ETY mukaan yhteisö toteuttaa yhteisön eläinlääkintäalan lainsäädännön kehittämiseen sekä eläinlääkintäalan koulutuksen kehittämiseen tarvittavia teknisiä ja tieteellisiä toimia.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan,

- (5) Kun otetaan huomioon yhteisön velvoite ottaa eläinten hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon laatiessaan ja pannessaan täytäntöön yhteisön politiikkoja ja sopimuksen tavoite saavuttaa osapuolten yhteisymmärrys eläinten hyvinvointia koskevista normeista eläinten suojelemiseksi, yhteisön on aiheellista tukea kyseisen seminaarin järjestämistä, sillä sen avulla edistetään tähän aiheeseen liittyvän yhteisön eläinlääkintäalan lainsäädännön ja eläinlääkintäalan koulutuksen kehittämistä.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EY:n ja Chilen väliseen sopimukseen eläinten ja eläintuotteiden, kasvien ja kasvituotteiden sekä muiden tavaroiden kauppaan ja eläinten hyvinvointiin sovellettavista terveys- ja kasvinsuojelutoimista (jäljempänä 'sopimus') sisältyy – koska eläinten hyvinvointi on tärkeää ja koska se on yhteydessä eläinlääkinnällisiin asioihin – tavoite kehittää eläinten hyvinvointia koskevia normeja ja tarkastella näitä normeja ottaen huomioon kehitys toimivaltaisissa kansainvälisissä standardointielimissä. Sopimuksen lisäyksen I C mukaisesti sitä sovelletaan erityisesti eläinten tainnutukseen ja teurastukseen liittyvien eläinten hyvinvointia koskevien normien kehittämiseen.
- (2) Sopimuksen mukaisen yhteisen hallintokomitean perustama erityinen eläinten hyvinvoinnin työryhmä on tullut siihen johtopäätökseen, että sen tavoitteiden saavuttamiseksi edesauttaisi tieteellisen asiantuntemuksen vaihtaminen ja aktiivisten yhteyksien luominen osapuolten tutkijoiden välille.
- (3) Chilen maatalousministeriö ja Euroopan komission Chilen-lähetystö järjestävät marraskuussa 2004 Chilessä, Santiagossa, kansainvälisen eläinten hyvinvointia koskevan seminaarin, jonka tarkoituksena on edistää sopimuksen tavoitetta saavuttaa osapuolten yhteisymmärrys eläinten hyvinvointia koskevista normeista.
- (4) Päätöksen 90/424/ETY mukaan yhteisö toteuttaa yhteisön eläinlääkintäalan lainsäädännön kehittämiseen sekä eläinlääkintäalan koulutuksen kehittämiseen tarvittavia teknisiä ja tieteellisiä toimia.
- (5) Kun otetaan huomioon yhteisön velvoite ottaa eläinten hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon laatiessaan ja pannessaan täytäntöön yhteisön politiikkoja ja sopimuksen tavoite saavuttaa osapuolten yhteisymmärrys eläinten hyvinvointia koskevista normeista eläinten suojelemiseksi, yhteisön on aiheellista tukea kyseisen seminaarin järjestämistä, sillä sen avulla edistetään tähän aiheeseen liittyvän yhteisön eläinlääkintäalan lainsäädännön ja eläinlääkintäalan koulutuksen kehittämistä.
- (6) Eläinten hyvinvointiin liittyvän eläinlääkintäalan koulutuksen kehittämiseksi yhteisön on aiheellista avustaa seminaarin tulosten tiedottamisessa ja levityksessä; tässä yhteydessä on korvattava kustannukset, jotka aiheutuvat avoimen tarjouskilpailun kautta järjestettävästä seminaarin tieteellisten esitysten julkaisemisesta ja levityksestä.
- (7) Euroopan komission Chilen-lähetystön, joka on yksi seminaarin järjestäjistä, olisi toimittava kyseisen taloudellisen tuen maksamisen koordinoijana.
- (8) Tämän vuoksi varat, jotka yhteisö tarvitsee tukeakseen kyseisen seminaarin järjestämistä, olisi kohdennettava, ja ne olisi myönnettävä sillä edellytyksellä, että suunniteltu seminaari on toteutettu tehokkaasti.
- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten hyvinvointia käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 17 päivänä marraskuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/99/EY (EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31).

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Hyväksytään Euroopan unionin vuoden 2004 talousarvion budjettikohdasta 17.4.02 rahoitettava enintään 35 000 euron suuruisen tuki kansainväliselle eläinten hyvinvointia koskevalle seminaarille, joka liittyy EY:n ja Chilen väliseen sopimukseen eläinten ja eläintuotteiden, kasvien ja kasvituotteiden sekä muiden tavaroiden kauppaan ja eläinten hyvinvointiin sovellettavista terveys- ja kasvinsuojelutoimista. Yhteisön myöntämä rahoitus

seminaarin tieteellisten esitysten julkaisemis- ja levityskuluihin saa kokonaisuudessaan olla enintään 35 000 euroa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 23 päivänä joulukuuta 2004,
Newcastlen tautiin liittyvistä suoja-toimenpiteistä Bulgariassa
(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 5650)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2004/908/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 18 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY⁽²⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Newcastlel tauti on erittäin tarttuva siipikarjan ja lintujen virustauti, joka voi nopeasti saada episoottiset mittasuhteet ja näin ollen vaarantaa eläinten terveyden sekä alentaa huomattavasti siipikarja-alan tuottavuutta.
- (2) On olemassa vaara, että taudinaiheuttaja leviää elävän siipikarjan ja siipikarjavalmistajien kansainvälisen kaupan välityksellä.
- (3) Bulgaria vahvisti 23 päivänä joulukuuta 2004 Newcastlel taudin purkauksen Kardjalin alueella.
- (4) Koska on olemassa eläinten terveyteen liittyvä riski taudin leviämisestä yhteisöön, on tarkoituksenmukaista välittömänä toimenpiteenä keskeyttää elävän siipikarjan, elävien sileälästäisten lintujen, luonnonvaraisten ja tarhattujen riistalintujen sekä näiden lajien siitosmunien tuonti Bulgariasta.
- (5) Lisäksi olisi keskeytettävä siipikarjan, sileälästäisten lintujen ja luonnonvaraisten ja tarhattujen riistalintujen tuoreen lihan, edellä mainittujen lajien lihasta koostuvien tai sitä sisältävien raakalihavalmisteiden ja lihavalmisteiden, jotka on saatu 16 päivän marraskuuta 2004 jälkeen teurastetuista linnuista, tuonti Bulgariasta yhteisöön.

(6) Komission päätöksessä 97/222/EY⁽³⁾ vahvistetaan luettelo kolmansista maista, joista jäsenvaltiot voivat sallia lihavalmisteiden tuonnin, ja vahvistetaan valmisteiden käsittelyjärjestelmät, joiden tarkoituksena on estää riski taudin kulkeutumisesta näiden tuotteiden välityksellä. Käsittely, joka valmistajalle on tehtävä, riippuu alkuperämaan terveysasemasta sen lajin osalta, josta liha on peräisin. Jotta vältettäisiin kaupalle aiheutuva tarpeeton rasite, olisi edelleen sallittava sellaisten Bulgariasta peräisin olevien siipikarjanlihavalmisteiden tuonti, jotka on kauttaaltaan käsitelty vähintään 70 celsiusasteen lämmössä.

(7) Heti kun Bulgaria on ilmoittanut lisätietoja tautitilanteesta ja sen osalta toteutetuista valvontatoimenpiteistä, yhteisössä toteutettuja tähän taudinpurkaukseen liittyviä toimenpiteitä olisi tarkasteltava uudelleen.

(8) Tämän päätöksen säännöksiä tarkastellaan uudelleen seuraavassa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean kokouksessa, joka on määrä pitää 11 ja 12 päivänä tammikuuta 2005,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on keskeytettävä elävän siipikarjan, elävien sileälästäisten lintujen, luonnonvaraisten ja tarhattujen riistalintujen sekä näiden lajien siitosmunien tuonti Bulgarian alueelta.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on keskeytettävä seuraavien tuotteiden tuonti Bulgarian alueelta:

- siipikarjan, sileälästäisten lintujen, luonnonvaraisten ja tarhattujen riistalintujen tuore liha, ja
- edellä mainittujen lajien lihasta koostuvat tai sitä sisältävät raakalihavalmisteet ja lihavalmisteet.

3 artikla

1. Edellä olevasta 2 artiklasta poiketen jäsenvaltioiden on sallittava kyseisen artiklan kattamien tuotteiden tuonti, jos liha on peräisin ennen 16 päivää marraskuuta 2004 teurastetuista linnuista.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 24, 31.1.1998, s. 9. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽³⁾ EYVL L 98, 4.4.1997, s. 39. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2004/857/EY (EUVL L 369, 16.12.2004, s. 65).

2. Edellä 1 kohdassa mainittuja tuotteita sisältäviin lähetyksiin liitetyssä eläinlääkintätodistuksissa on oltava seuraava maininta:

”Päätöksen 2004/908/EY 3 artiklan 1 kohdan mukainen, ennen 16 päivää marraskuuta 2004 teurastetuista linnuista peräisin oleva tuore siipikarjan liha/tuore sileälastaisten lintujen liha/tuore luonnonvaraisien riistalintujen liha/tuore tarhattujen riistalintujen liha/siipikarjasta, sileälastaista linnuista, luonnonvaraisista tai tarhattuista riistalinnuista saadusta lihasta koostuva tai tällaista lihaa sisältävä lihavalmiste/siipikarjasta, sileälastaista linnuista, luonnonvaraisista tai tarhattuista riistalinnuista saadusta lihasta koostuva tai tällaista lihaa sisältävä raakalihavalmiste (*).

(*) Tarpeeton viivataan yli.”

3. Edellä olevasta 2 artiklasta poiketen jäsenvaltioiden on sallittava siipikarjasta, sileälastaista linnuista, luonnonvaraisista ja tarhattuista riistalinnuista saadusta lihasta koostuvien tai tällaista lihaa sisältävien lihavalmisteiden tuonti, jos näiden lajien lihalle on tehty jokin päätöksen 97/222/EY liitteessä olevan IV osan B, C tai D kohdassa tarkoitetuista erityiskäsittelyistä.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava tuontiin soveltamansa toimenpiteet tämän päätöksen mukaisiksi ja niiden on viipymättä julkais-

tava toteutetut toimenpiteet sopivalla tavalla. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

5 artikla

Tätä päätöstä tarkastellaan uudelleen pysyvän komitean kokouksessa, joka on määrä pitää 11 ja 12 päivänä tammikuuta 2005, ottaen huomioon taudin kehittyminen ja Bulgarian eläinlääkintäviranomaisten toimittamat tiedot.

6 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 31 päivään tammikuuta 2005.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta

Markos KYPRIANOU

Komission jäsen

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON YHTEINEN TOIMINTA 2004/909/YUTP,

hyväksytty 26 päivänä marraskuuta 2004,

asiantuntijaryhmän perustamisesta mahdollista Irakissa toteutettavaa Euroopan unionin yhdenmättyä poliisi-, oikeusvaltio- ja siviilihallinto-operaatiota varten

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 14 ja 26 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin tavoitteena on turvallinen, vakaa, yhtenäinen, vauras ja demokraattinen Irak, joka edistää osaltaan alueen vakautta. EU tukee Irakin kansaa ja Irakin väliaikaista hallitusta Irakin taloudellisessa, yhteiskunnallisessa ja poliittisessa jälleenrakentamisessa 8 päivänä kesäkuuta 2004 hyväksytyn Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1546 mukaisesti.
- (2) Eurooppa-neuvosto, joka kokoontui 5 päivänä marraskuuta 2004, oli tyytyväinen yhteiseen selvitysvaltuuskuntaan mahdollista Irakissa toteutettavaa yhdenmättyä poliisi- ja oikeusvaltio-operaatiota silmällä pitäen ja tarkasteli sen raporttia. Eurooppa-neuvosto totesi, että on tärkeää lujittaa rikosoikeusjärjestelmää oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen edellyttämälle tasolle. Se pani merkille Irakin viranomaisien toivomuksen, että Euroopan unioni osallistuisi aktiivisemmin toimintaan Irakissa ja että rikosoikeusjärjestelmän lujittaminen olisi Irakin tarpeiden ja painopisteiden mukaista.
- (3) Eurooppa-neuvosto päätti, että marraskuun 2004 loppuun mennessä lähetetään asiantuntijaryhmä jatkamaan vuoropuhelua Irakin viranomaisten kanssa, käynnistämään suunnitelmat mahdollisesta yhdenmätystä poliisi-, oikeusvaltio- ja siviilihallinto-operaatiosta, jonka odotetaan alkavan 30 päivänä tammikuuta 2005 järjestettävien vaalien jälkeen, ja erityisesti arvioimaan tällaisen operaation kiireelliset turvallisuustarpeet. Lisäksi olisi kannustettava vuoropuhelua näistä ja muista aiheista alueen muiden maiden kanssa.
- (4) EU tulee käyttämään vuoropuhelua Irakin ja sen naapurimaiden kanssa edistääkseen jatkuvaa alueellista sitoutuneisuutta ja turvallisuuden parantamista sekä Irakin poliittista prosessia ja jälleenrakennusta osallisuuden, demokratian periaatteiden, ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen pohjalta sekä edistääkseen turvallisuutta ja yhteistyötä alueella.
- (5) Tällaisen tehtävän tulisi olla turvallinen, riippumaton ja erillinen, mutta sen tulisi täydentää käynnissä olevia kansainvälisiä pyrkimyksiä ja tuoda niihin lisäarvoa sekä kehittää synergiaa yhteisön ja jäsenvaltioiden nykyisten ponnistelujen kanssa. Irakissa toteutettavan operaation osalta on otettava asianmukaisesti huomioon kaikki turvallisuusnäkökohdat ennen minkäänlaista päätöstä.
- (6) Irakin ja Bagdadin nykyinen turvallisuustilanne huomioon ottaen asiantuntijaryhmän tai sen yksiköiden lähettämistä Irakiin ja myös operaation laajuudesta ja kestosta olisi päätettävä yksinomaan asianmukaisten turvallisuuskannanottojen ja -arvioiden pohjalta ja edellyttäen, että riittävät turvallisuus- ja logistiset järjestelyt on otettu käyttöön mahdollisimman alhaisen riskitason varmistamiseksi.
- (7) Asiantuntijaryhmä suorittaa toimeksiantonsa olosuhteissa, jotka uhkaavat yleistä järjestystä, turvallisuutta ja henkilöiden turvallisuutta sekä Irakin vakautta ja voivat haitata Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklassa mainittujen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden toteuttamista.
- (8) Nizzassa 7–9 päivänä joulukuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston antamien suuntaviivojen mukaisesti tässä yhteisessä toiminnassa olisi määritettävä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 18 ja 26 artiklan mukaisesti korkeana edustajana toimivan pääsihteerin asema,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN TOIMINNAN:

1 artikla

Operaatio

1. Perustetaan asiantuntijaryhmä jatkamaan vuoropuhelua Irakin viranomaisten kanssa, käynnistämään suunnitelmat mahdollisesta yhdenmetystä poliisi-, oikeusvaltio- ja siviilihallinto-operaatiosta, jonka odotetaan alkavan tammikuun 2005 vaalien jälkeen, ja erityisesti arvioimaan tällaisen operaation kiireelliset turvallisuustarpeet. Lisäksi kannustetaan vuoropuhelua alueen muiden valtioiden kanssa näistä ja muista aiheista.

2. Asiantuntijaryhmä lähetetään paikalle marraskuun 2004 loppuun mennessä.

3. Asiantuntijaryhmä suorittaa tehtävänsä 2 artiklassa esitetyn tehtäväkuvauksen mukaisesti.

2 artikla

Tehtäväkuvaus

1. Asiantuntijaryhmältä odotetaan tammikuun 2005 loppuun mennessä raporttia yksityiskohtaisista vaihtoehtoista edellä mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi. Asiantuntijaryhmän on esitettävä näkemystensä tueksi yksityiskohtainen selvitys sekä vaihtoehtojen toteutettavuudesta ja niiden lisäarvosta tämän alan nykyisiin ja suunnitteilla oleviin kansallisiin ja kansainvälisiin aloitteisiin nähden että turvallisuusvaatimuksista.

2. Asiantuntijaryhmän on otettava alustavien suunnitelmien perustaksi Eurooppa-neuvoston julkilausuma, jossa todetaan seuraavaa: "Vaikka Eurooppa-neuvosto arvioi, että Irakiin sijoitettujen yhteyselementtien kautta olisi jo mahdollista toteuttaa Irakin ulkopuolisia toimia, se katsoi, että Irakin sisällä toteutettavan tehtävän osalta on otettava asianmukaisesti huomioon kaikki turvallisuusnäkökohdat ennen minkäänlaisen päätöksen tekemistä." Alueen muiden valtioiden kanssa olisi käytävä vuoropuhelua.

3. Raportissa on käsiteltävä ja siihen on sisällytettävä erityisesti seuraavaa:

— Irakin turvallisuustilannetta koskeva kattava ja yksityiskohtainen selvitys, joka sisältää myös yksityiskohtaisen arvion kaikista Irakissa toteutettavaan operaatioon liittyvistä uhista. Selvityksessä olisi otettava huomioon maan viimeaikainen kehitys ennen raportin esittämistä. Siinä olisi esitettävä myös lyhyt vaihtoehtosuunnitelma kaikille Irakissa toteutet-

tavan operaation osille siltä varalta, että turvallisuustilanne heikentyy,

— alat, joilla voitaisiin antaa toimintapoliittisia neuvoja, näiden neuvojen erityistavoitteet ja niiden antamiseen vaadittava asiantuntemus,

— erityiset koulutusvaatimukset, koulutuksen täsmällinen kohderyhmä ja eri koulutusmuotojen (myös itse maassa ja sen ulkopuolella annettava koulutus) suhteelliset edut,

— kaikki olennaiset kansainväliset vaatimukset (erityisesti YK:n, Euroopan neuvoston ja ETY:n normit), jotka olisi otettava huomioon koulutusaineistossa,

— YK:n kanssa tehtävän yhteistyön laajuus kriisinhallinnasta annetun EU:n ja YK:n yhteisen julkilausuman mukaisesti,

— nykyinen tai suunnitteilla oleva apu muilta avunantajilta suunnitellun operaation kannalta keskeisillä aloilla,

— yhteydet Irakissa toteutettavien avustustoimien nykyisiin koordinoitijärjestelyihin ja kansallisiin kehitysyhteistyöjärjestelyihin,

— mahdolliset kohdealueet Irakissa ja Irakin ulkopuolella,

— operaation ajoitus,

— henkilöstö, logistiikka sekä tekniset ja turvallisuusvaatimukset,

— erittely eri vaihtoehtoihin tarvittavasta rahoituksesta,

— erittely asioista, joita tarvitaan ehdotukseen operaation asemaa koskevaksi sopimukseksi.

4. Asiantuntijaryhmän on käytävä asianmukaista vuoropuhelua Irakin viranomaisten kanssa kansallisella ja alueellisella tasolla ja koko rikosoikeusjärjestelmän piirissä sekä muiden keskeisten toimijoiden kanssa. Sen olisi varmistettava, että avustustoiminnan yleisestä koordinoinnista vastaavaan Irakin suunnitteluministeriöön pidetään säännöllisesti yhteyttä. Asiantuntijaryhmän on myös luotava tiiviit yhteydet Euroopan komission Irakin toimistoon (joka sijaitsee tällä hetkellä Ammanissa), jäsenvaltioiden kahdenvälisiin ohjelmiin, YK:n Irakin etukomenuskuntaan ja kehitysyhteistyöryhmään, muihin tärkeimpiin kansainvälisiin avunantajiin sekä alueen viranomaisiin.

5. Asiantuntijaryhmän ytimenä on pieni toimintaryhmä, jota voidaan tarvittaessa täydentää lyhytaikaisilla asiantuntijoilla.

3 artikla

Asiantuntijaryhmän johtaja ja jäsenet

1. Asiantuntijaryhmän johtajaksi nimitetään Pieter Feith. Hän valitsee asiantuntijaryhmän jäsenet korkeana edustajana toimivan pääsihteerin alaisena. Asiantuntijaryhmän johtaja neuvottelee poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean kanssa ryhmän koosta ja koostumuksesta.
2. Asiantuntijaryhmän johtaja ja jäsenet ovat jäsenvaltioiden tai EU:n toimielinten lähettämiä. Kaikki asiantuntijaryhmän jäsenet pysyvät lähettävän jäsenvaltion tai EU:n toimielimen alaisina ja suorittavat tehtävänsä ja toimivat ryhmän edun mukaisesti. Sekä tehtäviään suorittaessaan että niiden päätyttyä asiantuntijaryhmän jäsenten on noudatettava ehdotonta vaitiolovelvollisuutta kaikkien ryhmään liittyvien tosiasioiden ja tietojen osalta.
3. Henkilöstön jäsenen lähettänyt jäsenvaltio tai EU:n toimielin vastaa kaikista tämän lähettämiseen liittyvien, asianomaisen henkilöstön jäsenen esittämien tai häntä koskevien vaatimusten ratkaisemisesta. Kyseinen jäsenvaltio tai EU:n toimielin huolehtii myös mahdollisten menettelyjen vireillepanosta lähetettyä henkilöä vastaan.
4. Asiantuntijaryhmän johtaja johtaa asiantuntijaryhmää ja vastaa sen hallinnosta.

4 artikla

Poliittinen valvonta ja raportointi

1. Asiantuntijaryhmän johtaja toimii korkeana edustajana toimivan pääsihteerin alaisena ja raportoi hänelle. Asiantuntijaryhmän johtaja antaa poliittisten ja turvallisuusasioiden komitealle selvityksen säännöllisin väliajoin.
2. Poliittinen valvonta on poliittisten ja turvallisuusasioiden komitealla, joka toimii neuvoston alaisuudessa. Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea antaa neuvostolle selvityksen säännöllisin väliajoin.

5 artikla

Turvallisuus

1. Asiantuntijaryhmän johtaja vastaa operaatioon osallistuvaa neuvoston turvallisuusyksikön edustajaa kuullen siitä, että asiantuntijaryhmään sovellettavia turvallisuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.
2. Jäsenvaltioiden on järjestettävä asiantuntijaryhmälle turvallinen majoitus, luotiliivit ja suojaus Irakissa.

3. Asiantuntijaryhmän johtajan on kuultava poliittisten ja turvallisuusasioiden komiteaa ryhmän lähettämiseen liittyvistä turvallisuusnäkökohdista korkeana edustajana toimivan pääsihteerin ohjeiden mukaisesti.

6 artikla

Rahoitusjärjestelyt

1. Rahoitusohje asiantuntijaryhmään liittyvien menojen kattamiseksi on 1 058 000 euroa.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistetulla määrällä rahoitettavia menoja hallinnoidaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavien menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti kuitenkin siten, että ennakkomaksut eivät ole yhteisön omaisuutta.
3. Komissio allekirjoittaa sopimuksen asiantuntijaryhmän johtajan kanssa. Asiantuntijaryhmän johtaja raportoi komissiolle ja toimii tämän valvonnassa sopimuksensa mukaisesti toteuttamiensa toimien rahoituksen osalta. Hän on vastuuvollinen komissiolle kaikista kuluista.
4. Rahoitusjärjestelyissä otetaan huomioon asiantuntijaryhmän operatiiviset vaatimukset muun muassa turvallisuuden osalta.
5. Menot ovat rahoituskelpoisia tämän yhteisen toiminnan voimaantulopäivästä.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä yhteinen toiminta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään. Sitä sovelletaan 15 päivään helmikuuta 2005.

8 artikla

Julkaiseminen

Tämä yhteinen toiminta julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. R. BOT